

கல்கி

KALKI 30-6-1957

30

நயா
பைசா

பூவைப் போல...
உங்கள் மேளியை
மலர்ச்செய்து
வெள்ளோடு

செக்ஸோடு செக்ஸோடு செக்ஸோடு செக்ஸோடு
— செக்ஸோடு செக்ஸோடு செக்ஸோடு செக்ஸோடு
இயற்கைமேலும் செக்ஸோடு செக்ஸோடு
தமிழ்ச்செய்து செக்ஸோடு செக்ஸோடு
செக்ஸோடு செக்ஸோடு செக்ஸோடு

செக்ஸோடு செக்ஸோடு செக்ஸோடு செக்ஸோடு

கல்கி

பொருளடக்கம்

அரசியல்

வாழ்ந் தமிழ் எழுத்தாளர்கள்?
பாலம் திருமா?
உண்மையை இழந்துவிடலானது!
தாழி உடைபுமா?...

...
விழி
ராஜாஜி
...

... 5
... 6
... 7
... 8

கதைகள்

அவன் தந்த ஆஸ்திரி
மாயவயல்விளர் திராசம்
சாரியாரின் பாசம்
மயிச்சாரல் மாதவி
இருளன் கைத்தாலி
என் மகன்
நல்லவர்களின் செயல்

ராஜவல்லி ராகவன்
கி. ரா. கோபாலன்
என். கவந்திரபாதன்
ஆனந்தி
துரைசாள்
கே. ராஜம்
செத்துர் சுந்தன்

... 18
... 21
... 44
... 55
... 79
... 87
... 92

கட்டுரைகள்

பெரதேவியா தோட்டம்
காபுமே
கிறிஸ்துவத் துறவி வாரென்கல்
சிஷ்யனின் கேள்வி
திருமதி லி. கே. கே. பிள்ளை
சென்னை நகரும் சூடி தன்மையும்!

பிரதீபன்
க. சீவசுந்தரவன்
ராஜாஜி
ஸ்ரீமதி
குண்டுமணி
பிரதீபன்

... 10
... 23
... 25
... 27
... 41
... 50

பேய்கள் மருதி

மாதர் குழ திவசங்கள்
தேவியின் கடிதம்

...
வகமதி ராமசாமி

... 17
... 35

வசூற்பா நகல்

இரண்டு சக்கர வண்டி
மணப் புயல் (சித்திரத் தொடிகதை)
மாயப் பந்து

சுழ. வள்ளியப்பா
...
ராஜி

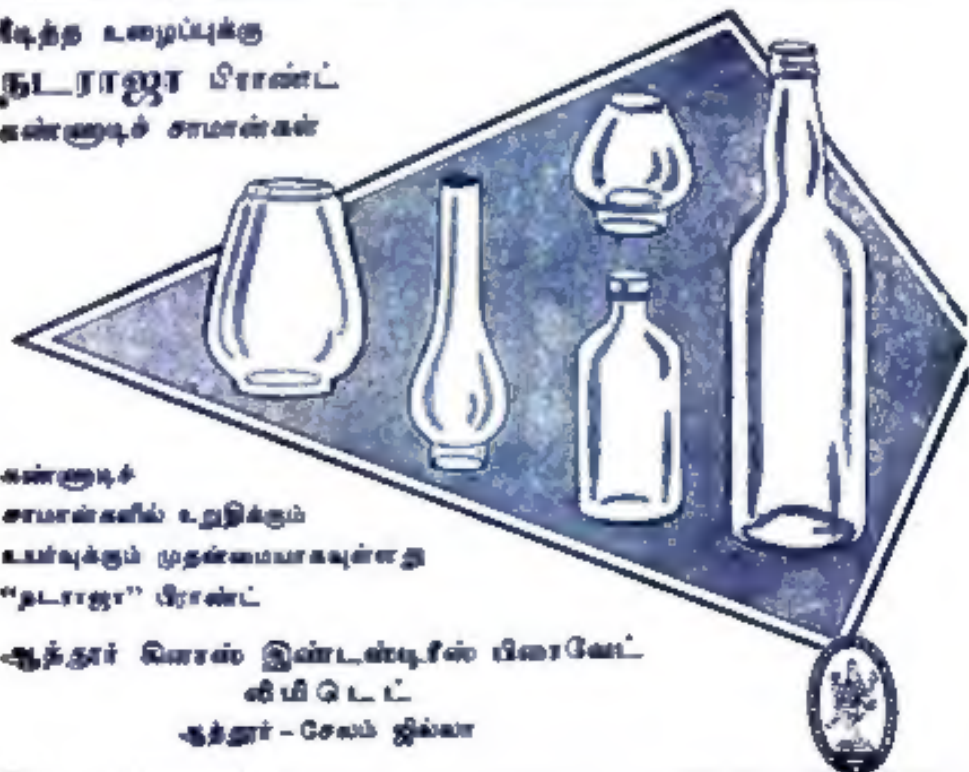
... 87
... 98
... 98

"கல்கி" இல் மேலியாதும் கதைகளில் உள்ள பேயர்கள் எல்லாம்
கற்பனைப் பேயர்கள்! எல்லாக்களும் கற்பனையே.

நீடித்த உழைப்புக்கு

நடராஜா பிரான்ட்

கண்ணாடிச் சாமான்கள்

கண்ணாடிச்

சாமான்களில் உறுதிக்கும்
உயர்வுக்கும் முதன்மையாகவுள்ளது
"நடராஜா" பிரான்ட்

ஆத்தூர் லொஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பிரைவேட்

லிமிடெட்

ஆத்தூர் - சென்னை ஜில்லா

பிலிப்ஸ் சுரீரெண்டா பல்புகள்

கண்கூசாத
வெளிச்சத்திற்கு உகந்தது

பிலிப்ஸ் இந்தியா (பிளேவட்) லிட்.

35/4, மெனண்ட் ரோட், மதராஸ்

PH-254.

மலர் 18
இதழ் 48

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் - பெற்ற
தாயென்று ஒம்பிட்டு பாடுபார் - பாரதியார்

தேவியனம்பி
ஆகி 16

வாழ்க, தமிழ் எழுத்தாளர்கள்!

நாடு சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னால் நமது செந்தமிழ் நாட்டில் ஒருவழக்கம் இருந்த வந்தது. எந்தக் காரியத்துக்கும் "வடக்கே பாருங்கள்!" என்று சொல்லி வந்தார்கள். அரசியல், இலக்கியம் எல்லாவற்றுக்கும் அதையே சொல்லி வந்தார்கள். "இறுகதையா? வடநாட்டிலேதான் நல்ல இறுகதையைக் காணலாம். தமிழ்நாட்டிலே அதன் மொழிபெயர்ப்புகள்தான்!" என்பார்கள். "தாய்மொழி அபிமானமா? எல்லாம் தமிழ்நாட்டுக்கு அப்பால்தான்! வங்காளத்தைப் பாருங்கள்! ஆந்திர நாட்டைப் பாருங்கள்! தமிழ் நாட்டிலே தமிழ் மொழி அபிமானம் ஏது?" என்பார்கள்.

இது மாதிரிதான் மற்றக் காரியங்களும். வீர புருஷர்களா? தமிழ்நாட்டில் கிடையாது! நியாயிகள்? தமிழ் நாட்டில் கிடையாது! சங்கீதம், சித்திரம், சிற்பம், நாடகம், நடனம் முதலிய கலைகள் ஒன்றுகூடத் தமிழ்நாட்டில் கிடையாது! நல்ல பத்திரிகைகள் கூடத் தமிழ்நாட்டில் கிடையாது! எழுத்தாளர்கள், நாவலாசிரியர்கள், ஆராய்ச்சி யாளர்கள் இவர்களில் யாருமே தமிழ்நாட்டில் கிடையாது. எல்லாமே வடநாட்டில் தான்! தமிழ்நாட்டில் யின் என்ன இருக்கிறது? ஒற்றைமைக் குறைவு. வெறும் வறட்டு ழை, அஞ்சைய, கயாசம், துலையும் இவைகள்தான் இருக்கின்றன!

மேற்கண்டவாறெல்லாம் தமிழர்களே தமிழ்நாட்டைத் தூற்த்திச் சொல்லிக் கொண்டிருந்த காலம் மலையேறி விட்டது. "எங்கள் தமிழ் நாடு!" என்றும், "எங்கள் தமிழ் மொழி!" என்றும், "நாங்கள் தமிழர்கள்!" என்றும் மார்தட்டிக் கொண்டு சொல்லும் எண்ணம் இப்போது தோன்றி வளர்ந்து வருகிறது.

இந்த உணர்ச்சியைத் தமிழ்நாட்டில் உண்டாக்கி வளர்ப்பதற்கு மகாகவி பாரதியார் நாளிரண்டு எத்தனையோ எழுத்தாளர்கள் பாடுபட்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி அப்பிராய பேதமே இருக்க முடியாது. பாரதியார், திரு வி. க., பேராசிரியர் கவி போன்ற எண்ணற்ற எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்கள் தமிழ் மக்களுக்கு அத்தகைய கய நம்பிக்கையையும் சக்தியையும் அளித்தன.

சென்ற முப்பது ஆண்டுகளில் தமிழ் நாட்டில் அரசியல், இலக்கியம், கலை ஆகிய எல்லாத் துறைகளிலும் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக வசன இலக்கியத் துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நல்ல குறையில் வசனம் எழுதியவர்கள் விரல்விட்டு எண்ணி விடலாம். சென்ற இருபது வருஷங்களிலோ தமிழ் எழுத் தாளர்கள்—நல்ல வசன நடை எழுதுகிறவர்கள் அமோகமாக வளர்ந்து விட்டார்கள். சென்ற பத்து ஆண்டிலோ நல்ல சக்தி வாய்ந்த தமிழில், வேகமும் விரைவிரும்பும் கொண்ட அருமையான இறுகதையையும், நாவல்களையும், இலக்கியக் கட்டுரைகளையும் ஓரளவு விஞ்ஞானக் கட்டுரைகளையும் எழுதும் நிறைம பெற்ற எழுத்தாளர்கள் தூற்றுக்கணக்கில் ஏற்பட்டு விட்டார்கள்.

இந்தியாவில் வேறு எந்த மாகாணத்தைக் காட்டிலும் தமிழ் நாட்டிலேதான் ஏராளமான கதைகளும் கட்டுரைகளும் நாவல்களும் எழுதப்படுகின்றன; பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சி அபரிமிதமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. புத்தகப் பிரசுரங்களும் நல்ல வளர்ச்சி யடைந்து வருகின்றன. பாரத நாட்டில் உள்ள வேறு எந்தப் பத்து மாவட்டங்களைக் காட்டிலும் தமிழ் நாட்டில் உள்ள பத்து மாவட்டங்களில்தான் இன்று பத்திரிகை—புத்தகம் படிப்போர் அதிகமாக இருக்கிறார்கள்.

தமிழ் நாட்டில் எழுந்த
தமிழ் பத்திரிகை — புத்
தகம் படிக்கும் வழக்கமும்
புதிதாயிருந்த தமிழ்
எழுத்தாளர்கள் ஆந்தி
வரும் தொண்டு அபார
மானது. மேலும் சிறந்த
குறையில் மக்களுக்குத்
தொண்டாற்று வதற்காக
அவர்கள் தங்களுக்குள்
இருந்து வந்த 'எழுத்தா
ளர் களப் பக்' என்னும்
தொடர்பு அடித்துத் துரத்தி
விட்டு 'எழுத்தாளர்களுக்
குள் ஒற்றுமை உண்டா
வதும், எழுத்தாளர்களின்
உரிமைகளையும் தலக்களி
யும் பாதுகாக்கவும், மூத்த
எழுத்தாளர்களைப் போற்
தீப் பாராட்டவும், மற்

திரு சம்பந்த முதலியார்

றும் பல அரிய காரியங்களைச் செய்வதும்
"தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்" என்று ஒரு
சங்கம் அமைத்திருக்கிறார்கள். அது எழுத்தா
ளர்களுக்கு தங்கப்பெயரும் அளித்துவருகிறது.

மேற்படி தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின்
குறிப்புவது மகாத்மா இம்மாநம் 22, 23
தேதினில் சென்னை ராஜாஜி மண்டபத்தில்
தடைத்தடை தேவர்கள் அறித்திருப்பார்கள்.
அதுவும் சாதாரணமாகப் தடைபெறவில்லை.
பிரமாதமான வரவேற்புகள், உபகாரங்கள்,
வளர்வங்கள், விருந்துகள் ஆகிய விமரிசை
களுடன் வெகு சிறப்பாக தடைபெற்றது.
பழையமையில் வேலூர், புதுமையில் திங்கு.
தாங்கள் அனுப்பித்த இன்பக்கிளைத் தமிழ்ச்
சொந்தாயத்துக்கு இவ்விவர்களாக வழக்கிய
திரு பெரும் பெரியோர்களான தாடகப்
பெரும் புலவர் பரிமல் திரு சம்பந்த முதலி
யார், தாவளர் டாக்டர் திரு ச. சோமசுந்தர
பாரதியார் ஆகியவர்களைப் பாராட்டிக்
கொடுங்கள் வழக்கிருக்கிறார்கள். அவர்கள்
அவர்கள் இயந்திரப் நூல்களையும் அவர்களை
மனை மோட்டார் காரில் ஏற்றிவைத்து வன்
வலமாக அழைத்து வந்தார்கள். குஞ்சுக்
வாசில் கட்டியும் கூறிக்கொண்டு செல்வ,
மேனவாத்தியம் குழங்க, எண்ணெய் எழுத்
தாளர்கள் புடை குழந்த திருவல்லிக்கேணி
பார்த்தசாரதி கோயிலிலிருந்து மகாத்மா
தடைபெற்ற ராஜாஜி மண்டபம் வரையில்
வளர்வம் வந்த காட்சியைப் பார்த்துத்
தமிழ்த்தாய் மனை பூரித்துப் போனாள்.

தமிழ் நாட்டைத் தட்டி எழுப்பிய
மகாவீர பாரதியாரின் பாய்வுத் தொழர்
தாவளர் சோமசுந்தர பாரதியார். அரசியல்,
இலக்கியம், ஏழாம் ஆவது துறையில் பாரதி
யாரின் கொள்கையைத் தம்முடைய கொள்கை
வாகக் கொண்டவர். அவருக்கு மகாவீர
பாரதியாரிடம் உள்ள பற்றுக்கு ஒரு உதா
ரணம் காட்டினார், அவரைப் பாராட்டியுப்
பெரிய திரு வி. ஆ. பெ. விவசாயம் அவர்கள்.
"ஒன்று வயதில் சம்பந்தர் எப்படித் தொ
ரம் பாடினார் என்று சத்தெம் டாக்டர்
சோமசுந்தர பாரதிக்கு இருந்தது. அத்தகைய
சத்தெத்ததைத் தம்முடைய ஏழாவது வயதி
யிலேயே வேண்டாவைப் பாடித் காட்டியுப்
பெரிக்கி வைத்தார் மகாவீர கப்பிரமணிய

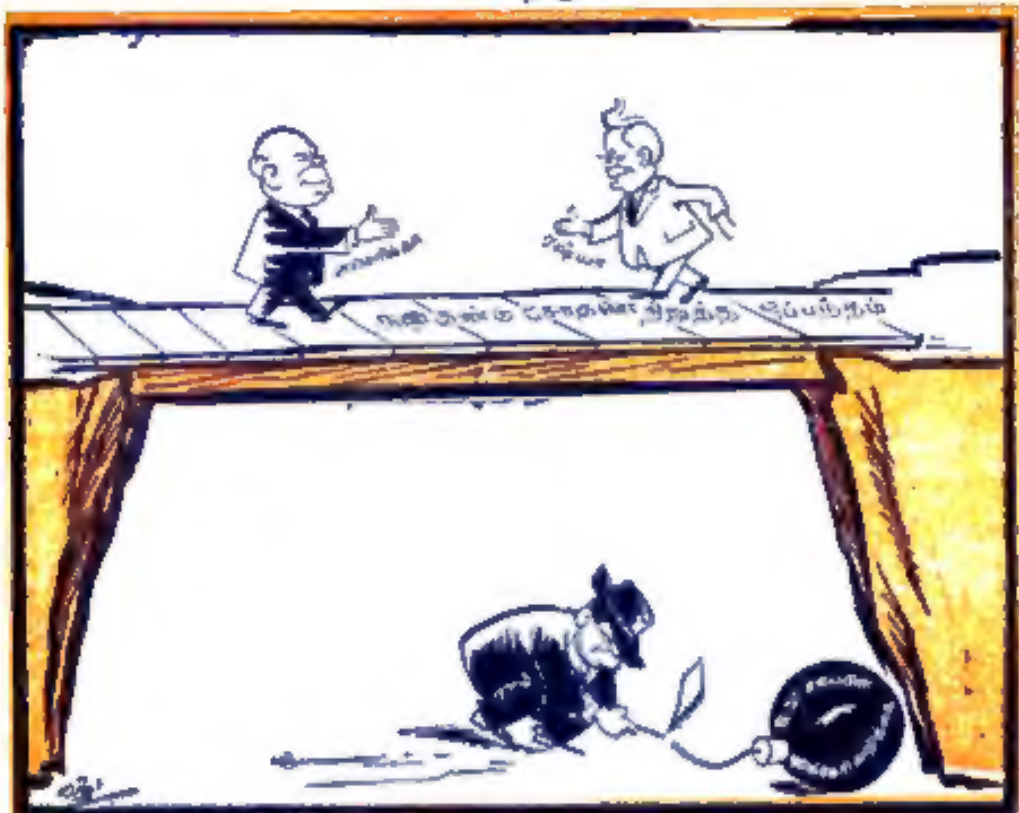
பாரதி" என்று. தமிழில்
புன் "தான் தமிழில்" என்ற
காலமும் தாவளர் திரு
சோமசுந்தர பாரதியார்
அவர்கள் இருத்ததில்
வாதிக்க வந்த விஷயங்கள்.
திரு சோமசுந்தர பாரதி
யாரைப் போலவே தம்
தமிழ் அப்பும் தமிழ்
உணர்ச்சியும் கொண்டவர்
நாடகப் பேராசிரியர் பல்
மல் சம்பந்த முதலியார்.
தமிழ் நாட்டில் நாடகத்
தமிழ் மனவாசிக்கி
காகத் தம்முடைய வாழ்
தாவளர் அப்பமித்த
பேரியார். கமார் என்பத்
வதத்து நாடகங்கள் எழு
தித் தமிழ் நாடகத்துக்கு
ஏற்றம் அளித்தவர்.

இவர்கள் இருவருக்கும் இந்த ஆண்டு எழுத்
தாளர் மகாநாட்டில் கொடுங்கள் வழக்கிப்
பாராட்டியது மிகப் பொருத்தம் என்பதில்
சத்தெமையில், இந்த இருபெரும் புலவர்களும்
இன்னும் பங்களித்து வளம் வாழ்த்து தமிழ்
இலக்கியத்துக்கும், தமிழ் மக்களுக்கும்
தொண்டாற்றத் தமிழ்த்தாய் அருள் புரிய
வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறோம்.

இந்த மகாநாட்டை நமது தலைவர்
ராஜாஜி அவர்கள் திறந்து வைப்பதாக
இருந்தது. அவர்கள் உடல் நலம் குறைவு
காரணமாக மகாநாட்டில் வந்துகொண்
றாமலில்லை. அவருக்குப் பதிலாகப் பழைய
இந்திய பெடரல் கோரிட்டில் திபெதியான்
இருந்து புகழான் விளங்கிய திரு என்.
வரதாச்சாரியார் அவர்கள் மகாநாட்டை
ஆரம்பித்து வைத்தார். "தங்கள் எழுத்தின்
குறையும் மக்களை உயர்த்திச் சொத்துக்கு
தங்கை செய்வ வேண்டும். சலுகை சீர்த்
திருத்தமே எழுத்தாளர்களின் எட்டியமாக
இருக்க வேண்டும்" என்று நமது திறப்புரை
யில் வற்புறுத்தினார். இந்த மோர்வை
எழுத்தாளர்கள் எடுத்துக் கொண்டு கடைப்
பிடிப்பார்கள் என்பதற்குச் சாட்சி உறுவது
மோவிலிருந்து எப்போதும் எழுத்த வரவேண்டும்.

காரியத்துக்குத் தகுந்த மனிதர் கிடைப்
பது அருமை; மனிதருக்குத் தகுந்த
காரியமும் கிடைப்பது அருமை. ஆனால்
இரண்டும் பொருத்தமாகச் சேர்த்திருக்கும்
சம்பவம் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின்
திருத்திருக்கிறது. தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்
தலைவராக திரு ஏ. ஜி. வெங்கடாச்சாரி
யார் தேர்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவரு
டைய தலைமையில்தான் இந்த ஆண்டு மகா
நாடும் தடைபெற்றது. திரு ஏ. ஜி. வெங்கடாச்
சாரியார் தமிழ் எழுத்தாளராக இருப்பத்
தெற்ற வகுைகளுக்கு மேலாகிறது. பல
வகையான எழுத்துத் துறையில் அனுபவம்
பட்டவர். குகியியமாக அரசியல் துறையில்
வெட்டு ஒன்றும் துண்டு இரண்டுமாக எழுது
வதில் பெயர் பெற்றவர். அவர் தம்முடைய
தலைமைய் பிரசங்கத்தில் எழுத்தாளர்கள்
உடமைமையப்பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தார். தமிழ்
மரபுக்கு ஏற்ப இலக்கியங்களைப் படைக்க

பாலம் விற்குமா?

இதற்குத் தீர்மானமாகப் பரிந்துரைத் தருவதில் விவரமாக விவாதிக்கத் தரவில்லை. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிட்டுள்ளபடியால் ஸெலிச் கோல்க்ஜெவ்.

வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். அவர் வேண்டுமென்ற தயிற்செலுத்தாளர் கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்பதில் அபிப்பிராய வேதம் இருப்பதற்கில்லை.

தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாட்டுக்குக் காரைமலை பிரச்சினை ஒன்று வேண்டும் என்பதற்காகவே, திரு வி. வா. ஜகதநாதன் தன் மையில் ஒரு விவாத அரசு நடத்தினார்கள். சிறு கதை யில் இவ்வைய நிலைப்பாட்டுப் பதிலுக்கு எழுத் தாளர்கள் மிகுந்த ஆவனத் தட்டி வந்தார்கள். இந்த விவாத அரசுக்கு ஆரம்பமாகவந்திருந்த பாகியே திரு வேலவியப்பத்

திரு வேலவியப்பத்

தைத் திறந்து வைத்த திரு. பொ. செல்வாஜி ராமலிங்கம் அவர்கள் சிறு கதை எப்படி எழுதவேண்டும் என்பதைப்பற்றி மிக அழகாக எடுத்துச் சொன்னார். சிறுகதையில் இடை வையத்துக்கு அப்பாற்பட்டப் பார்ச்சியம் தமது தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு ஏற்ப இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார். ஆனால் விவாத அரசுக்குப் பேசிய டாக்டர் ஏ. சிதம்பர நாதன் செட்டியார் அவர்கள் மெய்தாட்டுச் சிறுகதையோடு ஒப்பிட்டுக் கூறும் சிறுகதை தமிழில் இல்லை என்று கூறினார்.

"அப்படியானால் டாக்டர் செட்டியார் இப்பொழுது பத்திரிகைகளில் வெளிப்பாடு வதும் சிறு கதைகளில் படிப்பதில்லையோ?" என்றுதான் என்னவென்று யோசித்தேன்.

இலக்கிய விஷயத்தில் அபிப்பிராய வேதம் கள் இருக்கத்தான் வேண்டும். அவற்றை வெளிப்படுத்துதல் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத காரணங்கள். அதற்காக இன்று வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் மிகச் சிறந்த சிறு கதைகளில் படித்துப் பார்த்தால் அபிப்பிராயங்களில் வெளிப்படுத்து சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்வதாகாது.

இவ்வாறு எழுத்தாளர் மகாநாட்டில் தடை பெற்ற அபிப்பிராய வேதங்கள் ஒருபுறம் இருக்க எழுத்தாளர்கள் அபிப்பிராய வேத மில்லாததும் பல காரணங்கள் செய்தார்கள். அதைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும். கார

ணமான பல விவாதக் களுக்கு மத்தியில் தீர்மானம் கண்ட திறனெயற்றினர் கள். அமெ இத்திய ரெடி யோவில் தமிழ் மொழிக்குச் சரியான அத்தல்து கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கட்டுரை, கவிதை, நாடகம் கள் முதலியவற்றுக்கு இப் பொழுது வழக்கி வரும் சங்கமானதாத இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப் படுத்த வேண்டும் என்றும் தீர் மானங்களைக் கொண்டு வந்து திறனெயற்றினர்கள். இதைத் தொடர்ந்து இங் ளும் சில தீர்மானங்கள்—சென்ற ஆண்டில் திறனெய் ரிய தீர்மானங்களை இந்த ஆண்டும் திறனெயற்றப்

பட்டன. இந்தத் தீர்மானங்கள் வேறும் தீர்மானங்களாக, ஒட்டுச் கரைக்காயாக இங்காமல் பலனளிக்க வேண்டுமானால் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் எல்லாம் ஒற்றுமையாக முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அப்படி எழுத் தாளர்களால் மகத்தான வெற்றியை அடைய லாம் என்பதில் சிந்தும் ஐயமில்லை. தமிழ் நாட்டுக்கும் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கும் தன்மையான காரியங்களைப் பேசு முனையிலுக் காலித்த பேருமை அவர்களைச் சான்றும்.

தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் செல்த எல்லாத் தீர்மானங்களையும் தாம் முழு மனத்துடன் வரவேற்று ஆதரிக்கிறோம்.

மொத்தத்தில் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் ஜகதநாதன் மகாநாடு தமிழ் எழுத்துகளில் ஒரு பெரிய திருப்பத்தைவே ஆரம்பித்திருக் கிறது. இந்த மகாநாட்டில் வெற்றிக்குப் பாடு பட்ட தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவர் திரு ஏ. ஜி. வெங்கடாச்சாரியார், பொதுச் செயலாளர் திரு அழ. வள்ளியப்பா, வரவேற் புக்குழுத் தலைவர் திரு த. சிதம்பர சுப்பிர மணியம் இன்னும் சங்க நிர்வாகிகள், எழுத் தாளர்கள் எல்லாரையும் மனம் உவந்து பாராட்டுகிறோம். தமிழ்நாடும், தமிழ்மொழி யும், தமிழ் எழுத்தாளர்களும் பல விதங்களில் மிகவும் வளத்தை அடையப் போகிறார்கள் என்றும் பரிபூரண நம்பிக்கையோடு "வாழ்க, எழுத்தாளர்கள்!" என்று வாழ்த்துகிறோம்.

பிரார்த்தனைக் கூட்டம்

— கிண்டி ராஜபவனம் —

காந்தி மண்டபத்தில்

ஜூன் 23-ல் தேர் வெய்க்கிரகம் மாந் 6-30 மணிக்கு

புலகம் அரங்கத்தில் செய்யகம்

திரு வி. ராஜம் சகோதரர்கள் துதி தேவகல் பாடுவார்கள். தாகவர இன்னிசை - தக்கர் பாபா வித்தியாலய மாணவர்கள், தாது வக்கும், தேவ பாராஜனம், ராமநாம பஜனை

உண்மையை இழந்து விடலாகாது

ராஜன்

கீழ்க்கண்ட கடிதம் ஒரு நகலாக சமீபத்தில் எனக்கு எழுதினார். இதைப் படித்து வருத்தப்பட்டேன். அவர் மேல் அண்மையில் அண்மையில் பயன்படுத்தினார் என்ற கருத்தம் அடைந்தேன்.

“பூதிய ராஜாஜி அவர்களுக்கு.

அநேக நமஸ்காரம். மேலும், விட்ட தட்ட அகராதிரியுண்டுக்கும் மேலாக நம் தாய்நாட்டுக்கும் குறிப்பாக, தமிழ் நாட்டுக்கும் செய்து வந்த மகத்தான தொண்டு களுக்குச் சென்ற வணக்கம் போல் இந்த சாதனை தர்மத்துக்கு விளக்கம் தந்த அறிவிருந்த ஒருக்கி நின்றுவர்களுக்கும் உணர்ச்சி செய்து வரும் தங்கள் தந்தையே மகத்தானது. இதில்தான் தந்தைத் சொல்லி அந்தப்பெரியோரும் தீயான சாதனை தர்மத்தையே வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார் என்பதை நினைப்பதும் பாரபட்சமற்ற ஒரு விதித்து செய்ய வேண்டிய வேண்டியாக மதித்தே தெரியாது ஒரு இதில்தான் தந்தையின் பற்றிக் ‘கவி’ பத்திரிகையின் எழுதி வருகிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

கமர் ஒரு வருஷத்துக்கு முன்பு தங்கள் ‘கவி’யின் எழுதிவிருந்த விதித்து சான்றித உண்மையைப் பற்றிப் படித்த ஒரு இதில்தான், நம் மத சான்றிதங்களில் “விதித்து சான்றிதத்தில் தங்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல் தென்காவ் ஒரு உண்மையும் இல்லாததாம்” நம் மனம் சஞ்சலப்படுவது தான் தங்களுக்கு எழுதிவிருந்தார். தங்கள் வருஷத்துக் கொடுத்த மறப்பொழியில், அவர் நினைப்பது போல் இதில்தான் சான்றிதத்தில் ஒன்றையினால் இல்லா என்றும் அவரவர் மத சான்றிதங்களை ஒன்றிப் படித்தால் விதித்து சான்றிதங்களில் கண்ட உண்மையை அறிவதும் உண்மையம் என்றும் எழுதிவிருந்தீர்கள். அவர் கேள்வியையும், அதற்குத் தங்கள் அளித்த பதிலையும் ‘கவி’யில் படித்தேன்.

எங்கள் மதங்களிலும் மதித்து நடப்பது விதித்து தர்மம் என்று தங்கள் நினைக்கலாம். பூரண மத கத்திரிம் கொடுத்து நமது கத்திரி அரசியல் தீர்மானம் செயல்பட்டிருக்கலாம். ஒரு விதித்துத் தனியாக தென்காவும் ஞானாவும் உபயோகம் மதித்துக்கொள் மிதத்துள்ள கட்டடங்களும் பிரார்த்தனை தென்காவும் குறுக்கலாம். ஆனால் விதித்து தனி மத மதத்தார் மதத்துக்கூட அவர்கள் பிரார்த்தனைக் கட்டடங்களிலோ, மத மதத்தார்ப்பங்களிலோ விதித்து சான்றிதங்களிலோ, அதன் காலத்தில் பாடங்களிலோ கம்மிப்பதுகூடக் கிடையாது என்பது தங்களுக்குத் தெரியுமா என்பதோ?

சார் சமய சமரச நோக்கத்தோடு தங்கள் செய்யும் காரியங்களில் அவர்களுக்குச் சாதகமாக உள்ள பாடங்களில் மட்டும் பொறுக்கி எடுத்து, தங்கள் அவர்கள் சான்றிதத்தை எவ்வளவு உயர்

வாகச் சொல்லி விடுகிறீர்களோ அதைப் பங்கிட்டுப் பெருக்கிச் சொல்லி, தங்கள் பிரசாரத்தையிடுத்துக்கூடக் கிரோதமாக உபயோகித்துக் கொள்வீர்கள் என்பது தங்கள் கரு வரை எட்டிக்கூட இராது.

தாவுமானவரும், மாணிக்கவாசகரும், பட்டினத்தாரும் பாடியுள்ள பாடங்களில் குறிப்பான இரண்டொரு பதங்களை மாற்றி அதற்குப் பதில் ‘ஏக-பரமபிதா’ என்று ஏதோ இரண்டொரு பதங்களைப் போட்டுப் பூர்த்தி செய்து, இதில்தான் மார்க்கத்தை விடச் சொன்னவர்களும் ஆதரித்திருப்பதாகச் சொல்லித் திரிபுரங்களும் தங்களின் இரகசியம் விட்டு விடுவார்களா?

தங்களின் போன்றவர்கள் இதில்தான் கவிப் பற்றிக் குறைவாக ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம். அதோடு தவறுசெய்து அவர்களின் சான்றிதத்தைப் பற்றிய உயர்வைச் சொல்லாமலும் இருக்க வேண்டுமிறேன். உயர்ந்திச் சொன்னால் தங்கள் பெருந்தன்மையின் உயர்வை அவர்கள் நினைப்பது மிகவும்; நினைக்கலும்மாட்டார்கள். தங்கள் சொன்னதைத் திரித்துக் கூறி எத்தனை விதித்துக்கொள் அவர்களுடைய ‘ஞான’த்துக்குக் கொண்டு வர முடியும் என்றே பார்ப்பார்கள். இத்தக் கேட்ட எண்ணம் அவர்கள் உடம்போடு ஒட்டியது. அவர்கள் எப்படிச் செய்தாலும் நாம் பாரபட்சமற்ற குறைவில் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று செய்வது தங்களை நாம் கொடு செய்து கொள்வதாகும்.

தங்களின் போன்றவர்கள் உண்மை நிலை உணர்ந்து நம் முன்னோர்கள் தந்த சான்றிதங்களை என்னோரும் உன்னது உண்மையாகச் செய்து வருகிறீர்கள் என்று எவ்வளவோ மகிழ்ந்திருக்கிறேன்.

தங்கள் திடீரென்று சமரச ஞானம் புட்ட வந்து இதில்தான் தங்கள் சான்றித விமர்சனம் செய்ய வந்தது மனத்துக்கு மிஞ்சாத வேதனை தருகிறது.....”

விதித்து மதத்தினர் தம்முடைய பக்திப் பாடங்களில் பாடுகிறார்களே, நாம் ஏன் அவர்களுடைய மொழிகளிலுள்ள நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துக் காட்ட வேண்டும்? தம்முடைய பிரார்த்தனைக் கட்டடங்களில் ஏன் அவர்களுடைய சம்பிரதாயப் பிரார்த்தனைகளைச் சேர்த்துக் கொண்டு குறப்ப வேண்டும் என்று கேட்கிறார். பிற மதத்தினரைப் பார்த்தால் நாம் தம்முடைய மதத்தைக் கவனம்வது? எல்லா மதங்களிலும் மதித்து நடப்பது விதித்து தருமம். இதைப் பற்றிச் சந்தேகமில்லை. இதைத்தான் விதித்துக்கொள்கிய நாம் பின்பற்ற வேண்டும். பிற குற்றங்கள்கண்டு தரமும் அவர்களின் போல் செய்வது விதித்து தருமம்-ஆகாது. அவ்வாறு செய்தால் நம் தருமத்தை விட்டுவிட்டு அவர்கள் தருமத்தில் சேர்த்து விட்டவர்களோமோ.

தம்முடைய மதத்தைப் பற்றி நாம் பல்பூரிவிடும். பயத்துக்குக் காரணமாக விடுகிற குறைவில் நாம் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

குடும்ப போழி, பிற மதங்களைக் கண்டு பயத்து பயத்து சாஷவாகாது. அறிபாமைமைய விடக்கி நசித்து மதத்தின் மக்களுக்கு நம்பிக்கையும் பற்றுதலும் உண்டாக்க வேண்டும். அதற்கு வழி வந்திருக்கலாம் யிருப்பவர்கள் நம்பிக்கையும் மதிப்பும் சம்பாதிக்கும் வழியைக் காண்க. நடத்த வேண்டும். நசித்து தகுமத்தின்படி காண்க. நடத்திக் கொண்டுவர சம்பாதிக்க வேண்டும். காவலும் கட்டும் மனம் இல்லை. எம்மாத துறவையும் ஆண்டவரை அடையும் என்று நம்புகிறவர்கள் மனமேயேயாகும்.

குத் தத்திருக்கும் விடையற்ற உண்மையையே பயத்து போல் இழந்து விடலாகாது. அது போனது நசித்து மதத்தின் வேறு என்னை இருக்கிறது? எட்டும்மனம் மூப்பத்திற்கு எம்மே பேதங்களுமே திறந்தும். தற்சமயம் நசித்து மதத்துக்கு உரை மக்கள் அறிவையும் கொண்டுவரத்தகுமத்திக்கு காரணம் இதுமே பெருமையாகிறது. நசித்து தகுமத்தின் இடம் பெற்றிருப்பதினால்தான். அதை விட்டால் நசித்து தகுமத்துக்கு தட்டம் உண்டாகிவிட வக்கன் ஆகிறார்கள்.

தூழி உடையுமா?

சில மாதங்களுக்கு முன்பு ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஒருவரு ஹங்கேரியில் பெரும் குழப்பமும் கவலையும் ஏற்பட்டன.

ஹங்கேரி ரஷ்ய சார்புள்ள நாடு. கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சி நடைபெறும் நாடு. அதனுடைய மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு, ஹங்கேரியில் குழப்பம் என்றவுடன் பெரும் கவலையும் தட்டி விட்டது. அங்கே கவலையும் நடைபெற்றதன் காரணங்களும் விவரங்களும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விழும்பினர். ஆனால் ஹங்கேரியோ இரும்புக் திரைக்குள் இருக்கும் நாடு. அந்தாட்டிக்குத் தகவல்கள் வெளியாகுவது அய்யவையே என்பதாக இருக்க வேண்டும். அதனும் ஐ. நா. சமூகிய சார்பில் ஒரு தூதுவரோடு ஹங்கேரிக்குச் செல்வதற்கும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் கவலம் நடத்து கொண்டிருக்கும்போதே ஒரு தூதுவரோடு ஹங்கேரிக்குச் செல்வதற்கும் சர்க்கார் அனுமதிக்கத் தயாராக இல்லை. ஹங்கேரியில் மொத்தம் திசை ஏற்பட்ட பின்னரே விசாரணைக் கமிட்டி வரவேண்டும் என்றனர். அதன்படியே ஹங்கேரியில் எழுந்த கிளர்ச்சி அடக்கிய பின்னர் தூதுவரோடு யினர் உள்நே துறவத்து பரிசீலனை செய் தனர். ஸ்தலத்திலுள்ள ஹங்கேரி மக்களிடம் கிளர்ச்சியைப் பற்றி விசாரித்தனர். அந்த விசாரணையின் படி, ஹங்கேரியிலுள்ள ஆனால் கமிட்டியை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய் தனர் என்றும், அதை ரஷ்ய சர்க்கார் பணமாக ராணுவ நடவடிக்கை எடுத்து அடக்கி விட்டனர் என்றும் அவர்கள் கண்ட லர். இந்த முடிவுகள் சென்ற வாரம் பத்திரிகைகளில் வெளிப்பாடு பிடுக்கிவந்தன.

"வேண்டெஸ் நிரண்டு வரும் வேளையில் தாழி உடைந்தது" என்று சொல்லுபவர்கள், அதன்படியால், இந்த ஹங்கேரி அறிக்கை அமெரிக்கா ரஷ்யா ஆகிய இரண்டு வகைகளாக விடைபெற சமீபத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு நல்ல சூழ்நிலையைக் கொடுத்த விடுமோ என்று உரை மக்கள் ஐயுறுகின்றனர்.

சில நாட்களுக்குள்ளே அனுதூண்டு சோதனை கிளப் பற்றி ரஷ்யா ஒரு யோசனை வெளி பிட்டது. அதாவது குறைந்த பட்சம் மூன்று வருஷ காலத்துக்காவது அனுதூண்டு சோதனைகள் திறத்தி கவகை ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வோம் என்று வக்கவர்களுக்கு ரஷ்யா யோசனை கூறியது. இந்த யோசனையை

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு மிகுந்த உற்சாகத்தோடு வரவேற்றார்.

இதைப் படித்த உரை மக்கள் அறிவையும் உண்மையும் மறித்தார்கள். அது குறித்து சோதனைகள் உலகம் பரவும் விஷயமாகும். மிகு திறம் மூன்று வருஷங்களுக்காவது நடைபெறும் என்று சந்தோஷப்பட்டார்கள். மூன்று வருஷங்களுக்கு திறத்தக்கடியவர்கள் இன்னும் மேற்கொண்டு திறத்தி விடவும் கூடும் என்று பகற்களையே கண்டு வந்தார்கள். இந்தச் சமீபத்தில் ஐ. நா. சமூகிய ஹங்கேரி அறிக்கை வெளிப்பாடும் பெரும் கவனமைய உண்டாகி விட்டிருக்கிறது. ஏற்பட்டிருக்கும் தகவ சூழ்நிலையைக் கொடுத்த விடுமோ, என்னிபணை பெய்தால் உண்மையிலேயே வேறும் பகற்களையாடி விடுமோ என்று ஐயுறுப்பது செய்தி விட்டது.

ஏனெனில் ஐ. நா. விசாரணைக் கமிட்டியின் ஹங்கேரி அறிக்கையைப் பற்றி ரஷ்யா மிகவும் கோபமடைந்துள்ளது. மிகவும் பார பட்சமாக அறிக்கை, நடுத்திரிகையின் திறது சொப்பமடிக்வி என்று ரஷ்யா, அறிக்கையைப் பற்றித் குற்றம் சாட்டுகிறது. ரஷ்யா கையப் பற்றி உரை நாடுகளிடையே துடிக்காரம் செய்ய அமெரிக்கா கையாண்ட மிக மட்டரகமான தத்திரம் இது என்று ரஷ்யா குறைகூறுகிறது.

இந்தப் போக்கிற்கு ரஷ்யா அமெரிக்காவி லிடையே சமீபத்தில் ஏற்பட்ட நினைவாலைப் பின்பும் கெட்டுவிடுமோ என்று உலகினுள்ள தகவல்கள் பம்புபடுகிறார்கள்.

ரஷ்ய அமெரிக்க பணவடிவத்துக் கார்ப்பம் பெறும் சில காலதர நாஜ தத்திரிகள் இந்த ஹங்கேரி அறிக்கை வெளிப்பாடும் பற்றி மறித்தி மனம்கொடுக்க. அங்குள்ள பின்பும் இந்தப் பணவடிவம் வளர்த்து விட்டு, உரை கையப் பணியை திசையில் இருத்தியே முற்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ரஷ்யத் தகவல்களும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு மிகுந்த உற்சாகத்தோடு வரவேற்றார். இதைப் படித்த உரை மக்கள் அறிவையும் உண்மையும் மறித்தார்கள். அது குறித்து சோதனைகள் உலகம் பரவும் விஷயமாகும். மிகு திறம் மூன்று வருஷங்களுக்காவது நடைபெறும் என்று சந்தோஷப்பட்டார்கள். மூன்று வருஷங்களுக்கு திறத்தக்கடியவர்கள் இன்னும் மேற்கொண்டு திறத்தி விடவும் கூடும் என்று பகற்களையே கண்டு வந்தார்கள். இந்தச் சமீபத்தில் ஐ. நா. சமூகிய ஹங்கேரி அறிக்கை வெளிப்பாடும் பெரும் கவனமைய உண்டாகி விட்டிருக்கிறது. ஏற்பட்டிருக்கும் தகவ சூழ்நிலையைக் கொடுத்த விடுமோ, என்னிபணை பெய்தால் உண்மையிலேயே வேறும் பகற்களையாடி விடுமோ என்று ஐயுறுப்பது செய்தி விட்டது.

சபையில் சண்டித்தனம்

கொழும்பு, ஜூன் 23.

இலங்கைப் பார்லிமெண்டின் சந்திரத் திசு இதற்கு முன் பேசு எப்பொழுதும் ஏற் பட்டிராத மாநிலியான ஒரு பேரிய பரபரப்பு இவ்வாரம் ஏற்பட்டது. கட இலங்கைத் துள்ள வலுவியா தொகுதியின் பிரதிநி யான ஸ்ரீ ஸி. சுந்திரசிக்மம் என்பவர் சென்ற ஒரு வருட காலமாகவே பார்லி மெண்டுக்கு முழுக்காக வருவதில்லை. தனிக் கிங்கன் எட்டம் இவற்றப்பட்ட பின்னர் பார்லிமெண்டைப் பங்குகரிப்பதாகக் கொல் லிக் கொண்டு சைபக்கு வராமல் இருந்தார். ஆஸ்திரேலியத் தமது ஸ்தானத்தை இழந்து விடா மல் இருப்பதற்காக எவ்வு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை சைபகில் ஒரு வாகன் வழியாக வந்ததது மறு வாகன் வழியாகப் போய் விடுவார்.

இப்படிச் செய்து வந்தவர் இவ் வாரம் கிம்மாசைப் பிரசுரித்ததின் மீது அதிகமிகு மான விவாதம் நடைபெறுவதில் இரண்டு நாள் விவாதத்துக்கு வராமலிருந்து விட்டுக் கடைசி நாள் விவாதத்தில் பொழுது சைபக்கு வந்தார். அந்த விவாதத்தில் யார் யார் எவ்வளவு நேரம் பேசுவது என்பதைப் பற்றிச் சைபக்டிகெஸ்டம் கவந்து ஒருங்கு செயல்பட் டிருந்தது. இரண்டு வந்த ஸ்ரீ சுந்திர சிக்மம் தமக்கு இரண்டு மணி நேரம் பேச அனுமதி வேண்டுமென்று கேட்டார். சபா தாயகர் திவனமைய விளக்குச் சொல்லிய பிறகும் கூட அவர் பேசுவாதமாக இரண்டு மணிநேரம் பேச அனுமதி வேண்டுமென்று கேட்டுச் சொண்டு நின்றுர். சபாநாயகர் உட்காரச் சொல்லியதையும் அவர் கேட்க வில்லை. இதன் மீது ஸ்ரீ சுந்திரசிக்மத்தை வெளியேற்றச் சபாநாயகர் கேட்டுக்கொண்ட படி சைப ஒரு தீர்மானத்தைக் கிடைவெற்றியது. இதன் பிறகு ஸ்ரீ சுந்திரசிக்மம் வெளியேற மறுத்து விட்டார். இதன் பின்னர் போலி சாரைக் கொண்டு ஸ்ரீ சுந்திரசிக்மம் அவர் உட்கார்த்திருக்க நாதகாவிட்டவர் அப்படியப் படுத்தப் பட்டார்.

இதன் பின்னர் இதோடு முடிந்துவிடவில்லை. ஸ்ரீ சுந்திரசிக்மத்தைப் போலீசார் சைபக்கு வெளியே கண்டிப்பாகத்திக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். அவர்கள் விட்ட துடத்தியவே அவர் உட்கார்த்து கொண்டு நகர மறுத்து விட்டார். அவரைச் சுற்றி ஒரு தொகு கூட்டராய் கூடி விட்டது. இதைவோட்டி வகுப்பக் கவங்கம் ஆரம்பிக்குமோ என்று அஞ்சிய போலீசார் அவரைக் காரில் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துப் போய் அவருடைய விடுதியைச் செய்தார்கள். ஆனால் அவர் போலீஸ் ஸ்டேஷனை விட்டுப் போகாமல் உட்கார்த்து கொண்டார். நள்ளிரவில் அவரைக் காரில் ஏற்றிக் கொண்டு போய் அவருடைய வீட்டின் அருகில் விட்டார்கள். அவர்கள் விட்டுப் போன நடு ரஸ்தாவில் அப்படியே உட்கார்த்து கொண்டு, "என்னைப் போலீசார் எந்த இடத்திலிருந்து அழைத்து வந்தார்கள்னோ அங்கு கொண்டு போய் விட்ட வேண்டும். அது வரைபிக் நகர மாட்டேன்"

என்று சொல்லி உட்கார்த்து கொண்டார். அவரைச் சுற்றிப் பல கிங்கன் தெருச் சிறுவர் களும் உட்கார்த்து கொண்டு கவாட்டா போய் ஆரம்பித்தனர். இதன் பின்னர் பேசு வழியில்லாமல் போலீசார் மறுபடியும் அவரைப் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் அழைத்துச் சென்று விட்டனர்.

சென்ற முன்று இங்கனாக அவர் போலீஸ் ஸ்டேஷன் கிருகிபீயியே இருந்து வருகிறார். சாய்பாடு, படுக்கை எல்லாம் அங்கேயே. போலீசாரைக் கேட்டால் "ஸ்ரீ சுந்திர சிக்மத்தை நாதகன் கைது செய்யவில்லை. இஷ்டப்பட்ட இடத்துக்கு அவர் போக லாம்!" என்கிறார்கள். ஸ்ரீ சுந்திரசிக்மத்தைக் கேட்டால் "என்னைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்த இடத்துக்குக் கொண்டு போய் விட்டா மோயிவ நான் நகர மாட்டேன்!" என்கிறார். அவர் நடத்துந் காரணமற்ற விதித்திரமான சத்தியாக்ரமம் ஆகல்கு மாதம் தாங்கல்

வடத்திப் போகும் சத்தியாக்ரமத்தைக் கேசி செய்வதைப் போலிருப்பதாக சம்பந்திக் கடலியை வகுத்தத்துடன் கூறுகின்றனர். பல தமிழ்த் தலைவர்கள் நேரில் போய் பச்சு டியும் கூட ஸ்ரீ சுந்திரசிக்மம் போலீஸ் ஸ்டேஷன் விட்டு நகர மறுக்கிறார்.

சபாநாயகரின் உத்தரவுக்கு ஸ்ரீ சுந்திர சிக்மம் பணிய் மறுத்ததைப் பொதுவாக எல்லோரும் பரமமாகக் கண்டிக்கின்றனர். தீண்ட காலமாகச் சைபக்கு வராமலிருந்தவர் திடீரென்று வந்து தாய் இஷ்டப்பட்ட நேரம் பேச அனுமதி வேண்டுமென்று கோரித் தக ராறு செய்ததை யாரும் ஆதரிக்கவில்லை. மிகப் படித்த மனிதரும் பிரபல வக்தோமான ஸ்ரீ சுந்திரசிக்மத்தின் இந்த விதோதமான போக்கு பெரும்பாலான தமிழர்களுக்குத் துக்கத்தையே கொடுத்து வருகிறது. — ரஜனி

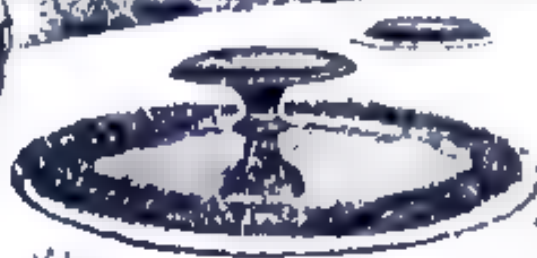
கேள்வியைக் காதலதாரம் என்றும், ரதிலும் மகாமகனும் பகனி வரும் பட்டணம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள் என்றும் ரதிலும் மகாமகனும், இதிலும் இத்தொடரிலும் இவ்வாறு நேர கோவத்தின் உணர்வர்கள் எங்கொரு இடத்தில்

விதிநிலைத் தொட்டம் என்று சொல்லத்தக்க ஒரு இடமும் கண்டி நகருக்குச் சமீபத்தில் இருக்கிறது. அதனால் புதிதும் பெற்ற "பெர தேனியா தொட்டம்". இத்தத் தொட்டத்துக்குள் செல்லும் நாம் திடீரென்று தெவனோகத்திற்குச் சென்று விட்டதை உணர்வோம். இது தொட்டத்தில் போகும் இட வகையில் எல்லாம் ஸ்திரீயனின் ஒலி வந்திடுகிறது. அங்கு வித்தவர்களையும், புது வேளிகள் தொழில் இயம் பெண்களும் அவர்கள் அருமைக் காதலர்களும், குழந்தைகளும், பெரியவர்களும் ஆகியும் விதமான பேசுகவெனியே போகுகாத் கதிக்கும் காட்டுவையும் காணலாம். பாடுகின்ற ஒலிகளை, மகா கதவுக்கும் மரக்கல், கடி விளையாடும் புதித எங்கும், சித்திரமும் கண்ணும், மீதுகாண மகரத்தத் தாண்டி கொண்டுமும் ஸ்திரீ தெவனின் எங்கும் "இது தெவனோகம் தாம்! இது தெவனோகம் தாம்!" என்று சொல்லிக் கொண்டு வரும். இது போன்ற அற்புதத் தொட்டத்தை உவமத்திலேயே இரண்டொன்றாக இருக்கின்றனவாம்.

பெரதேனியா தொட்டத்துக்குள் செல்லும் காரணம் அழகான தன்மை தீவிரமே காண்பது இருக்கிறது. அதைத் தான் கண்டி செல்லும் ஒரு கைப் பக்கம் ஒன்றும் தொங்குது. ஒன்று அது தான் கண்டி இவ்வாறு மாற்றமா என்று விவரம் போலாம். அந்த விவரம் கண்டிக்குள் வந்த தாரத்தால் ஒரு சிறு மண்டபமும் இத்தத் தொட்டத்தை விட்டுக் காதத் தொட்டத் கை திடீரெனில் பெரியவன் எங்கும் போதிக் கட்டு கைத்திற்கும் பெரிய புத்தகமும் இருப்பதைக் காணலாம்.

கை திடீரான அத்தத் தொட்ட மூலேயே சென்று தாரத்தால் கை ஒரு இத்திலேயே பெய்கிறோம். ஒரு இவ்வாறு பெய்கிறோம் காண முடியவில்லை. எங்கும் கைக்கொள்கின்ற பெரியவன் தான் அல்லது இத்தத் தொட்டத்தை ஒரு கைப் பக்கத்தால் உள் டாக் இத்திலேயே கைப்பதைத் தெரிந்து கொண்டு வந்துப் பெருமையுட முடிவெது. மூன்றுத வித்திரமாயு மகன் ஆகிவந்த மூன்றுத எழபத்தொராம் ஆகியேயே இத்த அருமையான தொட்டத்தை அமைத்திருக்கிறார். அவர் எவ்வித வித்திர கொள்ளும் கொள்ளுமா கைத்த இத்த தாரத்

பெரதேனியா

தும்பு ஏக்கரா நிலப்பரப்பில் பரந்து விரிந்து விடக்கிறது இந்தப் பேரதேவியா தோட்டம். தோட்டத்தில் அமைப்பே தனி அழகுடன் இருக்கிறது. கோழி-முட்டை போன்ற வடிவமாக அமைந்திருக்கிறது. அழகற்ற மட்டத்திலிருந்து கமார் ஆரேத்து அறுநாறுஅடி உயரத்தில் அமைந்துள்ள இந்தத் தோட்டத்தின் ஒரு பக்கத்தில் இயங்கலையின் கிணப் பெரிய நதிகாண மாவலி கங்கை ஓடுகிறது. அது ஓடும் பரவதற்கு இன்றெங்குமாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாம். ஒரு சமயம் பார்த்தால் பேரதேவியா தோட்டத்தை ஆகாசமோடு கட்டித் தழுவித் கொண்டு ஓடுவது போலிருக்கிறது. மற்றொரு சமயத்திலோ பேரதேவியா தோட்டத்து அருகில் மயங்கி, ஓடுவதையும் மறந்து விடத்து நிற்பது போலிருக்கிறது. இன்னொரு சமயத்திலோ கம்பீரமான இசைவெள்ளத்தை வாரி வழங்கித் கொண்டு பேரதேவியா நங்கலையின் காந்திப் பெறுவதற்காக நடனமாடுவது போலிருக்கிறது. நாம் இந்தக் காட்சிகளைப் பார்த்து ஆனுபவிக் ஆரம்பித்து விட்டோமானால் தோட்டத்துக்குள் செல்வமே மனம் இருக்காது. இந்தக் காட்சிகளையே பார்த்துக் கொண்டு இருந்து விடுவோம். ஆகையால் மாவலி கங்கையையும் அதன் அழகையும் மறந்து விட்டுப் பேரதேவியா தோட்டத்துக்குள் செல்லுவோம்.

இந்தத் தோட்டத்தைக் காக்க ஏறிக் கொண்டும் பார்க்கலாம்; காலைக் நடத்தும் பார்த்தலாம். நடந்து சென்று பார்த்தால் தான் பேரதேவியா தோட்டத்தின் அழகு முழுமையும் அனுபவித்து மகிழலாம். ஆகையால் நாம் நடந்தே செல்வோம். தோட்டத்தின் மத்தியில் முறந்தரமான சாலை அமைந்திருக்கிறது. அந்தச் சாலையின் இருபுறமும் மரக்கிதர்களாகப் படிவன் கட்டியது போலப்

பலம் புறவன் வளர்த்திருப்பதைக் காண்கிறோம். இங்ஙனம் கொஞ்சதூரம் செல்வோம். பொன் மலமான ஓங்கில் வெளி போட்டது போலச் சாலைவின் இருபுறமும் விதவிதமான மூங்கில்கள் வளர்த்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அடாடா! இந்த ஓங்கில்களில்தான் எத்தனை விதங்கள். ஒன்றின் கூட மூன்றாக் காணமுடியவில்லை. இன்னொரு சாலைக்குப் போகிறோம். அதன் இருபுறமும் ராஜ்ஜய வீரர்கள் அணிவகுத்து நின்ற நமக்கு மரியாதை செய்கதுபோல் கருத மரங்கள் வரிசையிலே நிற்கின்றன. அதைத் தாண்டி அப்பால் செல்வோம். ஒரு கொடி வீடு நம் கணத்தைக் கவர்விறது. காலாத் செடிக்களாலும் செடிகளாலும் ஆன கொடி வீடும், அதனருகில் ஆறும் குளிருடன் கிண்குளம் அழகான மரமும் இங்ஙனம் பலவிதமான வண்ண மலர்கள் பூத்துக் குதுங்கும் அழர்வ மரங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றின் மத்தியில் மரக்கிதர்கள் செய்தது போல மனத்தை மயக்கும் பச்சைப் பிசை என்ற மெனதுகளையும் நாற்காலிகளையும் பார்ப்போம். ஏற்றுக் கூர்ந்து பார்த்த பின்னர்தான் இவை எல்லாம் சாதாரண செடிக் மரங்கள் என்பதை அறிவோம். சவுக்க மரம் வளர் வளர் இய்வாறெங்குமாம் பங்கிவறு கருவங்கலின் அனை வெட்டிவிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு ஆச்சரியப்படுகிறோம்.

இந்தக் காட்சிகளை எல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு அந்த அந்த இடத்தில் அப்படி அப்படியே ஓங்கில்களே விரிவாகவத்துக் கொண்டு நின்ற விடுகிறோம். உடல் வந்த

தோட்டம்

பகிரதன்

நாளை

தம்பர் "இன்னும் தாப் பார்த்த வேண்டியது ஏதாவதாக இருக்கின்றன. கொடுபுகை!" என்று தம்மைத் தன்னைக் கொண்டு போகிறார். ஆங்காங்கு வரிவா வரிவையாகவும் வட்ட வடிவமாகவும் பலவித மலர் குதூங்கும் செடியைக் கிடுக்கின்றன. அவைகளுக்கு மத்தியில் பச்சிலை போலவும் சிலை தங்கலகர வாகி விகம் போங்கு புனம் குழாய்கள் இருக்கின்றன. அவைகளிலிருந்து போங்கி வரும் ஸ்கத்திரங்கள் இந்திர ஜாலமேந்திர ஜால வித்தகங்களைக் காட்டி தம்மை மயக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

இவற்றையெல்லாம் தாண்டி அப்பரம் சென்று ஒரு இடத்தில் நுழைவதற்குப் பழுத்துத் தொங்கும் பரத் தொட்டத்தைப் பார்த்திருக்கும். இன்னொரு பக்கத்தில் தொக்கமாகப் பூத்துக் குதூங்கும் இனம் பரத் காணவக்கான் இருக்கும். மத்தியேர் பக்கத்திலிருந்து செடியிலே கிழங்கு வகைகளும், காய்கறி வகைகளும் உற்பத்தியாகும் விவசாயப் பண்ணையைப் பார்த்து மகிழ்ந்திருக்கும். வெளேர் பக்கத்துக்குப் போனாகும் விதம் விதமான மருத்துச் செடியைப் பார்த்துப் பிடித்துக் கொண்டு வரும் ஒருவரைக் கண்டதற்குச் சுவருகிறது. அது "மனித குலத்துக்கு இடைநிலை விளையித்த வரும் கொடிய தொக்கங்களைக் கொண்டு ஒழிப்பேன்" என்று மௌனமாக மூரக கொட்டிக் கொண்டிருப்பது போலத் தொன்றுகிறது.

இந்த மாதிரி எட்டிலைப் பார்த்துக் கொண்டே சென்றோமானால் சிந்தனை இடம்

Bleeding Gums

இரத்தம் கசியும் நலுகள்

பெரியசியா பேரிக் பங்கு அந்நிலைத் தோன்ற ஆரம்பித்தவுடன் சிம்பித்தல், உமிழ்ச் சுவாசம், காய் நன்றம், பற்கள் ஆரம்ப முதலியவை வலியு ஏற்படுகின்றன. உடலில் உலர்ந்து விடும் இரத்தச் சிம் வலிந்து வலி, தங்க வலி, குடக்கு வலி, பண்ணை முதலிய வகைகளில் உண்டாகி விடுகின்றன. அவைகளை என்னும் ஏதாவது ஏதாவது மருத்துப் பம் ஏற்படுமானால் எல்லா பேரிக் வலியும் நீங்கும் உலர் வலி வலித்தாலும், விஞ்ஞான முறையில் தவிர்த்தது. பேரிக் டாக்டர்களின் அங்கீகாரம் பெற்றிருப்பதுடன் டாக்டரின்களின் உபயோகம் படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

வினா கு. 2/-

உருது மருத்து சோயாபென்ட் செருக்கைக் கொண்டு தீவிரம் தவிர்த்து வருகிறேன்

அப்பா & கோ., மதுரை

கனிக் இனம் காதலர்கள் இன்புற்றிருந்து விளையாடுவதற்கு வசதியான எழில் மிக்க சோலைகளைக் காணலாம். வண்ணக் கிணங்களை வைத்து அமைத்திருப்பதால் பூவா அழகிய மலர்கள் நுழங்கும் செடியையும் அவ்வுள்ளம் மணிகளாலேயும் பூத்துக் கொட்டும் பொத்திரமலர் மலர்களையும் பார்த்து இன்புறலாம். இடைவிடையே மரத்தக் கம்பனத்தைய விசிற்து விட்டது போன்ற அருகாமையான புல் செவ்விகள், அதுவும் புல்செவ்வியைப் பார்த்தால் அதில் சற்று நேரமாகவு காண நீட்டிப் படுத்துக் களைப்பாறத் தோன்றும். அவ்வாறு அந்தப் புல் செவ்வியைப் படுத்துக் கொண்டு பெர்தெனியா தோட்டத்தைப் பார்த்தால், காலியங்கனிலே, இலாகாங்கனிலே, கனிக் கற்பாங்கனிலே வரிவரித்திருக்கும் க்காரவரித்திகளின் அரண்மனைத் தோட்டக்கள்தான் நமது திரிவுக்கு வரும். ஆனால் அந்தப் புல் செவ்வியிலிருந்து எழுந்திருந்து மேலே தோட்டத்தில் நடக்க ஆரம்பித்து விட்டால் தேவ வோகம் பூமிக்கு வந்து விட்டதோ என்று என்னைத் தோன்றும். "இயற்கையே தெய்வம், தெய்வமே இயற்கை" என்று ஒரு ஞானி சொல்லியிருக்கிறார். அது எல்லாவற்றையும் புரிக்மான வார்த்தை என்பதைப் பெர்தெனியா தோட்டத்தில் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் காண முடிகிறது.

ஆகா! இந்த மகத்தான தோட்டத்தை நடந்து நடந்து, பார்த்துப் பார்த்து, — ஏன்? காக்கைத்தான் வலிக்கிறது. எவ்வளவு தீமை! எவ்வளவு அகமை! எத்தனை விதமான மரங்களும் அவ்வாறு இங்கு இருக்கின்றன! இத்தனை பேரிக் தோட்டத்தை இப்பொழுது நினைத்தால் யாராவது உண்டாகிவிட முடியுமா? உமா! அதுநாடு வருஷத்துத் தோட்டம் வலவா இது! அதுநாடு வருஷத்துக்கு நன்றாக இது எத்த மண்ணுடைய உள் எத்தித் தோன்றியதோ? அப்படியப்பட்ட அவ்வுடைய உள் எத்தித் தோன்றியதோ? விருத்திருக்க வேண்டும்? இவ்வகைத் தீமை இவ்விதமையும் செயற்கையும் எவ்வாறோ அந் புதந்தான்! இவ்வகைத் தீமை எவ்வாறோ செஞ்செயல் இருக்கிறது! எவ்வாறோ செஞ் என்ன சாமான்யமாகக் கிடைக்கக் கூடியதோ? இவ்வுள்ள இவ்விதமையில் இருக்கின்றபாடம் கனோ என்னத்தையை! இவ்வுள்ள தெய்வீகத் தோட்டங்கள் பேரிக் வலி, புத்தர் விக்கிர வலிகள் இருக்கின்றனவே அவை எவ்வாறோ பேரிக் வலி! அந்விதமாகவும் சிவந்ததாலும் எதுவுமே இவ்வகைத் தீமை இருக்க.

இப்படியப்பட்ட அற்புதங்கள் கொண்ட சமுதாயம், எத்தனையோ மகா மகன்களை வாழ்த்து அரசு புரித்த இவ்விதத்தை நீடி இப்போது எவ்வளவு சிறுமை அடைந்திருக்கிறது? செவ்வியம், செவ்வியம் தன்னையே உடல் அவ்வாறு மருத்து விட்டது! தமிய மக்களுக்கு நியாயமாகக் கொடுக்க வேண்டிய பேரிக் உரிமை எவ்வகை அல்லவா இருக்கின்றது? இருக்கக் கொண்டது! செவ்வியம்! செவ்வியம்!

இவ்வாறு என்னுமிட்டுக் கொண்டே புல் செவ்வியிலிருந்து எழுந்திருந்தேன். "அதோ, தொங்கும் வாலம் பார்த்திருக்கோ?" என்று

காட்சிகள் எல்லாம் ஒரே ஆச்சரியமாக இருந்தன. பழ நூறு மாணவர்களுக்குச் சமையல் நடக்கும் இடத்தில் பெரிய பெரிய அடுப்புகள் இல்லை. அதிகமான சமையற்காரர்கள் இல்லை. புனை நூற்ற சுவர்கள் இல்லை. ஏறெட்டுச் சமையற்காரர்கள் நன்றாக உடை உடுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். பழபழவென்று கத்த மாக இருந்தது சமையல் அளவைச் சுவர்கள். பெரிய பெரிய எவர்கிள்வர் பாத்திரங்கள் ஆங்காங்கு இருந்தன. அவைகளுடன் இயல்பைப் பார்த்ததும் "இது என்ன சமையற் கூடமா? அவ்வது இங்கிருக்கும் எவர்கிள்வர் பாத்திரங்களை அவ்வகாரமாக வைத்திருக்கும் இடமா?" என்றுதான் என்னைத் தொன்றிவது. இதற்காலும் அந்த உணர்ச்சியை வெளியில் காட்டிக் கொள்ளாமல் அவ்விருந்த ஒரு பெரிய எவர்கிள்வர் பாத்திரத்தைக் காண்பித்து "இது என்ன?" என்று கேட்டேன்.

"இது சமையல் செய்யும் பாத்திரம்" என்று கூறி அந்தப் பாத்திரத்தைத் திறந்து காண்பித்து அதை எப்படி உபயோகிப்பது என்பதைவும் விளக்கினார் அவ்விருந்த சமையல்காரர்.

அந்தத் தலையியல் ஆறு மாடிகளில் அரிசு எல்லாம் அக்கு இரு வேண்டிய தண்ணீரையும் ஊற்றி விட்டு அருகில் இருந்த மின்சாரப் பித்தளில் அழகி விட்டுக் கடிக்காரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். நார்ப்பது நிலையங்கள் ஆங்காங்கு இங்கென்று பித்தளில் அழகினார். அந்தத் தலையி ஏதோ மந்திரத்தால் மாய வித்தை காட்டுவதுபோல் அப்படியே ஆகாயத்தில் விளம்பி அருகில் இருக்கும் பெரிய எவர்கிள்வர் தொட்டிகளுக்குப் பக்கத்தில் சென்றது. பின்னர் அதன் மூடி திறந்தது. அடுத்த அளவு அந்தத் தலையியை வாரோ தூக்குவதுபோல் இருந்தது. ஆனால் வரும் தூக்கமில்லை. தாளாவிய விளம்பி அந்தத் தொட்டிகளில் சாத தண்ணீர் கொட்டி விட்டுத் திரும்பி விட்டது. இதற்கானவெ இட்டிலிகள் செயல். இடிவப்பம் செயல். தேய்க்கல் திருக். வெந்த உருகிக்கிழங்கு விளின் தொலை உரிக்க எங்காவதற்குக்கும் இவ்வித நிரங்கல் இருக்கின்றன. அது வேகிய செயல் போது பார்த்தால் மாயவழி காணவில்லை. காரியங்கள் நடப்பது போன்ற வித்தைக் காட்டுவதாகத்தான் இருக்கிறது. பழ நூறு மாணவர்களுக்குச் சமையல் செய்யும் இடத்தில் ஒரு தூங்கிட இயலாமல் கத்தமகச்சமையல் நடப்பதையும் இடத்தை இயல்பை சமையல்காரர்களிடம் பார்த்தேன்.

இந்தச் சமையல்காரர்களில் உண்மையானவர்கள் மென்றுகள் எல்லாம் கண்டுகிட்டு மர வேலைப்பாடுகளுடன் மீளிக்கின்றன. நார்காவிகள் எல்லாம் சாதாரணமாக இருந்தாலும் சாய்ந்து கொள்ளும் இடத்துக்கு மேலும் கையாட்கின்றன இரண்டாவது குழியின்க்க கடைத்து வைத்துக் கண்டுகிட்டு கைப்பயன்பை வாய்பாற்றி விடுகின்றன. அது போவியைதான் ஒவ்வொரு பொருளிலும் எப்படியாவது தங்கள் தாக்கம் விளக்கும் வகையில் ஏதாவது செய்திருக்கிறார்கள்.

பெண்களுக்குக்கென்று தனிவாகக் கட்டும் கணாசைக் கட்டடங்களைப் பார்த்தும்போது. "அடடா! இந்தக் கணாசைக் கட்டடங்களைப் பார்த்து அடுத்த இரண்டாம் பித்தளில்

"உண்மையானவர்கள் பற்றி என்னுடைய நினைப்பை வெளியில் சொல்ல முடியுமா?"

"அதைச் சொன்னதற்குத்தான் அவன் என்னை அடித்தான்!"

பிறக்கலாமா " என்று தொன்றிவது. அவ்வளவு அழகுடன் அந்தக் கட்டடத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள். இவர்களை எல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே இயற்கை மார்க்க வேண்டிய இடங்கள் திறை அடுப்ப தாகவும் அங்கேய்க்காம் அமைத்துப் போகப் போவதாகவும் மாணவர்கள் கூறினார்கள். அங்குதான் என்று மாணவர்கள் இங்கென்று முக்கியமான கட்டடத்துக்குப் போகவேண்டியிருந்ததாய் அவர்களிடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொள்ள வேண்டியதாகி விட்டது. விடைபெற்றுக் கொள்ளும்போது "இந்தச் சமையல்காரர்கள் கட்டடத்துக்கு இவ்வளவு திறந்த மூன்றையினைப் பார்த்துக் கொடுத்த இன்னிசைப் பார்!" என்று கேட்டேன்.

"விடைகொண்ட தங்களுக்குப் பின்னர் அமைத்துக் கொடுத்த சாத பாடிக் கார்ப்பிராமி என்ன அந்த மகன் தான்" என்றார்கள்.

"மகனு! அப்படி என்னுள்?"

"மேலு விளக்கில் அற்புதமான தரங்களைத் தீர்மானிப்பதில் புது பெற்றவை அல்லவாமல்லை. அவர்கள் பற்றி நம்முடைய பாராண இதிகாசங்களில்காம் கூறுகின்றனவே!"

என்று மாணவர்களிடமிருந்து பதில் வந்தது.

"மகன் என்பது நல்லதொரு வார்த்தை தான். இனிமால் இன்னிசைகளை 'மகன்' என்றே சொல்லுகிறேன்!" என்று கூறி அவர்க்கிடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டேன்.

"தாழ்வாவிவிட்டது. கட்டடத்துக்குப் போக வேண்டும். வேகமாகக் காணா ஒட்டு" என்று காரோட்டியை அவரைப் படுத்திவிட்டு உடல்வந்த சென்னை தலைவர்.

"அப்படி என்ன முக்கியமான கட்டடம்?"

என்று கேட்கிறீர்களா? இன்னும் உற்றுப் போருங்கள். அந்தக் கட்டடத்துக்கேசென்று வந்து கொண்டேன்.

வெற்றிகரமான

3-வது வாரம்

ஜி.வி.டர்

கற்புக்கரசி

சென்னை

சிக்ரா..விரபாக்..சரஸ்வதி..காமதேனு

மும் தென்னிந்திய

உருக்கடன் A.S.A. சாமி

ஸ்ரீமதி ஜெனரல் கப்பரால் அவர்கள் இயல்பாகவே இரகசியமான பெயர்வைகள், ஏழெட்டுப் பேர்களைத் தோன்றிய இந்த வதாரத்தில் எளிய நிலைமை குறித்து மிகவும் இரகசியமாக, நமது செயலும், நேரம் இவற்றை ஏராளமாகச் செய்து, எளிய நூற்றாறு வரலாக விளங்கவே கூடாது. அதை நன்றி வளர்ப்பதில் ஈடுபட்டார்கள். இப்போது சேவாசனங்கள் சேழிதற்கு தனித்த திருப்பதோடு கொஞ்சம் பலவும் விட்டிருக்கின்றன. இதனால், வதாரத்தில் அதாவது, திகழ்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக இருந்தது. எனது நினைவுகளில் பெண்டாடாம், வதாரத்தில் பூச்சுவரன், சூரி கோன் திகழ்ந்து பெண்டாடாம், வதாரத்தில் அருங்கும் உட்கார் அணிப்பதுதான். என்னும் சேவாசனம் சிறந்த கலாநிதி. இன்னும் பரிந்து வருகிறது. இதனால், சேவாசனம் குறைபாட்டைச் சேர்ந்த பெண்டாடாம் இப்போது உயர்தரப் பள்ளியில், ஸ்ரீமதி ஜெனரல் கப்பரால் அவர்களுடைய நேர்மையான வழி காட்டுதலின் கீழ் கல்வி பயிற்சி வதாரம் ஏராளமாகப் படிக்கிறார்கள்.

சேலாத்தனத்தின் சக்திதிரமும், ஸ்ரீமதி வேங்கடகல்ப ராய் அவர்களின் காந்தியை வரையாளும் ஒன்றிசூட்டிவரும் பிஷாப்பர் பிஷாப். இவ்வாறு சேலாத்தனத்தின் நற்பயனினைப் பாராட்டி நாம் காந்தியைவாழாதுகூட அதுவே ஸ்ரீமதி வேங்கடகல்ப ராய் அவர்களுக்கும் தமது காந்தியைத் தெரிவித்தது போலத்தாகும்.

அவள் தந்த ஆஸ்தி

“**தெளிவி:** நான் சொல்வதைக் கேள். இந்தத் தடவை என்னுடைய உறுதியிலிருந்து நான் பிறழ மாட்டேன். என்னைத் தடைசெய்யாதே. அன்றாடம் நிறுவனத்திலிருந்து எனக்கு வரக்கூடிய பணத்தையும் பாடு அளவிட முடியாதது. என்னுடைய தந்தைக்குக் கட்டித் தரக்கூடிய பணத்தையும் சேர்த்து அதை வேறுவிடையாது. இன்று நான் இந்த ஊரில் நான் போய் மறிக் குப்பையான மனிதனாக உலகத்து அண்டுகளில் தலையிடுகிறேன். என்னை? ஏனெனில் மனத்திலே உழைத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன். இந்த வீட்டு மருமகளாகி முடிந்தால் என்னிடம் விளையுமாம் அல்லது, மனை இருக்கிற தலையிலிருந்தால் எப்படியும் மறந்து விடாதே. நான் ஸ்திரீயைத் தந்தைக் கொடுப்பதான மனத்திலே வாக்களித்து விட்டேன். இனி அந்தக் கடவுளை வந்தாலும் என் மனத்தை மாற்ற முடியாது. வீணாகத் தடைசெய்து என்னோடு மனத்திலும் காயை உண்டாக்கி, ரகசியம் செய்வாதே” என்று ரகசியமாக எதிர்ப்பு தெரிவிக்கொண்டிருந்த மனைவி மனத்திலேயே பார்த்துப் போகிற தன்னைத்.

ஊருக்கு வந்தபின் பிடித்த வண்ணம் தந்து கொண்டு இருந்த மனைவி, “ஆமாம்!

உலகத்தில் தான் தந்தைவர் இறந்து விட்டால் தம்பி தங்கைகளை அன்றாடம் இருப்பவர்களை உய்ப்பாற்றுவது வேண்டும் தானே? உங்கள் அம்மா என்ன உலகத்தில் உலகம் அறிவையமாக்கி எடுத்து விட்டார்? அப்படியே ஒரு பிள்ளையைக் கொடுப்பதானவை வந்ததுக்கொண்டாலும் யாராவது மூத்த பிள்ளையைக் கொடுப்பாரா? இப்படி வந்த மூத்த பிள்ளைக் கொடுத்தால் என்ன?” என்று.

ரகசியமாக அமர்ந்திருந்த மனைவி இருந்து குதித்து எழுந்தாள். அவளது மனத்திலே இருந்த அளவையாகக் காட்டுவது போல ஊருக்கு “கி” என்ற ஒலியிலிருந்து கொண்டு

அங்கு பிங்குமாகத் தானுமாக ஆடியது. "என்ன சொன்னாய்? எனக்கு வேண்டாம் அழகிய பூசணிக்காய் என்பதுபோல் ஒரு குழுட்டுப் பிங்குனையா என் அண்ணலுக்குக் கொடுக்கச் சொல்கிறாய்? உன்னுடைய அகல் காரத்தின் பலனாகத்தான் ஒரு குழுட்டுப் பிங்குனையைப் பெற்றிருக்கிறேன். இன்னும் அவளை என் அண்ணலுக்குக் கொடு என்று சொல்ல உணக்கு எவ்வளவு தைரியம் இருக்க வேண்டும்?" என்று இமரதகான். உணர்ச்சி வசத்தினால் அவன் உதடுகள் படபடத்தன. ஏன், அவன் தேகம் ஸ்ரீராமதேவ ஆடிக் காற்றில் அசைப்பட்ட தனிப்போல் தடுப்பெய்து.

அப்பொழுது எதிர்பாராத விதமாக அவர் கை இருந்த அறைவின் கதவு நிறுத்தது. அறைவாசற்படியில் சாத்திரம் உருவமெடுத்து வந்தது போன்ற அமைதியான மகத் தொற்றத்திலும் அவன் அன்னது தாகாஜிய நின்று கொண்டிருந்தார். "அண்ணா" என்று கூலிக்கொண்ட அவர் பக்கம் பாவத்தான் மயங்காஜன். அப்பாடல் தம்பியை அணைத்துக் கொண்ட தாகாஜன், "ராதா! என்மாத வறையையும் நீட்டுக் கொண்டுவருகிறாய். கொளரி சொல்லியதிலும் ஒரு தீவாசுமிருக்கிறது. உலகத்து வரக்கப்படி ஸத்த பிங்குனையைப் பெற

தேர்களுக்கு உரியவன்தான். மேலும் இரு உலகத்திற்கு முன்பு என் மகனாவதால் அவனது பிற்கால வாழ்க்கை அதிக சிரம மின்றிக் கழியும். ஜீவனத்துக்காக ஒருவர் வகையை எதிர்பாராமல், ஒருவன் கீழ்க்கை கட்டிச் சேவகம் செய்வாமல், இருக்கும் ஆவியை வைத்துக் கொண்டு அவன் காலத்தைக் கழித்து விட்டாம்" என்று தீவாசுமராகக் கூறினார்.

தாமசனின் அடம்பிவிருத்து விவகாரம் ரங்க ராதன், "அண்ணா, அவ்வளவு பிரதானமாக என்ன நினைத்து விட்டாய்? எவ்வளவோ அருமைவாக, பெற்ற தாயினும் பழமடங்கு அப்பாடல் என்மாதப் பேணி ஆளாக்கிவிட்ட என் மன்னிக்கு ஒரு அக்கனையா பதவியைக் கொடுப்பேன்? உங்கன் வயதுக் காலத்தில் உய்க்கினை காங்கக் கூடிய பிங்குனையை அளிப்பதற்குப் பதிலாக, உங்களுக்குக் கடைக்கி காலம் வரையில் ஒரு காலகட்டாக விளங்கக்கூடிய ஒரு குழுட்டுப் பிங்குனையை நான் கொடுக்கவே மாட்டேன், ஒருகாலம் மாட்டேன்!" என்று கூறினார்.

அக்கமலம் அவன் மன்னி வைத்திருந்தது வயித தாயினை முரட்டாக இருப்பில் எடுத்துக் கொண்டு அங்கே வந்தான். உலகத்தில் தன்புண்ட அழகிய சிறுசிறுசெய்க்கெல்லாம் கூடிக் கொள்கொரு துறையையும் வைப்பது உலகாருண்டவரின் விவா விதிகளில் ஒன்று போதும்! அழகிய சிரத்தையுடைய மயிற்றுக்குக் கட்டைக் குரையும், அழகிய சிரத்தையுடைய குழிக்குக் கைக்கொரு

வகையையும் என் அளித்திருக்கிறாய்? பாவ வடிவம் முரட்டின் கிளையான முகத்தி லிருந்து அந்தக் குழியை மான் உலக கவிதையெழுந்திருக்கும் இரு கரு விழிகள் மட்டும் இரு

“பிள்ளைக்குப் பெரிய ஆஸ்தி வைக்கப் போகிறார் அப்பா! என்னுடைய தந்தை கொடுத்திருக்கிறார்! கடைமையில் என் பிள்ளை வாய் பிளக்கவேண்டும் நினைமையில் தானே வைத்திருக்கிறார்கள்?” என்று ஏதே கார்ட்டு லாக். இதைக் கேட்ட கடைமையில் மனம் மேலும் டுண்டுவெய்து, கடைமையில் கடைமையையும் முரண்தரையை அட்டு விட்டுத் தான் ரங்கராஜன் செல்வ வெண்டி விருத்தது.

அவர்கள் காலுக்குப் போய் பதிலேத்து திணைக்குக் கல்லாய் கெளரிக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அதைப் பிடித்துப் பார்த்த கெளரி கல்லாய் கைமற்று போனார்.

“அப்பா! என்ன கெளரி, எதிர்பாராத இக்கடிதம் உனக்கு மீதத் தவிர்ப்பாய் வரக்கூடும். இதிலே தான் உனக்கு எழுதும் இறுதி கடிதமாக இருக்கும். என் னுடைய திரண்ட ஆஸ்தியை நம்பித்தான் முரணியைத் தந்து எழுதின கொண்டுபோம். அச்சமயத்தில் செல்வம் திணைத்து என் பதை மறந்து விட்டோம். எதிர்பாராத விதமாகச் செல்வத்தையும் இழந்து என் பெரிய செல்வ மான கைவெண்டியும் இழந்து விட்டோம்.

அபியக் கூடிய செல்வத்தை நம்பி முரணியை நாய்கள் ஏற்றுக் கொண்டு தவறுதான். அதற்குப் பரிசாரமாக அபியாத அவனுக்குப் பயம் படுத்தக் கூடிய ஒரு ஆஸ்தியை அவனுக்குக் கொடுக்கத் தீர்மானித்துள்ளேன். இந்த கார்ட்டு எதிர்த்த விட்டிச் மேலுரு இதைத் திருப்பிய ஒரு கன் டாக்டர் வந்திருக்கிறார். இறந்தவர்களின் கண்மீறியை பெடுத்துப் பிறி அந்தகரகளுக்குக் கூடப் பார்வை வரக்கும் திறமை அவரே இருக் கிறது. அவர் முறையாக முரணிக்கு என் விதி களை அறிக்கத் தீர்மானித்து விட்டோம். அதற்கு இந்த உபயோகமற்ற உடலை விட்டு என் உயிர்ப் பறவை வெளிப்பற வேண்டும்.

தற்கொலை செய்து கொள்வது மிகுந்த பரி யமானது. சொல்கிறதன்மாதிரி என் பதை தான் அறிவேன். இந்த காலம் வராத் தகுதி வுள்ளவர்கள் தற்கொலை செய்து கொள்வது தான் சொல்கிறதன்மாதிரி. இப்பொழுது தானே ஜீவனத்துக்குப் பிறி கையை ஏறி

பார்த்தும் திணை இருக்கிறதன், என்னுடைய கூடப் போகும் முரணியை வறுமையில் உழை வேண்டியிருக்கும். என்னைப் போன்ற பாவ னுடைய கைமையில் அது காலம் ஜீவித் திருப்பது வழக்கம். கருடகன் ஆக ஆ லம்பிப் பவனாக என் விதிதான் மிக்க பவனாக அடைந்துவிடும். பிறகு அவைகளாக முரணிக்கு யாதொரு பயனும் கிடைக்காது.

இந்த உணர்வின் ஏதாவதொரு தன் மையிலோ, உயர்ந்த வஸ்துவையோ அடைவ வேண்டுமென்றால் அதற்கு ஏதாவதொரு தியாகம் செய்துதான் ஆக வேண்டும். ஆம் உடைய அபியை சிப்பி பறும் வேதிகாதான் தயார்த்தாக தமக்குக் கிடைக்கிறது. பட்டுப் பூச்சியின் மரண வாத்தியத்தான் கிணை உயர்ந்த பட்டு கிடைக்கிறது. இன்று ஒரு மலர் உதித்து விழுந்த உரமாதிரிதான் கான ஒரு பது மலர் மலர்ந்தது. தயைபதின் எல்லாம் கோட்டியாக இன்பம் பிறக்கிறது. என்? மலர்களின் இவ்வகைத் திறப்பதே வேதிக யின் பூச்சிய்தானே!

ஆவையினால் என்னுடைய காரியத்தை தீவன் நவருக திணைகொடுத்தான். காலுக்கும் உபயோகமில்லாமல் பிறகுக்குக் கைமலாக தான் இருப்பதைவிட என் முரணிக்கு என்னு ளான உதவியைச் செய்ததன் என்ற திருப்தி யுடன் போகிறேன். முரணியின் கைமையில் என்னும் தாக இருக்கிறதன், செத்தும் காசா மல் இருப்பேன். அதனால் இக்கடிதம் கண்ட வுடன் தாமதம் செய்யாமல் இருக்கும் புறப் பட்டு வாருங்கள். தீவன் வறுமையின் என் வாழ்வு முடிந்திருக்கும். அதை உட்கட்டிடப் போகவி ஆபிரகாணுக்கு உடனே ஏற்பாடு செய்து என் கடைமீ விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்குங்கள்.

—கைவெண்டி

இக்கடிதத்தைக் கண்ட ரங்கராஜனின் மனம் துடித்த துடிப்பை எப்படி வரணிக் குடியும்? கடைமையில் கைவெண்டியின் விருப்பப் படிதான் நடத்தது என்று சொல்வது வேண்டுமா? இன்று முரண்தான் என் வித வாழ்வோ ஒரு கடர் கிரும் தாரண்களாக மின்றுவிடுவான் என்றான் அதற்குக் காரணம் கைவெண்டி அவனுக்கு அளித்த ஆஸ்திதான் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

நீலம் செவ்விக். தெரு வாயிலே நடந்து வந்தார் வஞ்சுவர், ஆமாம், குதளாசிரியர்தான்.

விட்டு வாசலில் அரிசி புடைத்துக் கொண்டிருந்த மிழை, முறத்தின் ஓரத்தில் குவித்திருந்த தவிட்டைத் தெருவிலே செவ்விகில் கொட்டிவிட்டு, உன்னை சொன்னான். தவிட்டிலிருந்து, வெவ்வியிலே மெல்ல தெளித்து வந்தது ஒரு புழு. வெவ்வியை வெவ்விரென்றிருந்த அரிசிப் புழு.

தெருப்புழுதி அனவாயக் காங்குது கொண்டிருந்தது. இதை அந்த அப்பாவிப் புழு கண்டதா என்று? தெருவைத் தொட்டதும், செவ்விக் காரென்றே கதத்ததுத்தான். 'அடா, ஆபத்து வந்து விட்டது' என்பது அதற்குத் தெரிந்தது.

செவ்விக் அதன் பாட்டிக் காங்குதுது. காங்குது அதன் இயல்பு. புழுவைப் பற்றி அது கவலைப்படவில்லை. புழு ஒன்று இருக்கிறது என்பது கூட அதற்குத் தெரியாது. எப்போதும் போல, வான முட்டிலிருந்து, செவ்விக் கதையும் ஒலிகளையும் வாரி இறைத்துக் கொண்டிருந்தது.

புழுவோ?-புழு துடித்தது. உடம்பைப் குறுக்கிவது. தெளித்தது. விரைத்தது. என்ன செய்தாலும், கதரிக் குழிந்த அரை காட்டிலிருந்து விடுகலை இல்லை; தப்பி ஓடவும் முடியவில்லை; தரையிலிருந்து தண்ணீர்தானே நிமிர்ந்தி. நிழல் தோக்கி விசையதற்கு அதற்கு ஆற்றம் இல்லை. ஏன்? அதன் உடல் எலும்பில்லாத உடல். சிறிது ஊர்ந்து பார்த்தது. அதற்குத் தெருப் புழுதியின் அனல்வாய் அதைக் கவியது. இருந்த

இடத்திலேயே, தரை முடியாமல் அதற்குப் புழு துடித்தது.

இதைக் கண்டார் வஞ்சுவர். குனிந்து, புழுவைப் பார்ப்போடு எடுத்து, நிழலில் விட்டார். நிழலார், நீண்ட பெருமூக்க விட்டார், எண்ணிலார்;

'எத்தனை எத்தனை விசித்திரமான உயிர் வகைகள் இந்த உலகில் வாழுகின்றன! எலும்பில்லாத இந்தப் புழுவிருந்தது. நுட்பமான உடல் அமைப்பும், அறிவும் பெற்ற மனிதன் வரையில், எத்தனை கோடி உயிர்கள் இந்த மண்ணிலே உள்ளன! ஒவ்வொரு உயிரும் ஒரு வரம்புக்குள்ளே வாழ்கிறது; அந்த வரம்புக்குள்ளும் நினைவாக வாழ்வதற்கு அதனிடம் இயல்பாக அமைந்து விடக்கும் சத்திகளை அது பாதுகாத்து வளர்க்க வேண்டி இருக்கிறது. மீறுக்குத் தண்ணீர் வரம்பு; அதைக் கடந்தால், மீன் செத்து விடுகிறது; அதற்குள்ளே வளமான வாழ்வதற்கு, உரமான செதில்களும், வாலும், விசையாக நீந்தும் வலிமையும் மீறுக்கு இன்றியமையாதவை. இப்படித்தான் ஒவ்வொரு உயிருக்கும். எலும்பில்லாத இந்த அரிசிப் புழுவுக்கு, அரிசியும், தவிடுமே உலகம். அதைத் தாண்டி, செவ்விகில் தலை நீட்டியதென்றால், துடித்து மடிக்கிறது.

மற்றவை உயிர்களைப் போலவே, மனிதனும் வரம்புடைய ஓர் உலகில் தான் வாழ்கிறான். ஆனால் அவன் வாழ்க்கை, உடல் அளவிலே நடைபெறுகின்ற ஜட வாழ்க்கை மட்டும் இல்லை. அவனுக்கு உடல் உண்டு; ஆகவே, அந்த மட்டிக், பூத பொன்ற வரம்புகளுக்கு அவன் எட்டுப் பட வேண்டி இருக்கிறது. எழுதாயத்தின்

நெருங்குக அவன் வாழ்கிறான். அந்த அளவில், சமூதாயச் சட்ட திட்டங்கள் : மரபு, கோட்பாடு, கவாசாரம், இலட்சியங்கள், இவை யாவும் அவன் சமூதாய வாழ்வுக்கு எவ்வளவாக அமைகின்றன, மனிதனுக்குத் தன்னைப் பற்றி என்னுமின்றி சக்தியும், பிறதைப்பற்றிப் பற்றி ஆராய்கின்ற பகுத்தறிவும் இயற்கையாக உள்ளன. அதோடு, அவன் உள்ளத்தில் ஆயிரம் ஆயிரம் லிசுப்பு, வெறுப்பு, ஆசாபாசங்கள், கவலுகள், இலட்சியங்கள், உணர்ச்சிகள் குழைக்கின்றன. இவற்றின் தொகுதியைத்தான் அவன் வாழ்க்கை என்று எண்ண வேண்டி இருக்கிறது.

ஆனால், ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இத்தகைய தனி உலகம் ஒன்று இருப்பதால், அத்தகைய மனிதர்களுடைய உள்ளமும் ஒன்றோடொன்று மோதி அழிந்து போகலாம். இது நடந்ததால், சமுதாய வாழ்வே இல்லை, மனித வாழ்வும் இல்லை. மனிதன் நிலவின் நினைக்கு இறங்கி, உடல் அளவில் மட்டும் வாழத் தலைப்பட்டு விடுவான். தருமம், அறம் என்றெல்லாம் பேசுவோமே, அந்த வரம்புக்குள்ளே மனிதன் வாழ்வற்ற பொழுதுதான், மனித வாழ்வு மனித வாழ்வாக நினைத்து நிற்க முடியும். தருமம் என்பதுதான் என்ன? பிற உயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்யாமல் இருப்பது, தன்னாய்வே செய்வது. இதுதானே? தருமத்தின் வழியில் ஒவ்வொரு மனிதனும் பொருளும், மனிதர்களுக்கும் வேற்றுமை இராது, முரண் இராது. பூசல் இராது, போர் இராது. போக முடியுமா?

ஏன் முடியாது? மனிதனுக்கு இயல்பாகவே அன்பு என்ற பண்பு இருக்கிறது. அதை வளர்த்தால், அதை எம்ஸா உயிர்கமரிடமும் படும்படி அமைத்தால், மனிதன் மற்றைய உயிர்களுக்குத் தீயிரு செயல்களை மாட்டான். தீயிரு இனங்களும் நாட்டம்கூட அவனுக்கு வராது. நம்முடைய அன்புக்கும் பாத்திரமானவர்க்கு நாம் எப்படித் தீமை இயற்ற முடியும்? அதற்கு மாறாக நன்மையே செய்ய முற்படுவோம். அதற்காக வேண்டுகோள்தான் நம்மையே வேண்டுமானாலும் தியாகம் செய்வோம்.

பூகுவே தகுமத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு, மனிதனாக வாழ வேண்டுமானால், அன்பை வளர்ப்பதே வழி. மனித உயிர் மனித உயிராக நிலைபெற்று இருக்க வேண்டுமானால், அன்பு ஒன்றோடே தன்மை

அன்பின் வழியாக உயிர் தீர.

இந்த அன்பு இல்லை என்றால், மனிதன் தன் உயர்வை இழந்து, ஜடப் பொருளின் நிலைக்கு இழிந்து விடுகிறான் :

**ஆஸ்துமா, பிராந்தஸ்டிஸ்
ஜலதோஷத்தை நிறுத்துவது**

தன்மறைபிரகாசனாட்டியம், துயிதரவுத் தாய் துதகதிரைகள், இராமன், தாமசன், நரசிம்மாடையர் உபரதநகரைகள் அவதிக் கட்டி, மறைபிரகாசனகரைகள்மறைபிரகாசனாட்டியமெனப்பெயர் (Mendaco) னெழுந்தி அன்புத் தீவரதாமன் அடைகிருக்கான். இதுதான், கந்திரவன், அமோகசைவமுடன்துதரத்தனியைவந்திவர வகையாகப்பெண், கவரகந்திரவன், துதரநுக்கிதெனற அங்கு இவ்வகையாகவந்திவரத் தான் சைவிய நெகிழ்ச்சைக்கந்திநதி, பிணைக்கின்ற இராமன் தம்மவன்தீர்து 1604 கவரநிதித் துருந்திரவோவ துதகதிரைகள், தெரிந்திடும் நெகிழ்ச்சை (Mendaco) னாகிருக்க. திருந்தி இவ்விதம் பண்டம் வரவர.

ஹெவர்ட்ஸ்
மரீக்கிகாழ்ந்து

தமிழர் வாழ்வுக்குப் பதிலாகப் பிழைப்பைப் புகழ்ந்துகொள்ளவும்.

ஹவார்ட் ஸ்டீபேன்ஸ்,
40B, தெற்கு மாசீனி, மதுரை.

கிறிஸ்துவத் குறன் லாரென்ஸ்

ராஜாஜி

8

வாழ்க்கைக்கு வேண்டியதைச் செய்வதற்கு ஒரு காலமும் பிரார்த்தனைக் கொண்டு தனியாக ஒரு காலமுமாகப் பிரித்து அமைத்துக் கொள்வது அறிவாமை. எல்லாக்காலத்திலுமே ஆண்டவனுடைய தொழலையைய நாடவேண்டும். தொழில் காலத்திலும் சாதாரணத் தொழிலில் செய்வதிலும் காலத்திலும் இரண்டிலுமே அவன்பால் உணர்ந்ததைச் செய்வதே வேண்டும்.

அருகிலிருக்கும் பகவானே. இருக்கிறான் என்று உண்டு அந்த உணர்ச்சியை மனத்தில் கரைவாயில் நிறுத்திக் கொண்டு எல்லாக் காரியங்களையும் செய்கிறேன் என்று உடைய பிரார்த்தனை மூலம். அந்த மூலநிலையில் வெற்றி யடைந்து பகவானுடைய சாத்திரத்தின்பத்தை அடையும் போது, வேறு ஏதும் என் உணர்வில் இடம் பெறாமல் அன்பு ஒன்றே நிற்கிறது. மற்றவை உணர்ந்தும் கைர்த்து போய் விடுகிறது.

சில்களில் நிறு பணிசெய் வேக்காம். பகவத் பிரீதிகொன்று செய்வ வேண்டும். அதில் தெலிட்டு அடைவலாகாது. ஆண்டவன் வேண்டுவதும் மதிப்பதும் அவன்பால் செலுத்தும் அன்பைத்தான். எத்தப் பணி என்பது மூக்கியமாக. அவன்மேல் எவ்வளவு பிரீதி வைத்துச் செய்யப்பட்டது என்பதைத்தான் அவன்பார்ப்பது. ஆன்மீகனுக்கு உரிவகுணம் பன் மூன்று. ஒன்று. உறுதியான நம்பிக்கை; இரண்டாவது. பகவானுடைய கருணையை ஆனமையோடு எதிர்பார்ப்பது; மூன்றாவது. பகவானையே காதலித்துக் கவலைவற்றிருப்பது.

இவற்றில் முதல் குணம் ஒன்றிருத்தாலே எவ்வளவு அடைவலாம். இரண்டாவதும் இருத்தால் எளிதில் செதி யடைவலாம். மூன்று குணங்களும் இருந்து. அவற்றை இழக்காமல் காத்து வந்து வாழ்க்கை நடத்தினோமானால் சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. நிச்சயமாகச் செதிடையலாம்.

பக்தி செய்து உயல்ப் பெறவேண்டும் என்று தீர்மானித்தோமானால் முதலில் நம்பை நாம் நம்முகள் சோதித்துப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்போது நாம் காண்போம்; நாம் எவ்வளவு அற்பர்கள், எவ்வளவு நீசர்கள் என்று நம்முகள் காண்போம். பகவானே நெருங்கும் தகுதி நமக்குக் கொஞ்சமும் இல்லை என்பதைக் காண்போம். ஆண்டவன் நம்முகடைய ஆணவத்தைக் கைர்த்து நம்முகடைய சித்தமகங்களை அறுவித்து நம்மை ஓரளவு தகுதிபெறச் செய்வதற்காக நமக்குச் சில துன்பங்களைத் தந்தும் சோதனைகளுக்கு உட்பாக்கியும் வருவதன் காரணத்தை அப்போது நாம் காண்போம். துன்பங்கள் பகவற்றை உணர்ந்திலும் பறத்திலும் அனுபவித்த பின்னரே நாம் புனித மடையோம். அன்புலாத்தான் பல கஷ்டங்களும் மக்களின் விரோதங்களும் தடைகளும் எதிர்ப்புகளும் பக்தர்கள் அடைகிறார்கள். அதற்காகக் கவலைப்படலாகாது. அவை வேக்காம் ஆண்டவன் நமக்குச் செய்யும் உதவி என்று உணர்ந்து மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும். அவனுடைய திருவுள்ளம் என்று துன்பத்தை வரவேற்றுப் டொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

**ജസ്
ഭരണ**

1. *Explain the importance of the following factors in the development of a country's economy:*
 a. *Human resources*
 b. *Capital resources*
 c. *Technology*
 d. *Government policy*
 e. *Infrastructure*
 f. *Trade and international relations*
 g. *Education and health*
 h. *Environmental factors*
 i. *Political stability*
 j. *Legal system*
 k. *Religion and culture*
 l. *Geographical location*
 m. *Climate and weather*
 n. *Natural resources*
 o. *Population growth*
 p. *Unemployment*
 q. *Inflation*
 r. *Interest rates*
 s. *Exchange rates*
 t. *Monetary policy*
 u. *Fiscal policy*
 v. *Public sector*
 w. *Private sector*
 x. *Foreign investment*
 y. *Export and import*
 z. *Balance of payments*
 aa. *Current account*
 ab. *Capital account*
 ac. *Trade account*
 ad. *Services account*
 ae. *Income account*
 af. *Transfer account*
 ag. *Reserve account*
 ah. *Debt account*
 ai. *Assets account*
 aj. *Liabilities account*
 ak. *Equity account*
 al. *Debt-to-GDP ratio*
 am. *Current account balance*
 an. *Capital account balance*
 ao. *Trade account balance*
 ap. *Services account balance*
 aq. *Income account balance*
 ar. *Transfer account balance*
 as. *Reserve account balance*
 at. *Debt account balance*
 au. *Assets account balance*
 av. *Liabilities account balance*
 aw. *Equity account balance*
 ax. *Debt-to-GDP ratio*
 ay. *Current account balance*
 az. *Capital account balance*
 ba. *Trade account balance*
 bb. *Services account balance*
 bc. *Income account balance*
 bd. *Transfer account balance*
 be. *Reserve account balance*
 bf. *Debt account balance*
 bg. *Assets account balance*
 bh. *Liabilities account balance*
 bi. *Equity account balance*
 bj. *Debt-to-GDP ratio*
 bk. *Current account balance*
 bl. *Capital account balance*
 bm. *Trade account balance*
 bn. *Services account balance*
 bo. *Income account balance*
 bp. *Transfer account balance*
 bq. *Reserve account balance*
 br. *Debt account balance*
 bs. *Assets account balance*
 bt. *Liabilities account balance*
 bu. *Equity account balance*
 bv. *Debt-to-GDP ratio*
 bw. *Current account balance*
 bx. *Capital account balance*
 by. *Trade account balance*
 bz. *Services account balance*
 ca. *Income account balance*
 cb. *Transfer account balance*
 cc. *Reserve account balance*
 cd. *Debt account balance*
 ce. *Assets account balance*
 cf. *Liabilities account balance*
 cg. *Equity account balance*
 ch. *Debt-to-GDP ratio*
 ci. *Current account balance*
 cj. *Capital account balance*
 ck. *Trade account balance*
 cl. *Services account balance*
 cm. *Income account balance*
 cn. *Transfer account balance*
 co. *Reserve account balance*
 cp. *Debt account balance*
 cq. *Assets account balance*
 cr. *Liabilities account balance*
 cs. *Equity account balance*
 ct. *Debt-to-GDP ratio*
 cu. *Current account balance*
 cv. *Capital account balance*
 cw. *Trade account balance*
 cx. *Services account balance*
 cy. *Income account balance*
 cz. *Transfer account balance*
 da. *Reserve account balance*
 db. *Debt account balance*
 dc. *Assets account balance*
 dd. *Liabilities account balance*
 de. *Equity account balance*
 df. *Debt-to-GDP ratio*
 dg. *Current account balance*
 dh. *Capital account balance*
 di. *Trade account balance*
 dj. *Services account balance*
 dk. *Income account balance*
 dl. *Transfer account balance*
 dm. *Reserve account balance*
 dn. *Debt account balance*
 do. *Assets account balance*
 dp. *Liabilities account balance*
 dq. *Equity account balance*
 dr. *Debt-to-GDP ratio*
 ds. *Current account balance*
 dt. *Capital account balance*
 du. *Trade account balance*
 dv. *Services account balance*
 dw. *Income account balance*
 dx. *Transfer account balance*
 dy. *Reserve account balance*
 dz. *Debt account balance*
 ea. *Assets account balance*
 eb. *Liabilities account balance*
 ec. *Equity account balance*
 ed. *Debt-to-GDP ratio*
 ee. *Current account balance*
 ef. *Capital account balance*
 eg. *Trade account balance*
 eh. *Services account balance*
 ei. *Income account balance*
 ej. *Transfer account balance*
 ek. *Reserve account balance*
 el. *Debt account balance*
 em. *Assets account balance*
 en. *Liabilities account balance*
 eo. *Equity account balance*
 ep. *Debt-to-GDP ratio*
 eq. *Current account balance*
 er. *Capital account balance*
 es. *Trade account balance*
 et. *Services account balance*
 eu. *Income account balance*
 ev. *Transfer account balance*
 ew. *Reserve account balance*
 ex. *Debt account balance*
 ey. *Assets account balance*
 ez. *Liabilities account balance*
 fa. *Equity account balance*
 fb. *Debt-to-GDP ratio*
 fc. *Current account balance*
 fd. *Capital account balance*
 fe. *Trade account balance*
 ff. *Services account balance*
 fg. *Income account balance*
 fh. *Transfer account balance*
 fi. *Reserve account balance*
 fj. *Debt account balance*
 fk. *Assets account balance*
 fl. *Liabilities account balance*
 fm. *Equity account balance*
 fn. *Debt-to-GDP ratio*
 fo. *Current account balance*
 fp. *Capital account balance*
 fq. *Trade account balance*
 fr. *Services account balance*
 fs. *Income account balance*
 ft. *Transfer account balance*
 fu. *Reserve account balance*
 fv. *Debt account balance*
 fw. *Assets account balance*
 fx. *Liabilities account balance*
 fy. *Equity account balance*
 fz. *Debt-to-GDP ratio*
 ga. *Current account balance*
 gb. *Capital account balance*
 gc. *Trade account balance*
 gd. *Services account balance*
 ge. *Income account balance*
 gf. *Transfer account balance*
 gg. *Reserve account balance*
 gh. *Debt account balance*
 gi. *Assets account balance*
 gj. *Liabilities account balance*
 gk. *Equity account balance*
 gl. *Debt-to-GDP ratio*
 gm. *Current account balance*
 gn. *Capital account balance*
 go. *Trade account balance*
 gp. *Services account balance*
 gq. *Income account balance*
 gr. *Transfer account balance*
 gs. *Reserve account balance*
 gt. *Debt account balance*
 gu. *Assets account balance*
 gv. *Liabilities account balance*
 gw. *Equity account balance*
 gx. *Debt-to-GDP ratio*
 gy. *Current account balance*
 gz. *Capital account balance*
 ha. *Trade account balance*
 hb. *Services account balance*
 hc. *Income account balance*
 hd. *Transfer account balance*
 he. *Reserve account balance*
 hf. *Debt account balance*
 hg. *Assets account balance*
 hh. *Liabilities account balance*
 hi. *Equity account balance*
 hj. *Debt-to-GDP ratio*
 hk. *Current account balance*
 hl. *Capital account balance*
 hm. *Trade account balance*
 hn. *Services account balance*
 ho. *Income account balance*
 hp. *Transfer account balance*
 hq. *Reserve account balance*
 hr. *Debt account balance*
 hs. *Assets account balance*
 ht. *Liabilities account balance*
 hu. *Equity account balance*
 hv. *Debt-to-GDP ratio*
 hw. *Current account balance*
 hx. *Capital account balance*
 hy. *Trade account balance*
 hz. *Services account balance*
 ia. *Income account balance*
 ib. *Transfer account balance*
 ic. *Reserve account balance*
 id. *Debt account balance*
 ie. *Assets account balance*
 if. *Liabilities account balance*
 ig. *Equity account balance*
 ih. *Debt-to-GDP ratio*
 ii. *Current account balance*
 ij. *Capital account balance*
 ik. *Trade account balance*
 il. *Services account balance*
 im. *Income account balance*
 in. *Transfer account balance*
 io. *Reserve account balance*
 ip. *Debt account balance*
 iq. *Assets account balance*
 ir. *Liabilities account balance*
 is. *Equity account balance*
 it. *Debt-to-GDP ratio*
 iu. *Current account balance*
 iv. *Capital account balance*
 iw. *Trade account balance*
 ix. *Services account balance*
 iy. *Income account balance*
 iz. *Transfer account balance*
 ja. *Reserve account balance*
 jb. *Debt account balance*
 jc. *Assets account balance*
 jd. *Liabilities*

1. தலைநகரில் இருந்து வந்தால், சென்னை மாநகரம்
2. நகரம் வந்தால் சென்னை மாநகரம் இருந்து வந்தால்
3. நகரம் வந்தால் சென்னை மாநகரம் இருந்து வந்தால்
4. நகரம் வந்தால் சென்னை மாநகரம் இருந்து வந்தால்
5. நகரம் வந்தால் சென்னை மாநகரம் இருந்து வந்தால்
6. நகரம் வந்தால் சென்னை மாநகரம் இருந்து வந்தால்
7. நகரம் வந்தால் சென்னை மாநகரம் இருந்து வந்தால்
8. நகரம் வந்தால் சென்னை மாநகரம் இருந்து வந்தால்
9. நகரம் வந்தால் சென்னை மாநகரம் இருந்து வந்தால்
10. நகரம் வந்தால் சென்னை மாநகரம் இருந்து வந்தால்

[illegible]

Figure 10 - *Worms, 1990*

21. சிஷ்யனின் கேள்வி

ஆனி மாதம் முடித்து ஆடி தொடங்கும் சமயம். ஆத்மேயன் என்ற மஹரிஷி தமது சிஷ்ய கணங்கள் தர, கங்கா நிரந்தரவகுத்த வனத்தில் எஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார். கற்றிச் சுற்றி நடத்து கொண்டிருந்தார்.

இயற்கையின் நுழிவியில் தன்விச்சையால் வளரும் ஒஷதிகளைத் தம் சிஷ்யர்களுக்குக் காண்பித்துக் கொடுக்க வேண்டும். எவ்வித நீர் நில வளங்களை வளரும் ஒஷதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்றும் அவர்களுக்குப் புகட்டிட வேண்டும். இதற்காகத்தான் இவ்வுய்மபாசப் பிரயாணம். காட நடைபாகத்தான் சென்றாக வேண்டும். ஆங்காங்கு ஓடைக்கும் ஒஷதிகளைப் பற்றியும், அவற்றின் தராதரங்களைப் பற்றியும் விளக்கம் கொடுக்கக் கொண்டு சென்ற ஆத்மேயன், சிஷ்யருள் ஒருவனான அக்ஷிவேசனை அழைத்துச் சொல்லார்:

"வேளாய்! நஷத்திர இருகங்களின் கணம், சத்திரன், குரியன், காற்று, உஷ்ணம், வானம் நிக்ருகளின்தோற்றம் இவற்றில் சில மாறுபாடுகள் தென்படத் தொடங்கியுள்ளதைக் கவனித்தாயா? பருவம் மாறப் போவதற்கான அறி குறிகள்தான் இவை. பருவம் விரைவி யெய்யே மாறும் அகை போட்டி நீ. நிலங்களின் தன்மையிலும் மாற்றம் ஏற்படும். அனதபுமொட்டி ஒஷதிகளில் இந்த நாள் வளரவில். இதற்கு இரவு விபாக விடய குணங்கள் குறைந்ததோ மாறியோ போய் விடும். அவ்வித மாற்றங்கள் ஒஷதிகளுக்கு வரும் முன்னதாக. இப்பொழுதே அவைகளை நாம் கிரஹிக்க வேண்டும், அப்பா! ஐயத்திடுகளின்சிறியல் சொல்லவறும் தெரிந்தெடுக்க வேண்டும். அதிலும் மேர், இலை, பூ, காய், வித்து அங்கு வளம்வர என்று உபபொகப்பாதிம் பாகத்தைப் பிரித்து எடுத்துத் தக்க முறையில் பதனாக்கிச் சேகரித்து வைத்திருப்போமாயின், ஜனங்களின் பெரு வாரியாவனா ஒருக்கே பிடிக்கும் தோத்து வப்பாதிக்களைச் [சுஸ்பதோத் வப்பா பிராகங்களைச்] சிசெரிப்பதினும் சிரமம் குறையும், அப்பா, ஆகவே நாம் இப்பணியில் உடனே இறங்கிவிடுவோம். இவ்வாறு குருநாதர் சொல்லக் கேட்ட சிஷ்யன் அக்ஷிவேசன் குருநாதனா ஒரு கேள்வி கேட்டான்.

"பகவன்! ஆக்ஷன், அவ்வாறே செய்யலாம். ஆனால் இந்த 'ஜனபதோத் வப்பா'ரோச' விஷயத்தில் ஒதுக்கத்தெகம். ஜன(பத) சங்கத்தின், வெவ்வேறு

நாட்டு வைத்தியம்

வகைப்பட்ட சரீரக் கருணாவர், வெவ்வேறு வகைப்பட்ட ஆகாரங்களை ஏற்படும். காணுதரப்பட்ட சரீர பலமும் அகலா சக்தியும் உள்ளவரி, நாசுவிதமான பழகை வழக்கங்களை யுள்ளவரி, சிநிவேரப் பேரியோர் என்னுள்ள சகைவையும் ஒரே விபாதி ஒரே காலத்தில் பிடிப்பது எதனும்? இது ஆச்சரியமல்லவா? காரண காரிய பாவமல்லவா இதனால் அற்றுப் போகிறது?" என்று கேட்டான்.

இக்கேள்வியைக்கேட்டு, தந்தைதனா புனர்வசு ஆத்மேயன் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டார். புத்திசாலித்தனமான ஒரு கேள்வியைச் சிஷ்யன் கேட்டபொழுதும் அதுவும் குருவுக்கு ஏற்படும் ஆவர்தம் என்று எல்லாவறு என்பதை உபாத்தியாயர் தொழிலில் இருப்பவர்களான அறிய முடியும். அனுபவிக்க முடியும். சிஷ்யன் கம்மைவிடக் கேட்டிக்காரன் என்று உலகம் புகழ்வதைக் கேட்டாவோ, இத்தக தருவுக்கு ஏற்படுவது பரமானந்தம், இவ்வித ஆனந்தமும் பரமானந்தமூத்தான் ஒரு குருவுக்குக் கிடைத்தும் விடயற்ற கனலிவம், பரிசுஷ்ட. இவ்வித பரிசு அடிக்கடிவும் கிடைக்கக் கூடியதா? "வாசாத்திரம் குளறய விட்கிஸ், ஜா!" என்று சிஷ்யனின் கதைவையும் கேட்டிருக்கிறோம். இதனால், நகைச் சுவை மிக்கதெனும், குருநாதன் அடைபும் துறாம் சொல்லிமுடியாதது. அக்ஷிவேசன் கேட்ட இக்கேள்வியால் ஆத்மேயன் அசுவற்ற ஆனந்தத்தைத் தான் அடைத்தார். தம் சந்தோஷத்தை ஒரு புன்முறுவலில் வெளிவிட்ட வண்ணம்

அஞ்சல் வாங்கு

இந்த மோசத்தில் சத்தோஷம் இருக்கிறது. தங்கமும் இந்த மோசத்தில் இருக்கிறது. நாம் பிரபத்தனம் பண்ணினால் கடம் அதிகமாக இருக்கிறது. கடத்துக்கங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்றக் குறைவாக இருக்கின்றன. சிலருக்குக் கடம் அதிகமாக இருக்கிறது. சிலருக்குக் குறைவாக இருக்கிறது. மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தித் தங்கப் பட்டதாரிகளும் இருக்கிறார்கள். எப்பொழுதும் தங்கப்படுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

சு. ரங்கசுந்தரம்மா, கங்கோடி பட்டம்.

சிஷ்யஸூகைய கேள்விக்குப் பதில் சொல்வதற்குத் குருநாதர்.

"அக்ஷிவேச! உண்மையானது. சரீரக் கூறு முதலான நீ நெரிவித்த வகைகளில் வெக்டிவறு தரப்பட்டவருக் கெல்லாம் ஒரே காலத்தில் பெருவாரியாக ஒரே நோய் வருவது ஆச்சரியத்தானது. ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவிருதி சரீரக்கூறு உண்மையுக்கெல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொத்து விவாதி உண்டாயிற்று என்பதில் நாம் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் காரண வாய்க்கவிவடயிச் சம்பந்தமிருக்கிறது எனலாம். அங்காடு குறிப்பிட்ட ஆகாரத்தை உண்டவருக் கெல்லாம் அந்த ஒரே நோய் உண்டாயிற்று என்பதும் பொருத்தம். அண்மையே வயது வந்தவம் ஸாத்தியம் பாவத்திலும். ஆனால் இவ்வகையிலெல்லாம் வேறுபட்டிருக்கும் ஐய (பத) சமூகம் முழுவதும் இந்த ஒரே விவாதியால் ஒரே காலத்தில் அவ்விப்படுவது ஆச்சரியத்தானது. அதன் காரணத்தை அறிந்திடலும் அவசியத்தானது.

"ஸௌமய! அக்ஷிவேச! நீ சொன்ன பிரிவிருதி அல்லது சரீரக்கூறு-முதலான பாவங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறு விதத்திலுள்ளது. இவற்றை வெவ்வேறாகப் பாவருக்கும் பொதுவானவை என்று சொல்வ முடியாதென்பது உண்மையானது. ஆனால் நீ சொன்ன இந்த பிரிவிருதி, ஆகாரம், தேச பல, ஸற்றை பல, ஸாத்தியம், ஸத்வ, வயது என்னும் பாவங்களைத் தவிர வேறு சில பாவங்களும் உண்டு. இவை எல்லோருக்கும் பொதுவானவை. ஐய (பத) ஈழநாடு முழுவதும் ஆபாய கோபாயம் இந்த பாவங்களின் சக்திக்குட்பட்டத்தான் வாழ முடியும். தப்பவே முடியாது. இவ்வாறு ஐயப்பதம் முழுவதையும் நன்னிலையிலோ நலிவுற்ற நிலையிலோ உட்படுத்தும் இந்த பாவங்களின் தன்னிலை கெடு

வதாம் உலக மக்கள் எல்லோருமே விவாதிவிலும் பீடிக்கப்பட நேரிடும். இவ்விதமான, பாவருக்கும் பொதுவான பாவங்கள் தான். இவை தன்னிலையிலுள்ளபொது இவை மனித சமூகத்துக்கு ஆரோக்கியர்களாக இருப்பவை. இவற்றின் தன்னிலை கெட்ட நேரிட்டாலோ, இவை ஐய சமூகம் பாவத்துக்குட்படும் அனாரோக்கியர்களானவை வாரும்.

"இந்த பாவங்கள் இருப்பது தான்தான். இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றோ மற்ருென்றோ அல்லது ஒன்றுக்கு அதிகமானவையோ அல்லது தாங்குமேயோ அனாரோக்கியகரம் என்ற கெடுதல்தான் வடைய நேரிடும். நான் சொன்னபடி, உலக மக்கள் பாவருமே, ஒரே காலத்தில் ஒரே விவாதிவிலும் பீடிக்கப்படுவர். இவ்விருத்திச் சொன்ன பிரிவிருதி முதலான பாவங்களின் மாறுதல் காரணத்தால் வாரும் தப்பவே முடியாது" என்றார்.

"சுவாமி! அப்படி உலக மக்கள் எல்லோரிடமும் தமது சக்தியைச் செலுத்தவல்ல அந்த தாங்கு பாவங்கள் யாவை?" என்று கேட்டான் சிஷ்யன்.

"மனோ! அமை, வாய், உதகம் (ஐயம்), தேசம், காலம் என்பவை வாரும்" என்று சொல்லி அனாரோக்கிய கரமான வாய் (காற்று) எப்படி இருக்கும். அனாரோக்கியகரமான உதகம் தேசம், காலம் என்பவை எப்படி எப்படி இருக்கும்; அமை அனாரோக்கியகர நிலையில் இருக்கின்றன என்று நாம் எப்படி அறிந்து கொள்ளலாம் என்றும் விசுவங்கன் விளக்கினார் குருநாதர்.

இதைக் கேட்ட சிஷ்யன் அக்ஷிவேசன்குருநாதரைப் பணித்தெழுந்தான். பிறகு. "சுவாமி! உலகத்து வாழ் உயிர்க்களாகும் இந்தாங்கு பாவங்களின் சக்திக்குட்பட்டாமல் இருக்க முடியாது தான். ஆனால் இந்த பாவங்கள் தமது தன்னிலை கெட்டு அனாரோக்கியகரமான நிலையைப் பெறுவதற்கு என்ன காரணம்? இதை நாம் தடுக்க முடியுமா?" என்று கேட்டான் சிஷ்யன்.

இதைக் கேட்ட குருநாதரின் முகபாவம் மாறிற்று. அதுவகையிலிருந்த தனக் முகத்தில் சில கருக்கங்கள் ஏற்பட்டன. அக்ஷிவேசனே ஒரு முறை ஏற இறங்கப் பார்த்தார். பிறகு குருநாதர் ஒருமுறை கணத்து விட்டுப் பதில் சொல்வத் தொடங்கினார்.

சு. ரங்கசுந்தரம்மா. விவாதி காரணம் மூலமும் அந்நிலையத்தைத் தவிர எழுதப்பட்டது.

[illegible]

Glaxo

[illegible]

இதன் பரிசுத்தம் ஒட்டில்

பாதுகாக்கப்படுகிறது

துஷார்

விடயிகொண்ட
வாழ்ப்பறி

இதன் பரிசுத்தம்
சக செயல்பட்ட
டப்பாவில்
பாதுகாக்கப்படுகிறது.

3 பவுண்டு,
5 பவுண்டு,
10 பவுண்டு
ஒவ்வொரு
கேட்டில்

தக்கபுரம் திண்டிவனம் மிலி. கர்நாடகம்

மாலவல்லியின் தீயாகம்

அத்தியாயம் 27

‘இந்தப் புத்தி எதற்கு?’

சேத்தன் அடித்திருந்த குதிரையும் பிரதிபதி ஏறியிருந்த குதிரையும் ஓர் இரவு ஏற்பட்ட பழக்கத்தினால் மிகவும் ஒற்றுமை அடைந்து விட்டதுபோல் ஒன்றோடொன்று போட்டி போடாமல் ஒன்றுக்கொன்று விட்டுக் கொடுக்கும் பாவனையாக மூன்றாம் பின்னாமாச ஓடிக்கொண்டிருந்தன. இருப்பான்மலை வளர்ந்த பூரப்பட்டிருந்து சேத்தனும் பிரதிபதிபுறம் ஒருவரோடு ஒருவர் பேசாமலேயே வந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் இருவரும் ஏதோ ஆழ்ந்த யோசனையில் இருப்பவர்போல் தோன்றினர். எவ்வளவு நேரம்தான் அவர்கள் பேசாமலேயே வரமுடியும்? கரடுமுரடான மலைப் பிரதேசங்களைத் தாண்டி இரண்டு புறமும் மரங்கள் அடர்ந்த பாதைக்கு அவர்கள் குதிரைகள் வந்து சேர்த்தது. காஞ்சி நகருக்குச் சமீபமாக வந்து விட்டதைத்தான் குறிப்பிட்டது.

இவ்வளவு நேரம் குதிரையில் வந்த பயபேயோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தபிரதிபதி அப்பொழுதுதான் ஏதோ யோசித்து முடிவு செய்தவன்போல், “தன்பிரே! வரும்போது நாம் திருப்பான்மலையில் சிறிது நேரம் தங்க நோத்தது ஒருவிதத்தில் தரும் சங்கடமான பொறுப்பைத் தம் தலையில் சுமத்திக் கொண்டது போல் முடிந்தது” என்று.

பிரதிபதி எதைக் குறித்து அப்படிச் சொல்கிறான் என்பதைப் புரிந்து கொண்டும், புரிந்து கொள்ளாதவர் போல் மிதித்துக் கொண்டே, “நாம் அப்படிப்பட்ட பெரும் பொறுப்பு எதைவும் ஏற்றுக் கொண்டதாக நான் நினைக்கவில்லை” என்று சேத்தன்.

“ஒரு பெண் னின் வாழ்க்கைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதைப்

கி.ரா.கோபாலன்

பெரும் பொறுப்பாக நீங்கள் கருதாதது ஆச்சரியம் தான்" என்று பிரதிவீதி.

சத்தவர் பிரித்தார். "இந்த உலகத்தில் இப்பத்ததை திரப்புவிறவர்களை பெண்களேதான். ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒரு ஆண் என்றும் அதைத் துன்பமாகவோ பராமுதமாகவோ கருதியதில்லை. வாழ்க்கை இப்பத்ததைக் கமத்து செய்வதாகவே கருதுகிறார்கள்" என்று.

"அதுதான் மானம். அதில் தாமிக்கெடும்பிடுமே. நீங்கள் அத்தப் பெண்ணின் வாழ்க்கைப்பொறுப்பைதான் ஏற்றுக் கொண்டதை மிகத் தவறாகக் கருதியிருக்கிறீர்கள்" என்று பிரதிவீதி.

"நான் ஒன்றும் தவறாகக் கருதியதில்லை. சாதாரணமாக அப்படிப்பட்ட யௌவனமும் பேரமுதும் பொருத்திய ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கை மலர்விக் ஒரு ஆண் பிள்ளை முயன்று குழுவில் அதைத் தவறாகக் கருதுவிறவன் பெரிய முட்டாளாகத்தான் கருதப்படுவான்" என்று சத்தவர்.

"இப்பொழுது நீங்கள் பேசுவதிலிருந்து என்னைப் பற்றித் தவறாகப் பேசுகிறீர்கள் என்றுதான் நான் கருதியேண்டியிருக்கிறது" என்று பிரதிவீதி.

"ஒவ்வொரு மனிதனின் இதயமும் எனது இயற்கையாகக் கருதுமோ அந்நிலையில் நான் என் இதயமும் கருதியது. உலகம் ஒப்புக் கொள்ளாத அளவுக்கு இதயத்தில் எழும் கருத்துக்கள்தான் இயற்கைக்குமாறாததானும். அதைத்தான் வித்தியாசமாகவோ தவறாகவோ கருத முடியும். வயது முதிர்ந்தவரும் அறுபது குானியுமான தனது முனிவர் இயற்கையாகத் தம் மனத்தில் எத்தகைய கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறோர் அத்தகைய கருத்தைத்தான் நானும் கொண்டிருக்கிறேன். அவர் தம் வளர்ப்புப் பெண்ணின் வாழ்க்கை ஒரு தகுந்த யௌவன புதனரிடம் ஒப்படைத்ததாகக் கருதுகிறார். நானும் அப்படித்தான் கருதுகிறேன். இதில் என்ன தவறு இருக்கப் போகிறது?" என்று சத்தவர் பரிசாசமாகப் பிரித்துக் கொண்டே.

"மறுபடியும் நீங்கள் இதய பூர்வமாகத் தவறு செய்கிறீர்கள். என்

துடைய மன நிலையை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லை." என்று பிரதிவீதி.

"உங்கள் மன நிலையைப் பற்றித் தாங்கள் ஆபீரம் சொல்வதாம். உங்கள் மன நிலையைப் பற்றித் தாங்கள் சொல்லுதான் நான் அறிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் இப்பக்கையாக மனம் எதை நிலைக்குமோ, அதைத் தான் நானும் நிலைக்கிறேன். அந்த முனிவரும் நிலைக்கிறார்" என்று சத்தவர்.

"நான் அத்தப் பெண்ணின் வாழ்க்கைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதைப் பற்றி நீங்கள் இருவருமே ஏதோ தவறாகத்தான் கருதுகிறீர்கள்" என்று பிரதிவீதி.

"உங்கள் மன நிலை எனக்குத் தெரியாத வளரவில் எங்கள் கருத்து தவறானது என தாங்கள் கருத வேமாட்டோம். தங்கள் மனத்தை அறிந்த பின்னும் தாங்கள் ஏதோ தவறாகக் கருதுகிறீர்கள் என்று தங்கனிடம் அனுதாபம் காட்டவேண்டும்தவிர, எங்கள் கருத்து தவறானது என தங்கள் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது" என்று சத்தவர்.

"அப்படி யென்றால் நான் அத்தப் பெண்ணிடம் காணும் கொண்டுள்ளேன், அப்பெண்ணின் வாழ்வை அம்முனைவியே ஏற்றுக் கொள்ளச் சம்மதித்துள்ளேன் என்றுதானே கருதுகிறீர்கள்?"

"ஆமாம்! அக்கருத்துத் தான்மனதில் எழுகிறது."

"இயற்கையாக எழத்தான்! எது மிகவும் தவறு."

"தவறு என்று சொக்கி விட்டிருக்க ஒப்புக் கொண்டுவிட்ட முடியாது. நீங்கள் தான் இத்தக்காரிபத்தில் தவறாக நடந்து கொள்கிறீர்கள் என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன்."

"நான் அத்தப் பெண்ணின் வாழ்க்கை தனிடம் பாதுகாப்பதற்காக ஒப்புக் கொண்டது அவள் ஒரு நல்ல வாகியினுக்கு மனம் செய்து வைக்கலாம் என்ற கருத்தில்தான்."

"தங்க கருத்துக்கான். ஆனால் அதை விளக்காமல் விட்டு விட்டதுதான் தாங்கள் செய்த பெரும் தவறு. உங்களைப் போன்ற வாகியர் கையிக்கு பெண்ணை ஒப்படைப்பவர் இயற்கை

யாக எக்கருத்தில் ஒப்படைப்பார்கள் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளாமல் போவதுதான் ஒரு விபரீதம். எந்த நோக்கத்தில் அத்தப் பெண்ணை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம் என்று வினாக்களம் போவதுதான் அதைவிடப் பெரிய விபரீதம்" என்று சத்தகர்.

"என் குற்றத்தை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அத்தப் பெண் தான் புறப்படும்போது என்னைப் பார்த்த பார்வை என் மனதைத் தொட்டுக் கொண்டிருந்தது. அப்பொழுதுதான் ஏற்பட்டுள்ள பிழையை நான் உணர்ந்தேன். அவள் என்னைப் பற்றி ஏதோ தவறாகக் கருதுவதின் என்னை நினைக்கிறேன்" என்று பிரதிபலிப்பு.

"பாவம்! அவள் உங்களை மீது வாதம் கொண்டு விட்டாள் என்பதை உங்கள் பார்வையின் மூலமாகவே அறிந்து கொண்டு விட்டார்கள் போலிருக்கிறது. அந்த இடத்தில் அவள் மீது தவறு சொல்வதில் பயனில்லை. இயற்கையாக ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் தங்களைப் போன்ற வெளவனமும் அழகுப் பொருத்திய வாலிபரைக் கண்டால் இத்தகைய மனக் கிளர்ச்சி ஏற்படுவது சகஜம். அதிலும் தாங்கள் அவளுடையவாழ்க்கை நலனைக் கவனிப்பதான ஏற்றுக் கொண்ட பின் அவளுடைய கவலைக் கோட்டை உயர்ந்ததில் தவறு ஒன்றுமில்லை. தவிர, தங்களைப் போன்ற இளவரசர்கள் அவளைப் போன்ற வெளவனமும் அழகும் கொண்ட பெண்ணின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டது பெரும் பாரமாகாது. ஒவ்வொரு அரசரின் எவ்வளவோ பெண்ணைத் தங்கள் காதல் நிழல்களாக அமைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதையும் தாங்கள் மறந்து விடக் கூடாது" என்று சத்தகர்.

"தங்கள் கருத்து தவறு. என் மனம் மாவயல்வினையத் தவிர எந்தப் பெண்ணையும் கருதாது" என்று பிரதிபலிப்பு.

"நீங்கள் அவ்வளவு பிடிவாதம் காட்டக் கூடாது. இந்த மனதைக் கொஞ்சம் விரிவுபடுத்திக் கொண்டால் அதில் பல பெண்களுக்கு இடமளிக்கக் கூடிய வசதியை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். மாவயல்வினையம்மூலம் உங்கள் மனதிலுள்ள உயர்ந்த சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்து கொள்ளட்டும். பற்றுவர்களைக் கீழே உள்ள ஆசனங்களில் அமர்த்துங்கள். வாழ்க்கைக்காகப் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளலாம். உபகார சிந்தையோடு ஒரு பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளலாம். உறவு மனையில் ஒரு பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளலாம். அதுவும் தங்களைப் போன்ற ராஜகுமாரர்கள்

பல காரணங்களுக்காகப் பல பெண்களைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளலாம்" என்று சத்தகர்.

"நீங்கள் ஏதோ என்னைப் பரிசாகச் செய்கிறீர்கள் என்றுதான் நினைக்கிறேன். நீங்கள் என் நிலையில் இருந்தால் தெரியும்...." என்று பிரதிபலிப்பு.

"உங்கள் நிலையில் இவ்வாததுதான் துரநிர்ப்படம். இப்படித் தாடியும் மீசையும் வைத்துக் கொண்டு வைத்தியக்காரனைப் போல் திரியும் சோதிடருவிய என்னை எத்தப் பெண் காதலிக்கப் போகிறாள்...?" என்று சத்தகர் இலேசாகச் சிரித்துக் கொண்டே.

"ஏன் இந்தப் பெண்ணையே நீங்கள் கல்யாணம் செய்து கொண்டால் என்று?" என்று பிரதிபலிப்பு.

"கல்யாணம் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் அவள் என்னை மனத்தால் கருதவில்லையல்லவா? அவள் உங்களுடம் தானே மயங்கி விடுகிறாள் என்பதை அறிந்து கொண்ட பின் அவளை எப்படிதான் மனத்தால் நினைக்க முடியும்?" என்று சத்தகர்.

"எனக்கு எல்லாவற்றையும்விட அப் பெண்ணின் தவறான அபிப்பிராயத்தை எப்படி மாற்றப் போகிறோம் என்பது தான் விளங்குகிறேன். உண்மையாகவே நான் மாவயல்வினையத் தவிர வேறு எந்தப் பெண்ணையும் மனத்தால் நினைக்க முடியாத நிலையில்தான் இருக்கிறேன்."

"அதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் தங்களைப் போன்றவர்கள் உபகார சிந்தையோடாவது வேறொரு பெண்ணை அங்கீகரிக்கக் கூடாதா?" என்று கேட்டார்.

"உபகாரசிந்தை இருக்குமானால் அப் பெண்ணை என்ன வாழ்க்கையோடு நினைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. அவளுடைய நல் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம் மல்லவா?" என்று பிரதிபலிப்பு.

"உங்களுக்கு வாழ்க்கைத் துணையாவது தான் அவளுக்கு நல்லவாழ்வு அளிக் குமென்று அத்தப் பெண் கருதி விருத்தால் நீங்கள் நல்லவாழ்வு என்று கருதுவது வேறும் போலித்தனமாகத்தானே இருக்கும்? இதைப் பற்றி அதிகம் வளர்த்து விடவில்லையே. அம் மூலவரிடம் தாங்கள் அப் பெண்ணின் வாழ்க்கைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதாகச் சொல்லியதும், அம் மூலவர் அதை இயற்கையாகத் தாங்கள் மனவானுடைய போலிதர்கள் என்று கருதித்தான் மயிற்ச்சி மடைத்தார். இதை அறிந்ததும் அப்பெண் தங்களுடம் மனத்தை விட்டுத் தடுமாறியதையும் நான் அறிந்து கொண்

மட்டுப்
போன்ற
மிருதுவான
கூத்தலுக்கு

அழகாயிருக்க விரும்பும்
ஒவ்வொரு பெண்மணியும்
போற்றும் போக்கிலும். சரியான
பராமரிப்பு அவசியம். கூத்தல்
வளருவதற்கும், பராமரிப்புக்கும்
இதைப் போன்று வேறு கிடையாது.

ஸ்வஸ்திக்

பெர்பியூம்டு கேஸ்டர் ஆயில்

தி ஸ்வஸ்திக் ஆயில் மில்ஸ் லிட்., பம்பாய்
மென்மையான சோப்புகளையும் மற்றும்
கூத்தல் கதலங்களையும் தயாரிப்பவர்கள்

© 1974, L. S. S. & Co. Ltd.

மேல். நீங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை அவர்கள் தவறாக எடுத்துக் கொண்டு விட்டதாக எண்ணித் தங்கள் அதைச் சிதைக்க நினைத்தால் அது விபரீதமாக முடியும். தாங்கள்தான் அந்த வாக்குறுதியிலிருந்து தவறியதாக உலகம் கருதும். இதைப் பற்றிய கவலைவும் பின்னும் போலித்துக் கொள்வோம். இந்தப் பேச்சுப் போக்கிலேயே நாம் காஞ்சி நகரை அடைத்து விட்டோம் எனக் கருதுகிறேன். இவ்வேல் நாம் எப்படி நடந்து கொண்டு வேண்டுமென்று விட்டம் வகுப்பவர்கள் எவன் ன் செய்து தர வேண்டும்" என்று சத்தனர்.

"ஆம்! முதலில் புதுவர் எப்போது இருக்கிறார் என்பதைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். நான் அரண்மனை விருத்தியை ராஜ் இருந்து கொண்டு கூடியவையாகிய அங்குள்ளவர்களைப் பழி உடைய தெரிந்து கொள்கிறேன். நீங்கள் வெளிவீ விருந்து உடைய தெரிந்து கொள்ளுங்கள். நாம் இருவரும் அடிக்கடி சந்திக்க வேண்டிய இடத்தை நிர்ணயம் செய்து கொள்வோம்" என்று பிரதிவிபதி.

"சரி! எனக்குக் காஞ்சி நகரில் அதிகப் பழக்கம் இல்லாததால் நீங்கள் நான் நாம் சந்திக்கும் இடத்தைக் குறிப்பிட வேண்டும்" என்று சத்தனர்.

"இந்தநகரில் வெளியூரிலிருந்து வந்த வாத்திரிகர்கள் தங்குவதற்காகப் பெரிய விடுதி ஒன்று உள்ளது. அங்கே நீங்கள் இருங்கள். அங்கு நகுமத்தியான வேளை யில் நாம் சந்திப்போம். ஏனென்றால் காசியிலும் மாணியிலும் நாம் பல இடங்களில் சந்திப்பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ள வசதி இருக்கும்" என்று.

அவர்கள் இப்படிப் பேசிக் கொண் டிருக்கும் போதே காஞ்சி நகரில் விதி வளை அடைந்தனர்.

அழகான மாணிக்கைகள் நிறைந்த அகன்ற விதியில் குதிரையேறி வரும் அங்கிருவரும் பிரதமைய கண்களைக் கவரக் கூடியவர்களாகத்தான் இருந்தனர். அங்குமிங்கும் நடந்து கொண் டிருந்த அரண்மனை ஊழியர்கள் எப்போதான குதிரை மீது அமர்ந்து வரும் பிரதிவிபதிக்குத் தங்கள் கண்கள்தைச் செலுத்தினர். இவிலிருந்து அவனை அரண்மனை ஊழியர்கள் நன்கு அறிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சத்த னர் உணர்ந்தார். பிரதிவிபதி தன் குதிரையை நகரில் வாத்திரிகர்கள் தங்கும் விடுதிக்குச் செலுத்தினான். அங்கிருதியின் பாதுகாப்பாளர் பிரதிவிபதியைக் கண்ட தும் ஈழத்து முடியத்து வணங்கித் திரும்பி. பிரதிவிபதி கம்பிரமான் குறியில். "இவர் என்னுடைய தம்பர். குடத்

அருள் வாக்கு

ஷெடலும் கனலும் இக்களங்கள் எப் போகுது இருக்கும்? எவ்வாயத்தையு ம் சந்தேகத்தினவனிடம் போனாக அப்படி இருக்கலாம்.

— கு மயலிசெனி, மலையாளம்.

தைக் கொய்க்கவரத்தைச் சொந்தவர். சோதிட சாஸ்திரத்தில் வயவயர். இவரைச் சத்தனர் என்று சொல்லுவார் கள். இவர் சிவநாட்கள் இந்த விடுதியில் தங்கி இருக்க ஆணைப்படுகிறார். விடுதி யில் அவருக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுங்கள்" என்று.

விடுதியின் பாதுகாப்பாளர், "தங்கள் உத்தரவுப்படி ஒரு குதிரையும் இவ்வாசம் பாதுகாத்துக் கொள்ளுகிறேன்" என்று கூறினார்.

உடனே பிரதிவிபதி சத்தனரைப் பார்த்து, "நான் சென்று வருகிறேன். நீங்கள் என்னைப் பாரிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால் இது விடுதியிலுள்ளவர்கள் மூலமே அரண்மனைக்குச் சொக்னி அனுப் பினால் போதும். அவ்வது அவர்கள் மூலமாக அரண்மனைக்கு வந்து நீங்கள் என்னைச் சந்திக்கலாம்" என்று சொன் னார். பிறகு அந்த விடுதிப் பாதுகாப்பா ணரைப் பார்த்து, "இவர் என்னை சத்தர் மெய்ததில் அரண்மனையில் வந்து பாரிக்க நினைத்தாலும் தக்க மனிதர் மூலம் அவருக்கு வேண்டிய சௌகரியங் களை உடனடியாகச் செய்யத் தவறு தீர்கள்" என்று. உடனே பிரதிவிபதி சத்தனரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு அந்த இடத்தை விட்டு நகர்ந்தான்.

சத்தனர் குதிரையிலிருந்து இறங்கிய தும் விடுதிப் பாதுகாப்பாளர் அங்கிருந்த வேலிக்காரர் ஒருவனிடம் குதிரையைப் பத்திரமாக வாயத்தில் எட்டும்படி உத் தரவிட்டார். பிறகு சத்தனருக்கு உபகார வார்த்தைகள் சொக்னி விடுதிக்குள் அழைத்துக் கொண்டு போனார்.

சத்தனர் அங் விடுதியில் குதிரை விட்டுக் காலை உடையும் அருந்திவிட்டு வந்தார். நகரில் எங்கே சேல்வளம் என்பதைப் பற்றிக் கவலை உள்ளவராக, விடுதிப் பாதுகாப்பாளரிடம் பெரிச் சிவ விவரங்கள் அறிந்துகொள்ள நினைத்தார்.

"இப்படிப்பட்ட பெரிய நகரங்களில் வெளியூரிலிருந்து வரும் வாத்திரிகர்கள் தங்குவதற்காக வசதியான விடுதிகள் இருப்பது பெரிதல்ல. ஆனால் அதை மூலக்காக நிர்வகிப்பவர்களின் கையாணி

வந்தில்தான் எவ்வாமிருக்கிறது. நானும் எவ்வளவோ நகரங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறேன். எவ்வளவோ விடுதிகளில் தங்கி இருக்கிறேன். ஆனால் இவ்வளவு சௌகரியங்கள் உள் விடுதியோன்றை இப்பொழுதுதான் என் வாழ்நாளிலேயே பார்க்கிறேன். இதெல்லாம் உங்களுடைய தீர்வாகத் திறமையிலும் ஏற்பட்டதுதான் என்று கருதுகிறேன்" என்றார் முகவர்துதியாக.

விடுதிப் பாதுகாப்பாளருக்கு இதைக் கேட்டதும் பேராணத்தத்தாக உடல் சிலிர்த்தது! பாலமி அவர் தம்மை இவ்வளவு புதந்திரமாகக் கூறும் எவ்வளவுப் பார்த்ததில்லை போகிறார்களே.

"ஆமாம்! வஞ்சகம் இவ்வளவு உங்களுக்கு இல்லை, வந்தவர்களை உபசரிக்கிறேன். என்னைப்போல் பொறுப்பிப்பாடு வாரும் காரியம் செய்ய மாட்டார்கள். ஆனால் இங்கு வந்து தங்கும் யாத்திரிகர்களும் இந்த விடுதியை நடத்தும் தீர்வாகியின் பொறுப்பை உணர்ந்திருக்க வேண்டும். இதைத் சௌகரியங்களைப் பெற்றுத் திருத்தி அடையாமல் துறந்திட்டுக் கொண்டு போகிறவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் தெரியுமா? எனக்குத் தெரிந்தவரையில் உங்கள் சோழ நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் தான் எவ்வளவுதான் உணர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். சிவநாட்டிலிருந்தும் உங்கள் நாட்டிலிருந்து தான் வந்தார் ஒரு வானியர். அவர் கொந்தும் நான்திக் குணம் கொண்டவர் போல் பேசினாரே தவிர. மற்றப்படி அவர் மிகவும் குணமுள்ளவராக நடந்து கொண்டார்" என்று கூறினார்.

"அப்படியா? அப்படி ஏன் உங்கள் நாட்டிலிருந்து நான்திக் வாதம் பேசுகிறவர்கள் வந்திருப்பார்கள்? அவர் பெயர் என்னவென்று சொன்னார்?"

"அவர் தம் பெயர் பூதன் என்று சொன்னார். குடந்தைக்குச் சமீபமுள்ள

திருப்பறம்பலத்தைச் சேர்ந்தவரென்றும் சொன்னார்" என்றார் விடுதிப் பாதுகாப்பாளர்.

"அந்தப் பாவி இங்கேயும் வந்து விட்டாரு? அவன் எத்தனைய நாட்களும் படைத்தவருக்கு இருந்தாலும் இருக்கட்டும். அவன் பேசும் நான்திக் வாதம் மாதிரிமன எனக்குப் பிடிப்பதில்லை. இந்த உலகத்திலே கடவுளே இல்லாதவன்தான், கண்டதே காட்சி. கொண்டதே கோமை என்று சொல்லுகிறவர்களையும் அடைத்து வைக்க ஒரு விதமான சைதாண்டியம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அவர்களால் இந்த நாட்டுக்கு எவ்வளவு தீங்கு தெரியுமா? அவன் இங்கு எதற்காக வந்தாலும்? யானையாவது பார்க்க வேண்டுமென்று உங்களை விசாரித்திருப்பானா?" என்றார் சத்தகர்.

"ஆமாம். விசாரித்தார். இங்கு குடந்தைக்கு வந்திருக்கும் இளசுக் கணிகைதேனார்மொழியாளின் மானிகை எது என்று கேட்டார். நான் சொன்னேன். அவன் அவருக்கு ஏதாவது தெரிந்தவளாய் இருப்பானா?" என்றார் விடுதிப் பாதுகாப்பாளர்.

"அவன் மிகவும் பெண் மோகம் பிடித்தவன். அவன் எத்தனை வந்தாலும் பெண்களைப் பற்றி விசாரிப்பதில்தான் அவன் செலவுக்குவான்..."

"அட்டே! இப்படிப்பட்ட கேட்ட கபாலம் கொண்டவராவது அவர்? இப்படிப்பட்டவர்கள்தான் மிகவும் நல்லவர்கள் போல வேஷம் போடுகிறார்கள். அதிபுக் கட்டும்! நீங்கள் போல போகிறீர்கள் என்று தெரிந்து கொண்டேன். நான் உடல் உங்களைப் சில விஷயங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவம். என் தாதகப்படி சனி பகவான் அஷ்டமத்தில் இருக்கிறார்" என்றார் சத்தகர் இடைமறித்து. "இருக்கட்டும். இருந்துவிட்டுப் போகட்டும்"

விஷயங்கள் தங்கவும், குடந்தைக்கும் சிறந்த அங்கம் சந்திக்கும்

இன்புளயன்ஸா. ப்ளூ.
மற்ற எவ்வித ஜவாங்களுக்கும்
ஜப்போக்
குருகுளக்கு பல்பொருள் அருகில் தயார்

சென்னை பரட்டை
1. (3) பரட்டை
2. (3) சென்னை
3. 50 அங்குலம்
4. 3. இங்கு.

இதன்மேல்
6 பரட்டை தயார்
சென்னை ரூ. 8-50.

மற்றும்
24 மருத்துகம்
சென்னை ரூ. 8-50.

சென்னை ரூ. 8-50. சென்னை ரூ. 8-50. சென்னை ரூ. 8-50.

டும். நான் இப்பொழுது அவசரமாக வேளியே செல்ல வேண்டும். கவலைப் படாதீர்கள். போய் விட்டு வந்து உங்கள் ஐரதகத்தையும் பார்த்து விடுகிறேன்" என்று சொல்லிக் கிளம்பினார்.

அந்த விடுதி தீர்வாவியும் சத்தோஷமாக விடை கொடுத்து அனுப்பினார்.

அங்கிருந்து கிளம்பிய சத்தகர் தேனூர்மொழியானின் வீட்டை விசாரித்துக் கொண்டு போக திணைத்தார். ராஜசபையில் பிரசித்தமான பாடலியாக இருக்கும் அவள் மானிகையைக் கண்டு பிடிப்பதா கடினம்? இரண்டொருவரிடம் விசாரித்துக் கொண்டு சித்திரத்தி வேலே அவர் தேனூர்மொழியானின் மானிகையை அடைந்தார்.

அந்த அழகான மானிகையின் முற்றத்தோடு கூடிய தாழ்வாரத்துக்கு அவர் வந்தபோது அங்கு ஒரு ஆசனத்தில் தலியார் சத் தேனூர்மொழியான் ஆழ்ந்த சித்தையில் இருப்பவள் போல் உட்கார்ந்திருந்தார். கீழே அழகான விசைப்பொன்று வைக்கப்பட்டிருந்தது. சித்திரமாகச் சித்தையில்

விருத்த தேனூர்மொழியான் வாரோவத்திருக்கும் அரலம் கேட்டதும் சட்டென்று திரும்பிப் பார்த்தபோது, சத்தகர் திற்பதைக் கண்டு சிறிது பதற்றம் அடைந்தவனாக எழுந்து நின்றான். சத்தகர் அவனிடம் எப்படிப் பேசுவது என்று திணைப்பதற்குள். "நீங்கள் யார்? எங்கே வந்தீர்கள்?" என்று தேனூர்மொழியான், அதிகாரமும் கோபமும் நிறைந்த குரலில்.

"நான் சோழ நாட்டைச் சேர்ந்தவன். காஞ்சிபுரத்துக்குத் தான் வந்தேன்..." என்று சத்தகர்.

சத்தகர் பதில் அவனுக்குச் சிறிது அடக்க உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. தான் வினாற்பாகக் கேட்ட கேள்விக்கு அவர் தணிவாகப் பதில் சொன்னதும் அத்தப் பதில் ஏதோ விஷயத் தன்மை கொண்டது போலிருந்ததால் அவரிடம் கொஞ்சம் அகமொழியாகவே பேச வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயத்துக்கு வந்தான்.

"தாங்கள் இங்கு வந்த காரணம் என்னவோ?" என்று அவன் மெதுவாக.

"நான் ஒரு சோதிடன். கோடச்சு வரத்துச் சோதிடன் சத்தகன் என்ற கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். நான் தொழில் விஷயமாகக் காஞ்சிபுரம் வந்தேன்.

சோழநாட்டில் இப்பொழுது ரொம்பவும் பஞ்சம். தொழில் துறையில் வருமானம் கெட்டு விட்டது. செல்வம் கொழிக்கும் பல்லவ சாம்ராஜ்யத் தலைநகருக்கு வந்தால் தல்லவ வருமானம் கிடைக்கும் என்று எண்ணி வந்தேன். பக சிமாங்கனைப் பார்த்துக் கொண்டு வருகிறேன். அப்படியே தங்கலையும்..." என்று சொல்லி திறத்தினார் சத்தகர்.

கோடச்சுவரத்துச் சோதிடர் சத்தகர் என்பதைக் கேட்டதும் தேனூர்மொழியான் முன்னிலும் அதிக பயமும் பக்தியும் கொண்டவனாக, "நீங்கள் தானா அத்தக் கோடச்சுவரத்துச் சத்தகர்? மிகவும் சத்தோஷம். உட்காருங்கள்" என்று

அவரை உபசரித்து அங்கிருந்த ஆசனமொன்றில் உட்கார்ச் சொன்னான்.

அவர் அந்த ஆசனத்தில் கம்பீரமாகக் கால் மேல் கால் போட்டு உட்கார்ந்து அவன் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தார். அந்த மூக்க் குறியீடுவே அவனது உள் அந்தரங்கத்தைத் தெரித்து கொண்டவர் போல், "இந்த உலகத்தில் பதவி, செல்வம், புகழ் எல்லாம் உன்னவர்களுக்கு ஒரு

குறை இம்மாமல் இருப்பதினாலும், அவர்கள் விரும்பும் எல்லாவற்றையுமே சர்வேசுவரன் அவர்களுக்குக் கொடுத்து விடுவதினாலும், அதற்குத்தான் இந்த ஒன்பது விரகங்களின் வைத்திருக்கிறான். இந்த ஒன்பது விரகங்களில் எட்டு விரகங்கள் அவர்கள் வாழ்க்கைக்குச் சாதகமாக இருந்து ஒன்று மட்டும் சிறிது கெட்டு தலை உண்டாக்வினால் கூடப் போதும். அவர்கள் வாழ்க்கையில் பாக்கியமாகக் கிடைத்த எல்லாச் சாதனங்களும் பாழாகிவிடும். மனித வாழ்வில் ஒரு விரகம் உயர்ந்த பதவியைக் கொடுக்கிறது. இன்னொரு விரகம் வீடு, வாகனம், ஆடை, ஆபரணம் எல்லாவற்றையும் கொடுக்கிறது. மற் றொரு விரகம் சோலத்தற திடவாழ்வைக் கொடுக்கிறது. மீதிதொரு விரகம் புத்தியை வளர்க்கிறது. இப்படிப் பல விரகங்கள் பல தன்மைகளில் செய்தாலும் ஒரு விரகம் அவர்கள் மீது இச்சையைக் குலைத்து விட்டால் போதும், இத்தகையவன் வீணாகிவிடும். உதாரணமாக, வாழ்வில் பொன், பொருள், பூஷணம் எல்லாமிருக்கலாம். ஆனால் ஒரு ஆண் தான் விரும்பிய பெண்ணையோ அல்லது ஒரு பெண் தான் விரும்பிய ஆணையோ அடைவாவிட்டால்

வாழ்வில் லெடத்த இந்திரை சாதகம் களும் வினாவி விடுகின்றன. ஒரு காதலனை விரும்பி அவனை அடைவக் கொடுத்து வைக்காத பெண்ணுக்கு ஏராளமான ஆடை ஆபரணங்கள் இருந்தாலும் அவைகளை அணித்து கொள்ளப் பிரியப் பட மாட்டான். என்னவோ உங்களுக்கு உன்ன மனே விசாரம் எதுவாக இருக்கும் என்று நான் ஆராய்ச்சிசெய்து வைக்கவில்லை. இப்பிறும் தங்களைப் பார்த்தவுடனேயே இப்படிச் சொல்லும் படி எவர்க்குத் தோன்றியது."

தேனார் மொழியான் அப்படியே அயர்ந்து விட்டான். ஒரு மனிதரைப் பார்த்தவுடனே அவருடைய மனச் சஞ்சலங்களை எடுத்துச் சொல்லும் சோதிடரை இப்பொழுதுதான் தன் வாழ்நாளில் அவன் பார்த்தான்.

அவன் மிகவும் பணிவான குரலில், "கவாமி, நான் உன் சொல்வது முற்றிலும் உண்மை. நான் இப்பொழுது அத்திலையில் நான் இருக்கிறேன். வாய்க்கையில் எது இருந்தாலென்ன? கைம் இல்லை. இந்த மனத்தில் அத்தரங்கமான உண்மையை எவ்வளவோ உண்டு. அரச சமூகத்தில் பழக்கம் இருந்ததால் பல உண்மைகள் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். முக்கியமாக, பத்துநாட்களுக்கு முன் ஒருவர் வந்தார். சோழ நாட்டைச் சேர்ந்தவர்தான்—வாசிவர். இவ்வளவு நாளும் இவ்வாமல் எப்படியோ என் மனம் அவரிடம் லயித்து விட்டது. வெட்சத்தை விட்டு, என் அபிப்பிராயத்தை அவரிடம் சொன்னேன். அந்த உத்தம புருஷர் என் வார்த்தைகளுக்கு இணங்கவில்லை. அவரை எப்படியேனும் என் கசமாகிவிட்டு கொள்ள வேண்டுமென்று என் மனம் துடித்தது. அதற்கு ஏதேனும் முயற்சி செய்யவாய் என்று யோசிக்கும் தறுவாயில் அவர் பல்வகை சௌதிபதி உதய சத்திரமும் பிடிக்கப்பட்டு எங்கோ ஸிறையில் வைக்கப் பட்டிருக்கிறார் என்று கவறித்து கொண்டேன். " என்று சொல்லிக்கொண்டே வரும்போது, சத்தகர் திணைப்படைந்தார்.

ஆனால் அந்த வெளியீட்டுக் கொள்ளுது. "நிறுத்துங்கள். உங்களுக்கு நான் அல்லவா சோதிடம் சொல்ல வந்திருக்கிறேன்? நடந்த கதையை யெவ்வாறு நீங்களே சொல்லி விட்டால் நான் என்ன சொல்வது? போகட்டும் — உங்க உணர்ச்சி அப்படி இருக்கிறது. நான் வரும்போதே, உங்களைப் பார்த்த போதே, உங்கள் உள் அத்தரங்கத்தையும் மனப்போராட்டத்தையும் அறிந்து கொண்டு விட்டேன். உங்களுக்கு 'அவர்

விடுதலையாவாரா? அவர் விடுதலையான பின் உங்கள் ஆகை நாவகராவாரா' என்பதுதானே கேள்வி?" என்று சொல்லிச் சட்டென்று தரையில் உட்கார்ந்து தம்முடைய சோதிடப் பையை எடுத்து ஒரு பிடி சோழியை வைத்துப் பிரித்து எண்ணத் தொடங்கினார்.

"ஆமாம்—முதலில் அவர் விடுதலை ஆனால் போதும். அப்பிறம் அவரை அடைவது என்னுடைய சாமர்த்தியம்" என்றான் தேனார் மொழியான்.

சத்தகர் அவன் வார்த்தையைக் காதித் தாங்கிக் கொண்டே சோழியை எண்ணி முடித்துவிட்டு, "தங்கன் மனத்தைக் கொண்டு கொண்டே அந்த மகா புருஷர் ஒரு பெரிய அரசாங்க நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருக்கவேண்டும். அதன் காரணமாகவே குற்றவாளியாகி பிடுக்க வேண்டும். இல்லைவா?" என்றார்.

"ஆமாம்! நீங்கள் சொல்வது முற்றிலும் உண்மை. அவர் இந்தக் கருத்து அரசாங்க அதிகாரிகளுக்குக் கெட்டாய் தெரிந்திருக்கிறது" என்றான் தேனார் மொழி.

"அவர் பிரதங்கமாக வந்ததிலுள்ள அரசாங்க அதிகாரிகளெல்லாம் தெரிந்து கொள்ளும்படி தெரிபட்டது. அவர் எதற்கும் அஞ்சாத மகாபுருஷர், இல்லைவா? சரி! மற்ற விஷயங்களையும் சொல்லு விடுங்கள். பாருங்கள்" என்று சொல்லி விட்டு, மறுபடியும் சோழியைப் போட்டு எண்ணிப் பார்த்து விட்டு, "அந்த மனிதர் மிகவும் படித்தவராகவும் இருக்க வேண்டும். அதோடு கடவுளைப் பற்றிய உண்மைகளில் பற்று இவ்வாதவராகவும் இருக்க வேண்டும். இதெல்லாம் சரி தானே?" என்றார்.

"சரிதான். அத்தனையும் உண்மை" என்றான் அவன் ஆர்வத்தோடு.

"சரி! அப்படியென்றால் அவருடைய பெயரையும் சொல்லி விடுங்கள். அதைச் சொல்லுக் பெயர் ராசிகையக் கொண்டு சில உண்மைகளைத் தெரிந்து கொள்ள வாய்" என்றார் சத்தகர்.

"அவர் பெயரா? பூதுகர்" என்றான் தேனார் மொழியான் வெட்கத்துடன்.

சத்தகர் கலகலவென்று ஒரு ஏளனச் சிரிப்பு சிரித்துவிட்டு, "அவன் பிரித்தி பெற்ற தாய்நிதிகுயிற்றே? கடவுளை எதிரே கொண்டு வந்து காட்டினாலும் கடவுள் கடவுள் இல்லைவென்று சத்தியம் செய்து சொல்விறவருச்சே. மகா பாபம்! இந்தக் கை மனிதரிடமாவது மனத்தைப் பற்றுகொடுத்து விட்டு இப்படித் தனியா வந்த தவிக்கிறீர்கள்? இந்தப் புத்தி உங்களுக்கு ஏன் அம்மா?" என்றார்.

திருமதி எஸ்.கே.கே. பிள்ளை

இந்த வினாபாட்டு மக்கள் பகுதியில் இவ்வகையில் வினாபாட்டு மக்களின் தேவைகளுக்கு அறிமுகம் படுத்தி வந்தோம். ஆகவேனாடு பெண்டுகள் சரிதான் சமையலாக வாங்கும் இந்தக் காலத்திலே வினாபாட்டு மக்களாகும் சமையலாக வினாபாட்டு ஒரு வினாபாட்டு அரசினர் மிகுந்த பெருமைபுடன் அறிமுகம் படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இன்று டேயின் டெக்ஸ்டில் வினாபாட்டுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி இருக்கிறது. பொழுது விடிந்ததால் பொழுது போனது, எம்மையாவது டேயின் டெக்ஸ்டில் பத்தியப் போட்டிருக்கிறதென்று வருவதிலிருந்து இதற்குள்ளே மதிப்பைப் புரிந்த கொள்ளலாம்.

கொண்ட மலையாட்டில் தங்கள் மாதம் முதல் வாரத்தில் திம்மாவை வெளியில் ஆரம்பித்து டேயின் டெக்ஸ்டில் வினாபாட்டுப் போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கு தாங்களே வரவருகிற பெண்மக்களாகும் திம்மாவைப்பற்றித் திருமதி எம். கே. கே. பிள்ளை அபாரமாக வினாபாட்டு வெற்றி பெற்றார். இவர் மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு வரை ஒரு வருஷங்களுக்குள் டேயின் டெக்ஸ்டில் வினாபாட்டுக்கு சென்னைக்கு முதலாவது வெற்றி வீராக் வினாபாட்டுத் திம்மாவிலிருந்திருக்கிறார். இத்தியானில் டேயின் டெக்ஸ்டில் வினாபாட்டுத் திம்மாவைப் பெண்மக்கள் வரிசையில் இவருக்கும் ஒரு மதிப்பை உண்டு. டேயின் டெக்ஸ்டிலேனாடு, டெக்ஸ்டில், பிளம்புடன் வினாபாட்டுக்களையும்

இவர் பிரமதமாக வினாபாட்டுத் திம்மாவைப் பெற்றார். 1954ம் வருஷம் உட்கு டேயின் டெக்ஸ்டில் வினாபாட்டுப் போட்டிருக்கிறார். தோத்தெடுக்கப் பட்டார். ஆனால் அதற்குள் இவருக்குக் குழந்தை அல்லாமல் போட்டது. அருமைத் தாயாருக்கு வேறப்பட்ட உடல் தவக் குழந்தை இருக்க அவர் அதன் கவனம் கொள்ள இயலவில்லை.

திருமதி எம். கே. கே. பிள்ளைக்குப் பெற்றோர் குழந்தைதான் குட்டிய பெண் உத்தராயம். இவர் 1913ம் வருஷம் தனது 1-வது தேதி தென்னார்க்காடு பிறந்தார். இவர் ஆங்கிலத்தையும் பிறந்தாலும் சென்னை வங்காளத்திலிருந்தார்.

1929-ம் வருஷம் வினாபாட்டுக் கிளையில் தேர்தல் திரு. எம். கே. கே. பிள்ளை மறைத்து கொண்டார். அவரை மறைத்து கொண்ட பிறகு திருமதி உத்தராயாங்கு வினாபாட்டுக் கிளையில் மிகுந்த ஈடுபாடும் உற்சாகமும் பிறந்தன. அவரது ஆர்வத்துக்கு உத்தராயம் என்றும் தன்

வினாபாட்டுப் பண்படுத்தி வளர்த்தவர் அவரது கணவர் திரு. எம். கே. கே. பிள்ளைதான்!

"எனது அருமைக் கணவர் அளித்த ஆர்வமே என்னை வினாபாட்டுக் கிளையில் ஈடுபட்டேன் என்று. இந்த ஆர்வத்தை மேல்மேலும் பெருக்கி டேயின் டெக்ஸ்டில் வினாபாட்டுக்கு ஈடுபடுத்தியவர் திருமதி பாய்மாவா இருக்கிறாள். அவர் தமது எழுத்தத்தைத் தாங்களே வயதிலும் டேயின் டெக்ஸ்டில் வினாபாட்டு வருவது எனது உத்தராயத்தை இன்னும் அதிகம் படுத்தியிருக்கிறார். எனது உத்தராயத் தமையத் திருமதி எம். கே. கே. பிள்ளை உத்தராயம்.

திருமதி உத்தராயாங்கு வினாபாட்டுக் கிளையினர் அவ்வாறு பற்றாமை ஒரு உத்தராயத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம். இவர் சென்னையில் கணவரை மாகாண மாஜிஸ்திரேட்டாகப் பணியாற்றி வந்தார். இதனால் அவரது வினாபாட்டுப் பற்றத்திலிருந்து உத்தராயம் வினாபாட்டுக் கிளையில் அந்தப் பணியிலே அவர் உத்தராயத்திலிருந்து விட்டார்.

தமிழ்நாடு பண்பாடு அடக்கமே வருவதாகக் காட்டுவதற்கும் திருமதி எம். கே. கே. பிள்ளை தோக்கியவர்களுக்கு அஞ்சாதவர். தாத்தாத்தாக்கு வயதானவரும் இன்னும் வினாபாட்டுக் கிளையில் ஆர்வமே, ஈடுபாடே சிறிதும் குக்குதவர். பக்கத்திலிருந்து டேயின் டெக்ஸ்டில் வினாபாட்டுப் போட்டிருக்கிறார். பிளம்புடன் மூன்று வருஷம்

வினாபாட்டுத் திம்மாவும் திருமதி தாக்கி வரவரவர்களுக்குத் தோத்திருக்கிறார். தம் குழந்தைய வாழ்வில் என்றும் மறக்க முடியாத சம்பவமாகக் கருதுகிறார் திருமதி எம். கே. கே. பிள்ளை.

'மக்கள் வரவரும் பிறப்பதற்கே தன்மாதமே செய்கிற வேண்டுகோள்' என்று வினாபாட்டுப் பெண்களுக்குத் தாத்தா போற்றினார். அத்தகைய மக்களின் திம்மாவைக் குழந்தைகள் திருமதி எம். கே. கே. பிள்ளை வினாபாட்டுக் கிளையில் பெண் குழந்தைக்குப் பெருமைவைத் தேடித் தருகிறார். அவர் வினாபாட்டு இன்னும் சிறந்ததாகக் வேண்டும்.

— குமாருமணி

ஒரு புதிய கதர்

அம்பர் சர்க்காவின் தோற்றம் கதர் உற்பத்தி சம்பந்தமான அலுவல் களுக்கு ஒரு புதிய வேகத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது. அதன் பயனாக, கைபால் நூற்கும் அத்தக் கருவியை மேலும் சிறந்த முறையில் அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கத்துடன் நிபுணர்கள் ஆராய்ச்சிகளும் பரிசோதனைகளும் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால், இம் முயற்சிகள் அம்பர் சர்க்காவுடனும், அதன் பாஷங்களுடனும் மாத்திரம் நின்றவிடக் கூடாது என்றும் கதர் உற்பத்தி சம்பந்தமான சகல துறைகளிலும் வியாபிக்க வேண்டும் என்றும் கதர், கிராமக் கைத்தொழில் கமிஷன் கருதுகிறது.

வெகு காலமாக இருந்து வரும் சாதாரண சர்க்காவுக்கு துணி உற்பத்தி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் கிராமங்களில் இன்னும் முக்கியமான இடம் இருந்து வருகிறது. நாடெங்கும் அது குடிசைகளில் தொடர்ந்து கழன்று வரும் எஃப்பில் கமிஷனுக்குப் பூரண நம்பிக்கை இருக்கிறது. சாதாரண சர்க்காவில் அபிவிருத்திகள் செய்யும் விஷயமாக ஏற்கெனவே மிகுந்த கவனம் செலுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதன் பயனாக புதிய மாடங்களும், நூதன நிறுக்களும், மாறுதல்களும் ஏற்பட்டு, கைபால் நூற்பவர்களுக்கு முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும் சிறந்த சர்க்காக்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. எனவே, சாதாரண சர்க்காவில் அபிவிருத்திகள் செய்வதற்கான, அல்லது அடைப்போல் புதிய நிறுக்க சர்க்காவை உற்பத்தி செய்வதற்கான முயற்சிகள், அம்பர் சர்க்காவின் உற்பத்தி பாதிப்பதாகவோ, கட்டுப் படுத்துவதாகவோ இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

கதர் அலுவல்கள் விரிந்து அபிவிருத்தி அடைவதற்கு மேற்படி முயற்சிகள் முக்கியமானவை என்றாலும், ஜீவனத்துக்காக அல்லது தங்களுக்கு வேண்டிய உடைக்காக சர்க்காவில் கைபால் நூற்போருடைய மனதை வசிகரிப்பதற்குரிய மற்ற முயற்சிகளும் அவசியமானவை. அத்தகைய முயற்சிகளுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்க, கதர், கிராமக் கைத்தொழில் கமிஷன், அம்பர் சர்க்காவிலோ, அல்லது சாதாரண சர்க்காவிலோ புதிய உபாயங்கள், அல்லது மாறுதல்கள், கருவிகளிலும் உற்பத்தி வழிகளிலும் அபிவிருத்திகள் இவற்றைக் கண்டு பிடிப்பதில் வெற்றி பெற வேருக்கு அதிக பட்சம் ரூ. 5,000/-க்கு மேற்படாமல் ரொக்க வெகுமதி கொடுக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறது.

பரிசுத் திட்டம்

நீதிபதிகள் அடங்கிய ஒரு சபையினுடைய பொய்ச்சின் மீது பரிசுகள் வழங்கப்படும். ஒவ்வொரு அபிவிருத்திகளையும், புதுமைகளையும் உபாபத்தையும் அவர்கள் பரிசேனை செய்து முடிவு செய்வார்கள். எது கண்டு பிடிக்கப் பட்டாலும் அது கதரின் அடிப்படையான தத்துவத்துக்கு மூலமாக இருக்கக் கூடாது. அதாவது உபாயமோ, அபிவிருத்தியோ, தூதன மாறுதலோ எதுவும் மனிதனின் உதவியுக்கு இடமிராமல் செய்யும்படி இருக்கக்கூடாது. ஆனால், கைவாயோ அல்லது காலவாயோ வேலை செய்வதற்கு வசதியாக இருக்க வேண்டும். தேச நிரமத்தைக் குறைத்து அதிக உற்பத்திக்கு வழி செய்வதாக இருக்க வேண்டும். எல்லா விஷயங்களிலும் நீதிபதிகள் குழுவின் முடிவே இறுதியானது. சம்பந்தப்பட்ட எல்லோரும் அந்த முடிவுக்குக் கட்டுப்பட வேண்டும்.

ஆராய்ச்சி முறைகள், பரிசோதனைகள், அபிவிருத்திகளின் தன்மை முதலிய விவரங்கள் வேண்டுவோர் பிரதம நிர்வாக அதிகாரி கதர் பரிசுத் திட்டம், கதர், கிராமக் கைத்தொழில் கமிஷன், தபால் பெட்டி நெ. 683, பம்பாய்-1. (Chief Executive Officer (Khadi Prize Scheme), Khadi & Village Industries Commission, Post Box No. 482, Bombay-1) என்ற விவரத்துக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளலாம்.

இந்தப் பரிசுத் திட்டத்தில் கதர் அல்லவம் சம்பந்தமான எல்லா அம்சங்களும், பருத்தி உற்பத்தியிலிருந்து நூல் நூற்பது வரையில் சகல முறைகளும் சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன. இப்போது உபயோகத்தில் உள்ள சாதனங்களின் வினக்கம் அடங்கிய ஒரு சிறு புத்தகம் பலருக்கும் உதவியாக இருக்கும். அது வேண்டுவோர் கதர், கிராமக் கைத்தொழில் கமிஷனுக்கு ரூ. 1.00, அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். நீதிபதிகள் குழு அங்கீகாரம் செய்த எல்லா அபிவிருத்திகளும், மாறுதல்களும், தூதன கருவிகளும் முற்றிலும் கமிஷனுக்கே சொந்தமானவைவாகக் கருதப்படும். அவற்றைத் தன் விருப்பப்படி எவ்விதத்திலும் உபயோகித்துக் கொள்ள கமிஷனுக்குப் பூரண உரிமை உண்டு.

அந்த அறிந்து கொள்வதற்கு நாம் அவருடைய பூதச் சரித்தரை ஆராய வேண்டும்.

இப்போது அவருக்குச் 'சாமியார்' என்றுதான் பெயர். அப் பொதுப் பெயராக தான் எல்லாரும் அவரை அழைத்தார்கள். ஆனால் பதினெழு வருஷங்களுக்கு முன் அவருக்கு எயிலாநரையும் போல் தனிப் பெயர் இருந்தது. குடும்பம் இருந்தது. தொழில் இருந்தது. அப்போது அவருக்குச் செவியகம் என்று பெயர்.

மக்கள்புரிவிக் சூழலிக் கடை கொன்றிக் வேலை பார்த்து வந்தான் செவியகம். இருபது ரூபாய் சம்பளம். அந்தக் காலத்தில் விஸ்வாசிகளின் நினைவும் தந்தாவத்தைப் போல் பயங்கரமானதாக இருந்தது. அவை அந்த வருமானத்தைக் கொண்டு, செவியகம் மனைவியும், ஒரு பெண் குழந்தையும் அடங்கிய தன் சிறு குடும்பத்தைச் செட்டும் கட்டுமாக்கக் கொளவமாகவே நடத்தி வந்தான். ஸர்க் 'செவியகம்' சாது, 'போக்லெய்ன்' என்று அவனுக்கு நகல் பெயர். அந்தச் சாதுகன், போக்லெய்ன் விதி எவ்வளவு குறுமாய்ப் பறிவாக்கி விட்டது தெரியுமா?

ஒரு நாள் இரவு ஒரு மணி இருக்கும். செவியகம் இரவு ஆட்டம் விளைய பார்த்து விட்டு விடு திரும்பிக் கொண்புகுந்தான். அவன் தெற்கு விதியில் வந்து கொண்டிருக்கையில் ஸ்கெப் லுட்டைமெய்னாட்டன் ஒரு ஆள் வந்து கொண்டிருந்தான். ஓட்டலும் தடைபுமாக. அவன் ஒரு திருடன்! சிறு விதியில் இருந்த டாக்டர் ஜோன்க்ஸ்கியின் வீட்டில் சிறு முன் அவன் கைவாடிய வெள்ளிப் பொத்திரங்கள், விஷயூரித்த புடவை, துரத்திக் கொண்டு, சட்டை முதலியவை அவன் கை லுட்டைமெய்னாட்டன் அவன் டாக்டருடைய வீட்டை விட்டு இறங்கிப் பத்தடி தூரம் போவதற்குள் பிணியும் சத்தும் துரத்திக் வந்து கொண்டிருந்த ரோத்து போலீஸ்காரர்கள் 'வாரது!' என்று அடக்கினார்கள். திடீர் அடைந்த திருடன் பதிக் கொள்ளாமல் ஓட்டம் பிடித்தான். சற்று பொந்துகள் வறியாக ஓடித் தெற்கு விதியை அடைந்தான். போலீஸ் காரர்கள் கூச்சலிட்டுக் கொண்டே அவரைத் துரத்தினார்கள் எனாலும் அவன் எத்தக் திரையில் ஓடியான், எந்தச் சத்துக்குள் புகுந்தான் என்பதை நினைவிக் முடியாமல் தட்டுத் தடுமாறி விட்டார்கள்.

தெற்கு விதியில் புகுந்து அத்திருடன் இருபது அடி தூரம் செல்வதற்குள் அவன் துர திரிக்கும் எதிரே தெருக்கோடியில் இன்னொரு போலீஸ்காரர் தென்பட்டார்! ஒரு கணம் திருடன் திசைத்துவிட்டான். முக்கிய விதிக் அபத்த. பீஸ் வாக்ஸ் ஓடாமெய்னாட்டன் பழைய ரோத்துப் போலீஸ்காரர்களிடம் மாய்மிக் கொள்ள முகிடைக்கான்! அவனைப் பீதி பற்றிக் கொண்டது, 'உடும்பு வேண்டாம், ஸ்கைப் கிறிஸ்துக் கொண்டான் போதும்!' என்று தீர்மானித்து விட்டான் அவன். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் செவியகம் அவன் அருகே வந்து கொண்டிருந்தான். அவனைப் பார்த்த அந்தத் திருட்டுப் பயனுக்குப் பிரமதமாய் வந்தி ஒன்று உதித்தது!

அவனை தெருமேல் திருடன், "அண்ணாச்சி! இங்கே அருகில் வாய்க்கால் ஏதாவது இருக்கிறதா?" என்று கேட்டான்.

"இருக்கு! ரோடாய் போய் இடது கைய் புறம் திரும்பினால் ஒரு சந்து வரும். அதன் வழியாக ஐம்பது கஜ தூரம் போனால் வாய்க் கால் வரும்!" என்று செவியகம்.

திருடன், "வாய்க்கால் வரை போக வேண்டும் எனக்கு அவசரமாக! இந்த லுட்டைமெய் கொஞ்சம் பிடிச்சுக்கன். இதில் விஸ்வாசம் உபரித்த துணிமணிகளும், பாத்ரிக் களும் இருக்கின்றன. கைவோடு எடுத்துக் கொண்டு யாழ் அங்கே திருடன் பாராவது வந்து பிடுங்கிக் கொண்டு கிடுகாடு என்று பயமாயிருக்கிறது!" என்று கூறிக் கொண்டு லுட்டைமெய் பிடித்தான். அப்பாவி செவியகம் அவன்மேல் பரிதாபப்பட்டு லுட்டைமெய் பெற்றுக் கொண்டான்!

திருடன் "நீங்கள் மெதுவாக வந்து கொண் புகுங்கள், அண்ணாச்சி! நான் தேகிரமாகப் போய்விட்டு வந்துகிறேன். நீங்கள் அச் சந்து முன்க்கு வருவதற்குள் தான் திரும்பி கிறேன்!" என்று கூறிவிட்டு வினரத்த உடல் பிடித்தான். அவன் தூது கஜ தூரம் போவதற்குள் எதிர்ப்பட்டான் போலீஸ் காரன். அவனிடம் மெதுவாக, "அதோ ஒரு ஆள் லுட்டைமெய் வருகிறான். கேட்டால் கைவோடு உதறுகிறான். சந்தேகமாயிருக்கிறது! கிளாச்சுக்கன்!" என்று கூறிவிட்டுப் போய் போய் விட்டான் அந்தத் திருடன்!

அப்பறம் கைவை விவரிப்பாரை? போலீஸ்காரன் செவியகத்தை தெருக்கிறான். விசாரித்தான். வாரோ ஒருவர் லுட்டைமெய் கொடுத்து விட்டு வாய்க்காலுக்குப் போயிருக்கிறான் என்று செவியகம் கூறிய 'கைவை' நம்பாமல் அவனை தூது அறை வைத்தான். லுட்டைமெய் பிடித்துப் பரிசோதித்தான். இதற்குள் ரோத்துப் போலீஸ்காரர்கள் இருவரும் அவரு வந்தார்கள். நாக்கன் துரத்தி வந்த ஆள் அவன் தான் என்று உறுதியாகக் கூறினார்கள்! "எனக்கொன்றும் தெரியாதே!" என்று செவியகம் கூறிக் கொடுக்கக் கண்ணிர் பெருக்கினான்.

அழகு ஜோடியாகப்பட்டு விசாரனை நடத்தது. ஜோன்க்ஸ்கியின் வீட்டில் திருடி விட்டுக் கையும் கைவாயாக அடிப்பட்டுக் கொண்ட செவியகத்துக்கு ஒத்து வருகும் வெறத் தண்டனை கெடத்தது! அவனைத்

திரைப்படப் பிடித்த மூன்று போலீஸ்காரர்
எனக்கும் 'செட்-மார்க்' கிடைத்தது!

பழம் போக்குவனாச, உத்தமனாச, தன்
கணவனுக்கு ஏற்பட்டு விட்ட இந்த துர்க்
கதியைக் குறித்து முட்டி மோதிக்கொண்டு
புரம்பிழைக்கிற மெய்கத்தின் மீது மிகவும்
வாக்கிரசி, தானும், தாது வயதே ஆகிய
குழந்தை கோமதியும் எப்படி ஜீவனம் செய்
வது என்று புரிவாமல் தத்தளித்தான். கடைசி
பில் தன்னைத்தானே தேற்றிக் கொண்டு
ஊரை விட்டுக் கிளம்பி விட்டான் குழந்தை
வுடன். எங்கேயாவது வேலை செய்து குழந்தை
வைக் காப்பாற்றி விடுவது என்று உறுதியுடன்
அவன் புறப்பட்டு விட்டான்.

கோவமுத்துக்குருப் போய்ச் சேர்ந்த
மண்கலாக்கரன் யார் யாரையோ கெஞ்
சிக் உத்தராயுப் பஞ்சாலை போன்றில் கூலி
லாக அமர்த்தான்.

ஆவீனும் விதி அக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த
செய்வதை நிறுத்தவில்லை! ஒரு வருஷ காலம்
அமைதியாகக் காணம் கழித்துக் கொண்டிருப்ப
பதற்குள் அந்தப் பாலுற விதி மீண்டும்
மண்கலாக்கரனின் வாழ்வைக் குறுக்கிட்டு

கோரமாக விளையாடி விட்டது. கைகுசி என்ற
விபரத்தின் அவலமடைய உயிரைப் பறித்துக்
கொண்டு போய் விட்டது!

குழந்தை கோமதி அநாதையாக நின்றுள்.
யாரோ ஒரு தகவல் மனிதர் அவன் மீது அநு
தாபம் கொண்டு, பொருட்கு பிடித்து அதனை
ஆசிரமம் ஒன்றில் அவனைச் சேர்த்தார். அவர்
ஆசிரமச் சேர்த்த ஒரு சிறு உத்தியோகஸ்தர்.

அநாதை ஆசிரமத்தின் நிகல்தர குழந்தை
களுக்கு உணவு அளித்துக் கல்வியறிவையும்
காட்டினார்கள். சிறுமி கோமதி தனது உள்
படித்து முடிவடைந்தாள். எல், எல், எல், வி.
தேவியுள் பதினாறுவது வயதில், ஆசிரமம்
புறநிலி பெற்றாள். அருவிக்குத் திறந்தார்
ஒன்றில் ஆரம்பப் பள்ளி போன்றதில் ஆசிரமிய
லாக உத்தியோகம் கிடைத்தது.

இரண்டு வருஷங்கள் கிணர்ந்தோடின.
கோமதியின் பன்னிருவதின் அன்று
ஆண்டு விழாக் கொண்டாட்டம். தன்னை
வலிப்பதற்காக வந்த டெய்டி கிண்குடர்
குருதாதன் கோமதியைக் கண்டான் அவனை,

அவனது இனியவற்ற அழகும், அடக்கமும்
அவனை ஈர்த்தன. மறுநாள் அவன் இரண்டாவது
விசாரித்துக் கொண்டு சென்றான். தன்
உண்கம் கிடக்காதவை அவன் வெளிவிட்டான்.

கோமதி பிரமித்தாள்: எங்கிலைற்ற மிழ்ச்சி
வடைத்தாள். ஆனால் அவன் எங்கே, அவன்
எங்கே? "இது கிடைத்ததற்கரிய பேரறிவுக்
பத்தான் எனக்கு. ஆவீனும் தங்கை அந்தக்
தங்கை தனியும் பொருத்தமற்றவை தான்.
அகாதை ஆசிரமத்தின் வளர்த்தவன்" என்
ருள் கோமதி அவனிடம்.

"உன்னிடம் அழகு இருக்கிறது. படிப்பு
இருக்கிறது. பண்பு இருக்கிறது! அவை
போதும் எனக்கு. மற்றப்படி நீ யாரா பிடுத்
தானும் எனக்குக் கவலையில்லை" என்று
குருதாதன்.

அடுத்த மாதமே கோமதிக்கும் குருதாத
னுக்கும் கல்யாணம் தடைபெற்றது. கோமதி
ஆசிரமிய உத்தியோகத்தை ராஜினாமா
செய்து விட்டுக் குருதாதனின் இயங்கத் தனியி
லாகப் பதவி ஏற்றாள். குருதாதன் தம்
அருமை மனைவியை மிகவும் தெரிந்துக் கண்
னோடப் போற்றி வந்தான்.

ஐந்து வருஷச் செறவாசம் முடித்து
வந்த விவசியம் தேரே தன் ஊரை
தொக்கி ஓடினான். மனைவியையும் மகனையும்
தூத்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு யாராகவும் போகி
னோ என்று அவனுடம் ஓடிவந்த அவனுக்கு
அவர்கள் அங்கு இவ்வாறுதே பேரிடியாக
இருந்தது. ஊரார் வாரும் அவர்களைப் பற்றி
அவனுக்குச் சரியான தகவல் கொடுக்க
முடியவில்லை. பவர் 'தேவியுக்குப் போல்
வந்த திருட்டுப் பணம்' என்று அவன் வெறுப்
புடன் நடத்தினார்கள். அவனுக்குப் பதில்
கூடச் சொல்லாமல் விட்டடி அடித்தார்கள்.

விவசியம் மனமுடைந்து போனான்.
மனைவியையும், பெண்ணையும் தேடிக்கொண்டு
ஊர் ஊராகத் திரிந்தான்.

இறுதியில் ஒருநாள் அவன் காமாகுபிபாத
துக்கு வந்தான். பரிபிணதும், கணியாபாணம்,
பலகந்தைதானும் கோவின் மண்டபத்தின்
மூர்ச்சையாக விழுந்து விட்டான்.

கோவின் உச்சித்தர டுணைகப முடித்துக்
கொண்டு அப்போதுதான் வெளியே வந்த
சாண குருக்கள் அவன்மீது இரக்கம்கொண்டு
மூர்ச்சை தெளிவித்துப் பக்கத்திலிருந்த தன்
விட்டுக்கு இட்டுச்சென்று அவனுக்கு ஆசாரம்
அளித்தார். அவன் "சாமி, நீங்கள் தெய்வம்
என் பரிசையப் போக்கினீர்கள், பீச்சைக்
காரனிடும் கெவலமாவைவிட என்னிடம்
வெறு யார் இப்படிக் கருணை காட்டு
வார்கள்!" என்று தந்திக் கண்ணீர் பெருக்
கிய வண்ணம் அவர் காலில் விழுந்தான்.

"அப்பா, உன்னைப் பார்த்தால் பரம்பரைப்
பரதேவியாகத் தெரிகவில்லை, வாய்க்காலில்
சொப்பத் துயரம் அணுபவித்திருக்கிறது
என்று தெரிகிறது. உங்களை என்னுக்கு இதைத்
தெரியாத பரிசும், அநாதாபதும் ஏற்படு
கின்றன. உங்களுக்கு உடம்பு தளர்ந்து விட்டது!
கோவின் ஏதாவது கண்ணம் முடிந்த
சித்தரே வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறான்
இரண்டு படகை சாதம் கொடுக்கும்படி
தான் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறான்" என்றார்.

தெய்வத்தின் சகலத்திலேயே தன் கொஞ்ச வாழ்தானைக் கழித்து விடுவது கெடத் தற்செய் பாக்ஷியமாகப்பட்டது அவனுக்கு. எவ்வே பெருமகிழ்ச்சியுடன் அந்த ஏற்பாட்டுக்கு இணங்கினான்.

கோயில் தத்தவனத்திலிருந்து பூக்கொய்து கொடுப்பது, கோயிலைப் பெருக்கிச் செத்தம் செய்வது போன்ற தொண்டுகளைச் செய்து வந்தான் சிவலிங்கம்.

இதற்கிடையேதான் குருநாதன் அங்குருக்கு மாற்றலாகி வந்தான். தெய்வபக்தி திரம்பியே அவன் அங்குர் அம்பாள் சிறத்த வரப் பிரஸாதி என்னு கோவிலுற்று அம்பாளைத் தரிசிக்கும் கோயிலுக்கு வந்தான். அவன் வந்த மறுநாளே, அவனுடன் கோமதியும் வந்தான்.

குருநாதனின் குமாஸ்தா "தம்ப ஸாருக்கு மாற்றலாகி வந்திருக்கும் டெய்யடி கெல்கட்டர்" என்று அவனைக் குருக்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தான். குருக்கள் குருநாதனை மிகுந்த மரியாதையுடன் வரவேற்றுத் தரிசனம் செய்து வைத்தார்.

அருகில் நின்று கொண்டிருந்த 'சாமிவாரி' சிவலிங்கம் - அகன்மாத்தாவுக் கோமதியைப் பார்த்தார். பிரமித்தார். இளமையான மெய் சிலிர்ப்பு உண்டாயிவது அவருக்கு! "இவன் மங்கைவர்க்கரசி போல் அங்கவா இருக்கிறான்! ஆம், அவனேதான். சத்தேச மங்கம். ஆனால்....ஆனால்....அவனுக்கு இப்போது விட்டத்தட்ட ஐம்பது வயசாகி இருக்க வேண்டுமே! இருபது வயது இள மங்கைப்பா அல்லவோ இருக்கிறான் இவன்!" கோமதியை அவளுக்கு நானு வயதாக இருக்க ணும்போது பார்த்ததுதான் அவர். எனவே அவனுடைய இருபதாவது வயதில் பெணவன ஸ்திரீயாக மாறியிருந்த — அவன் அவராக அடைபாணம் தன்னு கொண்டு முடிபுயலிக்கிற சட்டென்று. அகாசுபீக தாஸயப் போலவே உருவம் கொண்டிருந்த அவனை மங்கைவர்க்க ரசி எவ்நே என்னித் தருமாறியார் அவர். அர்ச்சனை முடிந்தது. "போகலாமா கோமதி?" என்று கேட்டவாறு குருநாதன் இளம்பிறன்.

"கோமதி!" — சிவலிங்கத்தின் மூளைச் சிவ மிச்சைப் பளிச்சிட்டது. விஷயம் விளங்கி விட்டது அவருக்கு! "குழந்தைய் கோமதி! என்னைத் தெரிவலிக்கையா! இந்தப் பாவி

தான் உன் அப்பன்!" என்று கதறிக்கொண்டு ஓடி அவளை அணைத்தவாறு அவன் தன்னை வஞ்சகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர் உடனம் துடித்தது.

"அவனுடைய கண்களே டெய்யடி கெல்கட்டர். எங்கவாவு உயர்ந்த பதவி அது! அத்தனைப அத்தன்திங் இருப்பவன். பிச்சைக் காரனிலும் கேவலமான ஒருவன் தான் தன் மாமனார் என்று அறிய நேர்ந்தான் அவன். கைரவம் என்னுமும்! அவன் உடனம் என்ன பாடுபுமும்? அதன் காரணமாக என் அருமைக் கோமதியின்மேல் அவனுக்கு வெறுப்புண்டாகி அவனைக் கொடுமைப்படுத்தினான்?.. அவன் அவ் வளவு பெரிய அறிவாளி! இப்போது தான் என்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டானே அவனுக்கு அருவருப்பும் அவமானமும் உண்டா கும்! தான் இப்படி என்னை அறிமுகப்படுத்தா மல் இருப்பதுதான் கோமதியின் தவறுக்குத் தது!" — சிவலிங்கம் இவ்வாறு தீர்மானித்தத் தம்முண்டய ஆவலு உடனே எட்டுப்படுத்திக் கொண்டு விட்டார்.

குருநாதனின் பிழை ஒருவனை ஐக்கையா விசாரித்துக் கோமதி தாய் தந்தை அற்றவன்! என்பதை அறித்து கொண்ட சிவலிங்கம் மங்கைவர்க்கரசி இறந்துவிட்ட செப்பியைத் தெரிந்து கொண்டார். "பாவம், மங்கைவர்க்க ரசி! என்னுத்தான் அவன் ஏங்கிக் கெத்தான்!" என்று துக்கமடைந்தான். என்னுதும் மகன் உயிரோடிருக்கினான், உன்னத் திவியிலிருக் கினான் என்பதை பெண்ணி அவர் ஆறதன் அடைந்து விட்டார்.

நிமரென்று கொஞ்ச நாட்களாகக் கோமதி கோயிலுக்கு வருவது நின்றுவிட்டது. குருநாதன் மட்டும் அங்குப்போது வந்து கொண்டிருந்தான். சிவலிங்கம் ஏக்கமடைந்தார். "டெய்யடி கெல்கட்டர் ஐயா விட்டு அம்மானைக் கொஞ்ச நாட்களாக ஏன் சாமி ஸாஸூம?" என்று குருக்களை விசாரித்தார்.

"அந்த அம்மாவுக்குக் குழந்தை பிறக்கப் போவெது சாமிவாரோ! இதுதான் மாசம்!" என்று தெரிவித்தார் குருக்கள்.

தமக்கு ஒரு பெரக் குழந்தை பிறக்கப் போவெது! - பெராணந்தமடைந்து. "தாயே, கவனி! என் பெண்ணுக்குப் பிள்ளை குழந்தைபாடப் பிறக்கும்படியும், அவன் தன்னைபடி யாகப் பெற்றுப் பிழைக்கவும் அருள் பாலி!"

குழந்தைகளை வளற்றுவதற்குப் புரிந்தாக ஸாஸப் பெய்யு

க்யாப்பானில்
(க்யாப் பிக்கை)

ஜெ. டி. ஸாஸூம் ஸாஸூம் ஸாஸூம்

தி இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

உதாரிதம் : 1967

தலைமை ஆபீஸ் : சென்னை

உங்களது சேமிப்புகளை எங்கள் சேவிங்ஸ் பாங்க்
டிபார்ட்மென்ட் கணக்கில் போட்டு வையுங்கள்

1967 ஜூலை, முதல் தேதியிலிருந்து
வட்டி விதிதம் வருஷம் ஒன்றுக்கு 2½ சத
விசத மாக உவந்த்தப் பட்டிருக்கிறது

வாசிப்பதிலி : D. P. பார்த்தசாரதி

உறைந்த என்ட் செலவு.
அதிகப்படியான வர்த்துட்டம்.
தவறந்த செக்கும் ஒட்டம்.
அனைத்தும் ஒரேயே அமைந்த

உஷா

உலகம் விசிறிகள்

தே இத்திவரிக் ஒரிக் லிமிடெட். கந்தைய-31

உள்ளுர் விற்பனை ஆபீஸ் : 120, அரமணைக்காடி வீதி, மதராஸ்-1
விநோதுக்கு வோகம் ஏதுண்டுமன் : ரிஷ வகல் கிட்ட, 17, திபுரூர் தெரு, கோழம்பு-1

சென்னை நகரும் குடி தண்ணீரும்!

சென்னை நகருக்கு அடுத்ததாக சிறப்பாகத்தான் இப்பொழுது பன அலைக்கல் தடைபெற்று வருகின்றன.

சென்னை நகருக்கு குடி தண்ணீர் அளிக்கும் அலுவலகத்தைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களில் சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாகக் கனார் இரு துற்று துண்பதுபோலக் வேலை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள், எண்ணற்ற இயந்திரங்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றன.

சிறப்பாகவும் குடிதண்ணீர் அளிக்கும் அலுவலகத்துக்கு அப்பாசு தெருக்கமாக இருந்த தெருவின் தோப்புக்கள் மறைந்து விட்டன. குடிதண்ணீர் எளிதாயி விட்டன. அந்த இடங்களில் குடிதண்ணீர் வசதியைப் பெருக்குவதற்கான வேலைகள் வேகமாக தடைபெற்று வருகின்றன. 'ரெட்லிக்ஸ்' ஏரிவீசிடுத்து வரும் தண்ணீரை வடிக்கடிச் சத்தம் செய்வதற்கான இயந்திரங்களைப் பொருத்தவதற்கு வேண்டிய கட்டடங்கள் எல்லாம் வீசுக்கின்றன. தண்ணீரைத் தேடித் தெளிய செய்வதற்கான மிகப் பெரிய தொட்டி கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஒருதொட்டி கட்டுவதற்கான பூமிவீசு தூறு அடித்தெருவிற்கு இருபது அடி ஆழத்துக்கு மிகப் பெரிய பக்கம் தோண்டப்பட்டு வருகிறது.

தண்ணீர் வடிக்கடும் முகவியான இயந்திரப் பகுதியைப் பொருத்த வேண்டிய கட்டடங்கள் எல்லாம் குடியும் தறுவாரிவீசுக்கின்றன. வடிக்கடிச் சத்தம் செய்த தண்ணீரைப் பூமிக்கு அடியில் தேக்கி வைக்கும் மிகப் பெரிய பாதான ஏரிகள் இரண்டு கட்டப் பட்டிருக்கின்றன.

இந்த வேலைகள் எல்லாம் பூர்த்தியாகி விட்டால் சென்னை நகரில் உள்ள மக்களுக்கு இப்பொழுது விடைப்பதைவிட இன்னும் கொஞ்சம் குடி தண்ணீர் அளிக்கும் விடைகளாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

விவரித்த வரும் சென்னை நகருக்கு இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடி என்ன என்பது எங்காருக்கும் தெரிந்த விஷயம். குடி தண்ணீர் பற்றாக்குறையாகும். இந்தக் குடி தண்ணீர் பற்றாக்குறையைப் போக்க முடியுமா? பேராசை போக்கி விடலாம். 'ரெட்லிக்ஸ்' ஏரியில் சென்னை நகருக்கு வேண்டிய அளவு தண்ணீர் இருக்கிறது. குடிப்பதற்கு வசதியாக மாற்றிச் சத்தம்

செய்யும் இடமான சிறப்பாகத்திற்கு 'ரெட்லிக்ஸ்' ஏரிவீசிடுத்து அத்தத் தண்ணீரைத் கொண்டு வரக்கூடிய இரண்டு பெரிய பாதானக் கால்வாய்களும் இருக்கின்றன. ஆனால் அத்தத் தண்ணீரை வடிக்கட்டுவதற்குப் போதிய இயந்திர வசதியைதான் சிறப்பாகத்தின் இல்லை. இந்த வசதியைப் பெருக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யும் வகையில் சென்னை நகர மக்கள் பொறுமைமூடல் இருக்க வேண்டியது தான். ஏதெனப் பொறுத்தாலும் பொறுத்துக் கொள்ளலாம். தண்ணீர் இல்லாத ருணவைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியுமா? உட்பத உடுத்தவது ஒருபுறம் இருந்தாலும் தாராளமாகக் குளிக்க வேண்டாமா? தாகம் நீரவாவது தண்ணீர் அருந்த வேண்டாமா?

தற்சமயம் சென்னை நகருக்குப் போதுமான குடி தண்ணீர் அளிக்கும் துரித முயற்சி வடிக்கடிகள் இல்லை. அதற்குத்தான் தண்ணீர் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. அத்தப்பற்றாக்குறையை இட்டு சிறப்புவதற்கு வரலியலாமல் பெரும்பாக்கையான சென்னை நகர மக்கள் இருந்து வருகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் உராதாரம் கெட்டுப் போய் விடுகிறது. பணியிதமான தோய்களுக்கு உண்ணாதி அவதிப்பட்டு வருகிறார்கள்.

சென்னை நகர மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் தாராளமாக வழங்க. அத்தது வேண்டிய துரித முயற்சி வடிக்கடிகள் வரக்கூட வேண்டும். அத்த இயந்திரங்கள் எல்லாம் மேல் நாட்டி விடுத்து வரவழங்க வேண்டும். அத்ததும் பணம் வேண்டும். அத்தப் பணத்தைப் பெறுவதற்குச் சென்னை நகராமை சென்னை ஏரிக் காணர் அழைக்க வேண்டும். சென்னை ஏரிக் காணர் தாராளமாய்க் வேண்டுகோளுக்குச் செவி சாய்த்து. சென்னை நகர மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் அளவியம் எகப்பதப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படியும் புரிந்து கொண்டு மத்திய ஏரிக் காணரிடம் நிதி வாகத்தில் சென்னை நகராமைக்குத் தரவேண்டும். இம் விதம் கஷ்டப்பட்டுப் பெற்ற பணத்தின்குத்த தான் இப்பொழுது சென்னை சிறப்பாகத்தின் குடிதண்ணீர் அளிக்குத்தக்கான துரித முயற்சி வடிக்கடிகள் அமைக்கும் வேலைகள் வேகமாக தடைபெற்று வருகின்றன.

இந்த வேலை தடைபெறும் இடத்தைப் பார்த்த வேண்டும் என்ற ஆவல் எங்குத் சென்ற பன மாதங்களாகியே இருந்து வந்தது. ஆனால் அத்தகுத் சீலமான சந்தர்ப்பம்தான்

ஒற்படவில்லை. சென்னைவாரம் அந்தச் சந்தைப் பத்தைச் சென்னை நகரத்தைப் பிரதம வணிக அதிகாரி திரு சத்தியநாதர்த் திரி படுக்குதிக் கொடுத்தார். அவருடன் நெப்பாக்கத்தில் துரித இயந்திர வடிவட்டிகள் அமைக்கும் வேலைகள் நடக்கும் இடத்துக்குச் சென்றேன்.

அங்கு கட்டடப்படிக்கும் பிரிமமானிடமான கட்டடங்களைவாழ். பெரிய தண்ணீர் தோட்டிகளையும், பாதாள ரீக்கையும் பல விதமான இயந்திரச் சாமான்களையும் பார்த்ததன்மே, குடிதண்ணீர்ப் பஞ்சம் தீர்த்து விட்டது போலிருந்தது எனக்கு. மிகுந்த ஆஸ்துடன் "எப்பொழுது இந்தக் கட்டடங்கள் முடியும்? சென்னை நகரக் குடி தண்ணீர்ப் பஞ்சம் எப்பொழுதுதீரும்" என்றுகேட்டேன்.

"இன்னும் இரண்டு மாதங்களுக்குள் முடிந்து விடும். ஆனால் குடிதண்ணீர்ப் பஞ்சம் தீர்த்தவிடும் என்று சொல்ல முடியாது" என்று எக்ஸ்பிரெட்டிங் இன்ஜினியர் திரு பி. வரதராஜாவு. இந்தப் பதில்க்கேடிலும் எனக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. "ஆக வளவு பெரிய கட்டடங்களும் தண்ணீர் தோட்டிகளும் பாதாள ரீக்கையும் கட்டடம் கட்ட சென்னை நகரத்தின் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் தீராது?" என்றுகேட்டேன்.

"இவை மூலம் தங்களு மேலும் ஒரு கோடி வாய்க் தண்ணீர்தானே கிடைக்கும்? அது மட்டும் போதுமா?" என்றார்.

"என் போதாது?"

"இந்த விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ள நீங்கள் இந்தத் தண்ணீர் வடிவட்டும் அதுவ வகத்தின் வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்" என்று கூறி அனுதப்பற்றி விசுக்கை ஆரம்பித்து விட்டார். அவர் கூறிய வந்தைச் சொல்லுவதேன்.

மேன்மை நெப்பாக்கத்தில் இருக்கும் தண்ணீர் வடிவட்டி வழங்கும் அலுவலகம் 1916-ம் ஆண்டு தோன்றியது. அப்பொழுது இருந்த அடி அகலமும் நூறு அடி நீளமும் கொண்ட பதிலுக்கு மணல் வடிவட்டிகள் இருந்தன. இது போதாமல் 1913-ம் ஆண்டு இருந்த அடி நீளமும் நூற்றுமூப்பது அடி அகலமும் கொண்ட மூன்று மணல் வடிவட்டிகள் புதிதாகக் கட்டினார்கள். இந்த மணல் வடிவட்டிகள் கட்டிய காலத்திலேயே அதில் இருக்கும் குறைவைக் கண்டு பிடித்தார்கள். அதாவது "ரெட்லிங்க்" ரீயி

லிருந்து பல்புறு பருவ காலங்களில் வரும் தண்ணீர் பல்புறு தன்மையுடன் இருந்தது. அத்துடன் இந்தத் தண்ணீரில் கண்ணாக்குத் தெரியாத பாசில்களும் துருக்குவென்றன. அத்துடன் இந்த மணல் வடிவட்டிகள் மூலம் அந்தத் தண்ணீரைச் சத்தமாக வடிவட்ட முடியாது என்ற உண்மையைத் தெரிந்துகொண்டனர். மணல் வடிவட்டியில் நீராக சத்தமும் என்ற போலும் உற்பத்தியாகித் தண்ணீர் தாற்ற மெற்ப்பதையும் புரிந்துகொண்டனர். இந்தக் குறைவைப் போக்க ரெட்லிங்க் ரீயில் இருந்து வரும் தண்ணீரில் ஆகம் என்ற மகுற்றுப் பொருளிக் கவத்து மணல் வடிவட்டிகளில் வடிவட்டாமல் துரித இயந்திர வடிவட்டும் மூலமில் வடிவட்டினுதான் தண்ணீர் சத்தமாகவும் தாற்றமில்லாமலும் இருக்கும் என்ற உண்மையைப்பல நிரூபண்கள் கொண்ட ஒரு ஆராய்ந்து வெளியிட்டது. ஆயிரத்துத் தொண்ணாயிரத்து மூப்பத்து எட்டாம் ஆண்டிலேயே குடிதண்ணீரைப் பற்றிய இந்த உண்மையைச் சென்னை நகரசபையார் தெரிவாகத் தெரிந்துகொண்டு விட்டனர்.

இந்த உண்மைத் தெரிந்ததும் நான் மூன்றுக்கு மூன்றுமார் 1924 ஏகை தண்ணீர் தரும் துரித இயந்திர வடிவட்டிகள் நிறுவவதற்கும் பதிலுமுறை எட்டம் மூலம் சென்னைக்கு திட்டம் தயாரித்து கொட்டி நகர சபை. ஆனால் அப்பொழுது இரண்டாவது உடை மகாவக்தம் ஆரம்பித்து விட்டதால் குடி தண்ணீர் வடிவட்டிகள் கட்டுவதற்குத் தகுந்த சமயம் அல்ல இது என்று அப்பொழுது இருந்த சென்னை அரசாங்கம் அந்தத் திட்டத்தை ஏதே மறுத்து விட்டது.

இரண்டாவது மகாவக்தம் முடிக்கவுடன் 1945-ம் ஆண்டிலேயே நெப்பாக்கத்தில் துரித இயந்திர வடிவட்டிகள் அமைப்பதற் கான ஏற்பாடுகளைத் தொடங்கினார். அதற்கு

நெப்பாக்கத்தில் உள்ள நீர் வடிவட்டும் அழகாகத்தையும், மணல் வடிவட்டிகளையும் துரித இயந்திர வடிவட்டிகள்க்காலையில் 7+000புத் தோட்டி கட்டி வத்தையும் துறு அடி சத்தமும் இருந்த அடி ஆழமும் கொண்ட பீதும்பாண்டிமான தேவனியத் தோட்டி அமைப்பதற்கு 1945-ம் ஆண்டையும், துரித இயந்திர வடிவட்டிகள் அமைக்கும் தீர்தான கட்டடத்தின் மூ படிமுறையும் 1950-ம் உள்ள படங்களில் காண்க.

தொடர்ச்சியாக சென்றும் தன்
வீடு பூங்காவுடைய திரிபா
வரிசைப் பட்டினத்திலும்
மாறாத ஏழியை போய்ச்
சேருகிறது. அங்கிருந்து தன்
வீடு சென்ற தரையின்
மேல் வந்தவன்படுகிறது.

இந்த விவரங்களை எங்
கும் எதிர்த்துட்டியும் இன்றி
விடச் சிறு வரதாராபுது
தாரர்கள் விடக்கொடுப்பாது
என்கிறத் தலைமையச் சிறை
ஆரம்பித்த விட்டது.
கட்டா! தண்ணீரைத் தெ
தும் செய்வதற்கு இவ்வளவு
தரப்பாடுகள் செய்யவேண்டி
விடுகிறதா, எவ்வளவு பித்த
போனோம். இந்த மாதிரி
தண்ணீரை வடிக்கடி மக்
களுக்கு வழங்கும் சாதார
ணமையக் கண்டு பிடித்த
விஞ்ஞானிக் கண்டுபிடிப்பை
தான் சாதத் வணக்கத்தைய
வும் வாழ்த்தத்தையும் தெரிவித்
து கொண்டு.

இந்தவேலைப்பைத் தண்ணீர் விதிபோல இன்னின்பர் இரு பி. டி. ராகவன் தலைமையில் நடத்திவிட்டது இன்னின்பர் இரு பி. டி. ராகராஜ், உதவி இன்னின்பர்கள் இரு ஏ. பீராமாது, இரு டி. ராஜ் போபாண்ட் ஆகியவர்கள் வெளித்து வருகிறார்கள். எவ்வளவு தூரம் சிக்கலாகவரும், கத்தமாகவரும் செயல்பாடோ அல்லவா தூரம் சிக்கலாகவரும் கத்தமாகவும் செய்து வருகிறார்கள். கத்தித்து இந்தியாவின் தலைநகர பணம் பாழாக்கியோகாமல் பணம் பக்கத்துக்கு நுழைவிட்டு செயல்பாடு வேண்டுமென எப்போதும் தமக்குள் கூலி தம்முடைய இன்னின்பர்களுக்கும் இரும்பு மிகவும் சத்தமாகவா இன்னின்பர் அல்லவா?

இதழ்ப்பாகம் துறை
இயற்றித் தன்னைச் சுடி
கட்டி எட்டும் வேலையைப்
பார்க்கும் சத்திரப்பிள்ளை
அறிந்த சென்னை நகரமே

தமிழ் இலக்கிய அகாடமி
எனும் பெயரால் தோத்தரம்
சிறுவயிற்றுத்தலை அம்மையர்
மிக உயர்ந்த தோத்தரம்
தமிழ் தோத்தரம்மையின் இத்
தமிழ் படைப்புகள் அமைந்தன.

பிரதம மனித அதிகாரி திரு என். சத்திய
மூர்த்தி அவர்களுக்கு எல்லாவுடைய நன்றி
வாய் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பயிற்சிக்காக அரசர்கள் எங்கெங்காவது செல்
 றார்கள் என்றாலும்கூட எழுதப்படாத விஷயம்
 ஏதாவது வேண்டிய எந்தத் தொழிலாகக்
 இங்கேயோ சுத்தமாய் விஷயம் தீவரப்
 படுத்திவருகிறது. இருந்தாலும் ஒரு விஷயத்தை
 மட்டுமே சுப்பிரமணியன் கீர்த்தியேன்.

இந்தியாவில் உள்ள பெரிய நகரங்களில் சென்னைவும் ஒன்று என்பதை டாக்டர் மதுரை முடியாது. திண்டுக்கோட்டை, கரகாலம், பிப்பாஸ் ஆகிய நகரங்கள் ஒங்கொங்கும் அக்கனவு

குடகியமான தரமொ லீய
வைய குடகியமான தரம்
தாம் சென்றோம். ஆனால்
குடிதண்ணீர் கிழியோததில்
மட்டும் சென்ற தரம் மீது
தாய் பீத தகி இருகிறது.
தாய்க்குத பீதகியோ
அனாதையாக இருகிறது.
நீக்கியல் குடகியோ
தாய் இருக்கு வையான
தண்ணீர் குழாய்க்கு உண்டு.
தோட்டகுகுகுகுத் தண்
நீர் கிழியாதது வையான
வையுட்பாது தண்ணீர்
குழாய் ஒன்று, குடிதண்ணீர்
வையான வையுட்பாது தண்
நீர் வரும் குழாய் மீது
குன்று, குடிதண்ணீர் மட்
டும் ஒரு தாய்க்கு ஒரு பை
குக்குத் தாய்க்கு வையான
கொடுக்கின்றது. பாய்க்கு

உதயசுந்தரி டி. ஏ. உமாசுந்தரி

ஒரு தானியக் ஒரு நபருக்கு தாற்பத
ளாவல் கொடுக்கிறார்கள். சந்தைதான்
ஒரு தானியக் ஒரு நபருக்கு தாற்பதத்தைத்
தாங்கள் கொடுக்கிறார்கள். தமது புகழ் பெற்ற
சென்னை தனியோ பண்டிய நுகர்வதில் சந்தை
தட்டில் சந்தை சந்தையாகத் தந்த தாற்பத
புகள் தன்னையே ஒரு நபருக்கு பத்தொன்
பது தாங்கள் தான் கொடுக்கிறார்கள்.

“கடக்கு வகையினை நெறிநெய்யினை” என்ற பிரசாரம் சென்னைப்பேரன் என்ற துறையிலும் கொள்வதில் என்ன பயன்? தென் இந்தியாவில் எங்கோ கார்ப்புகளும் இப்படித்தானே தடைபெறுகின்றன? உடனே இரண்டாவது துள்ளிவந்து திட்டத்தில் சென்னை நகர சபை தீர்வு வழங்கும் திட்டத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். நான் ஒன்றுக்கு ஆறரைக் கோடி காலம் தள்ளிச் சுடிக்கும் தீர்வு இப்பதிரை வழங்கும் நிதியை அமைப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் சென்னை நகரில் உள்ள மக்களுக்கு நான் ஒன்றுக்கு ஒரு லாபக்கு தாழ்வு காலம் தள்ளிவராமல் விடக்கூட வசதி செய்யலாம். அத்துடன் இப்பொழுதுள்ள பழைய மணல் கடிவட்டிகள் மூலம் தண்ணீரை வழங்கி வழங்கி வரும் முறையை உடனடியாக மூடுவதற்கு மலத்திடு செய்ய வேண்டும்.

பலமுயற்சியால் வடிகட்டியில் குளம் தரை
மட்டத்துக்கு இரண்டரைக் கோடி ரூபாயில்

தண்ணீர் வடிவப்படுகிறது. இப்பொழுது கட்டப்பட்டுவரும் துறை இவ்வித வடிவத்தில் மூலமாக மேலும் ஒரு கோடி மான் தண்ணீர் வடிவப்படும். இந்த இவ்வித வடிவத்தில் மூலம் வடிவப்படி தண்ணீரைப் பதைய மூலதனக் வடிவப்படி தண்ணீருடன் கொத்துத்தான் மக்களுக்கு வழங்க வேண்டும். இதனால் குடி தண்ணீர் எப்போதும் போகாமே தான் இருக்கும். துறை இவ்வித வடிவப்படி மூலம் கிடைக்கும் கத்தமான குடி தண்ணீர் மக்களுக்கு தேவையாகக் கிடைக்க வழியில் கனம் பொது விருந்தது. ஆகையால் மேலும் துறைக்கு கோடி மான் தண்ணீருக்குத் துறை

இவற்றை வடிவத்தில் உடனடி யாக அமைப்பதற்கு முயற்சி கள் செய்ய வேண்டும்.

இப்பொழுது இருக்கும் சென்னை நகரசபை உயிரினார் இரு மு. பாலசுந்தரம் அவர்கள் தீர்வாக உத் திறமையும் அற்புதமும் உடனடியாக, அவர் உயிரினாராகப் பதவி ஏற்றி இருந்த சென்னை நகர மக்களுக்கு ஊக்கத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் பல வகைகளில் கொண்டாத்தி வருகிறார். ஊக்கமும் உற்சாகமும் அதுவரும் இரு பாலசுந்தரம் அவர்களுக்கும் பூரணமாக இருந்த பொதியும் அவர் ஒருவரை மட்டும் நம்பிப் பிரயோகமாகிவிட்டு, மேலாக இரு சீரீவாகம் அவர்

அதில் தரக்கூடிய அகத்தினர்மீதும் தான்
முத்தக்கு ஆதாரக் கொடி எனலாம். தன்
விவர வடிவமும் தந்த இடத்திற் வடிவமும்
களை அமைக்கப் பாடுபடுவதில் அந்நாடு
தெளிவாக உள்ளது என்பதற்குத்தெரியும்.

இப்படித் தென்னை தரை கையிலும், மேல
ரும், தரை சைப் அங்கத்தினர்களும், தரை
சைப் தீர் விழியோக இன்னவர்களும் இதர
உத்தியோக உதாரணமாகத் தோற்று இது
தாழ்த்த ஒரு பெரும் பிரபத்தமும் செய்தா
கன்றி இதரத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற
முடியாது. மேலும் சர்க்காராரையும், மத்திய
சர்க்காரையும் இந்த கையாற்றித் தவறும்
தெருக்கூடும் செய்து முடியாது.

இது தனியொரு கட்டி காரியமாக அடையச் செய்யக்கூடிய விஷயம் அன்று. தனியாக கத்தமாக கடிக்கப்பட்ட பட்டாமை களைக்குழு கழுங்குதலாக ஏற்படும் நிலைமை (பெய்தி) தாம் அறிவரதது அன்று.

தலைநகரமாகக் கெடு இருந்து ஆட்சி புரிவது பாரதத்தின் உண்மையான புத்திக்கியை மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வழங்குவதில் காட்டிய வெள்ளைக்கறையால் பயங்கர மஞ்சள் மாமாகும். நோய் வந்து பல மணி உயிரிகள் மாவித்தனும். அதன் நேரது அங்கு ஆறு மாதம் காலமாக தாற்பது வட்டம் சூரிய குடிதண்ணீர் திட்டத்துக்காகச் செலவுற்றதைப்பற்றித் தினம் கவந்தும் சொன்ன வேண்டும். அது போக, செவ்வாய் நாள்தும் ஏற்பட்ட பிறகு விபரத்தொழுவிக் குடி பயனும் விடையாத.

அன்புநூல் ஊதா.

தேவியின் கடிதம்

மரியாதை வேண்டும்

வசுமதி ராமசாமி

உன் கடிதம் பெற
நேன். நீ எழுதியிருப்பது
சரிதான். எப்போது
உக்கு வருகின்றார்கள்
கொஞ்சம் ஒத்துப்
போனால் தங்குகிறார்கள்

இருக்கும். வருகிற பெண்கள் அவர்களால்
செய்து கொள்ளும் நேரத்தைவிட கூடுதல்
வாங்கிய எல்லாவிடங்களில் தங்குகிறார்கள்.
வாரோ பிடித்துத் தருகிறோமே! அவர்கள்
படுவது சரியாக. அதற்காக அவர்களுக்குச்
சமையகம் உட்கார்த்து கொள்ள வேண்டு
மென்றும் சொல்லவில்லை. எதற்கும் பித
மில்லையா?

எப்போதுதான் பெற்றோர்கள் எல்லோரை
யும் வரவேற்க முடியாதவர்கள்? அவர்க
ளுக்கு வேண்டிய கொடுத்தவர்களை, இந்
தெற்கள் அளிக்கும் வரவேற்கைத் திருமணத்
தற்கு வந்தவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான்
வேண்டும்.

உபகாரமாய்ச் செல்லும் இந்நேரங்கள் எக்
வாங்குகிறார்கள் மனம் கொண்க. தங்கள்
செல்லும் உபகாரத்தைப் பிரமாதிப்படுத்திப்
பெரி அளிப்படியான அதிகாரம் செல்லாமல்
அவர்களோடு பக்குவமாக நடந்து கொள்
டாக பரஸ்பரம் தகையவர்கள் இருக்கும்.
அவர்களால் உபகாரத்தைவிட அபகாரம்
அதிகமாக இருக்கிறதென்ற விட்டுக்காரர்கள்
வருதக் கூடாதவர்கள்! ஒருவருடைய மூக்கு
வந்துவந்துக்குப் பிராரம் தேவையிலை
அல்லவா?

இவ் தகைய வழக்கங்களை நினைவுபடுத்திக்
கொள்ள வேண்டும். தினசரியோ, அக்க
விசேஷ தினமோ. வரி வந்ததும் 'காருக்
கள்' என மலர்ந்த மூத்தட்டை வரவேற்று
உபசரிப்பது சிறந்த வழக்கம். தமக்கு யிஷம்
அதற்குப்போக சமயத்தில் விரி வரக்கூடும்.
இந்தச் சமயத்தில் இவர்கள் இப்படிச் கூர்ச்சம்
மாற்றி வந்து நின்று விட்டார்களே பெண்

தம் மனத்தில் தோன்றி
அந்த நினைவு அவர்களின்
வரவேற்காமல் இருந்து
விடுவோம். தம்முடைய
அதற்குப்போக அவர்களுக்கு
தெரிவாது என்பதை
மறக்கக் கூடாது.
அழைத்து விட்டு தமக்கு
அதற்குப்போகவருபேறு
தெரிவிக்கவாம். அவர்க
ளும் புரிந்து கொண்டு
போனால் தருவீர்த்தும்.
விடைபெற்றுப் போகி
தவர்கள் 'போடுறேன்'
என்று சொல்லிக் கொள்
வது தகைய வழக்கமில்லை.

போய் வருகிறேனென்று தான் சொல்ல
வேண்டும். தஞ்சாவூர் இக்காலம் அழகான
பழக்கம் உண்டு. போகும் போதுகூட
'வரட்டுமா' என்பார்கள்.

எனக்குத் தெரிந்த ஒருப்பதிக வரி
விட்டுக்கு வந்ததும் விட்டதற்கு அளி
வரும் 'வாருக்கள்' என அழைப்பார்கள்.

தாம் போய்ப் பத்து நிமிஷங்களுக ஒரு
கொரு அறையிலிருந்தும் தான் பக்கத்திலும்
'வாருக்கள்' என்று சொல் எளும். அந்தக்
குரலில் தந்து வயதுக் குழந்தையின் குரல்
கூடக் கைத்திருக்கும். அவர்கள் விட்டு
அந்த வழக்கம் அழகான இருக்கிறது.

இதற்கு எதிராக இருக்கும் விட்டு வழக்
கத்தையும் சொல்லுகிறேன். என் இந்நேர
யுடன் ஒரு அம்மாவின் பார்க்கப் போவீருந்
தென். "அம்மா கந்தாணம் செவ்விரர்கள்,
உட்காருங்கள்" என்று வேண்டுகார்கள். குளிர்
கந்தாணம் ஆட்டுமே உட்கார்த்தோம்:
பிறகு சாப்பிடுவதாகத் தெரிவித்தால். ஒரு
மணி நேரத்துக்குப் பிறகு, வெளியே போகி
ருக்களாம். பிறகு பார்க்க்பதாச் சொல்
லுக்க" என்று. "தாளாளமாய்ப் போகட்
டும்" என்று சொல்பீரேனும். அதைவிடத்
தமாஷ். அடுத்த சந்தர்ப்பத்தில் அந்த
அம்மாவின் சந்தித்த போது அவர் மரியாதை
வாய் பற்றிப் பிரமாதமாகப் பேசுவதற்கு!

விரி மரியாதை காட்டுவதை வேறும்
உபகாரப் பொருளாக மதிக்கிறார்கள். மூத்த
திலும் மட்டும் மரியாதை காட்டினால் போதும்
என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால், மரியாதை
உணர்ச்சி அடங்கியிருந்து பெருக வேண்டும்.
அதற்கில் எழுந்த உணர்ச்சி மூத்ததில் மனச்சி
யொருப் பரிமாழிக்க வேண்டும்.

"மொப்பக் குழையும் அளிச்சம் குத்தித்த
கோக்கக் குழையும் வித்த"

என்று வஞ்சகப் பெருமான் இந்த உணர்ச்சி
செய அழகாக எழுத்துக் கூறுகிறார். இந்த
உபநேசத்தை மனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

தம் விடு தேடிவருவார்
வாரா விருத்தாவும். வரு
வவர்களுக்கும் என்ன
தெரித்தால் அவரை வர
வேற்பது ஒருமாதிரி, அந்
நுகமிக்கவாதவரை விருத்
தால் ஒருமாதிரி என்று
புதியவரிடம் பராமுகம்
விருத்தக் தியாயம்கள்.

மனிதப்பண்பு என
ஒன்றிருக்கிறது. ரசினில்
பிரவாணம் செல்கிறோம்.
கூட இருக்கிற பிராணி
களை நாம் அறியாமல்
இருக்கவாம்? ஆனால்
அவர்கள் குழந்தை பரி

யாக அருகாக அவர்களுக்கு தெரிநே தாம் மட்
டும் சாப்பிடுவோமா? அவர்கள் தாக்கத்துக்
தத் தன்னார் தேடினும் தாம் கொடுக்காமல்
இருக்க முடியுமா? மரியாதையான வழக்கம்
ஒன்று தமக்குப் பழக்கமாக வேண்டாமல்வா?

இப்படிக்கூ,
பூசாதேவி

நமது பாத ஈரட்டிக்
 வித்திதமான கெயர
 னப் பழக்க வழக்கங்
 கள் இருப்பதை நீக்கல்
 கானலாம்; கெயரான விடுத்த
 னோம் தீர்ப்படைக்கலும் எம்
 மாதிரியே பணங்கொடுத்தனவ.
 பொதுவாக, ஈரட்டிக்குமேலான
 உத்த குடுப்புகளில் கெயரான
 ரெணங்களை குறைத்த. அதே சம
 யம் சமயமில் தாத்தையும
 னாட்டி, மறுப்பையும் உயர்த்தி
 உதவுவது டாஸ்டர் கெயர்ப்பதி.
 கெயரானப் பழக்க வழக்கங்கள்
 கெயரையுமாறு பட்டிருந்தாலும்,
 டாஸ்டர் கெயரம் மட்டும் எக்
 ரெண்கள் — எப்போதும் உக்
 காதமாகவே விளக்குவதற்கு
 ஏற்பட்டன.

டாஸ்டர் ப்ரான்ட் கெயர்ப்பதி

KVM. 344-X23 TM

பாலர்
மலர்

இரண்டு சக்கர வண்டி

இரண்டு சக்கர வண்டி-நான்
ஏதும் செல்லும் வண்டி,
குறைந்த கீழியில் வாங்கி-நான்
குடியாய் ஓட்டும் வண்டி.

என்னென்று ஊற்ற வேண்டாம்-வேறு
எதையும் இழக்க வேண்டாம்.
செல்லச் சந்திவ் கூட-நான்
செல்ல உதவும் வண்டி!

'வழியை விட்டுச் செல்வீர்'-என்றே
வாயால் கூற மாட்டேன்,
அழகு மனிதராக வாயால்-ஒய்வி
அடித்தே விடுக வாய்ப்பேன்.

இருவர் ஏதும் செல்ல-நன்றி
உதவும் வசதிகள் வண்டி-இதில்
இருவர் ஏதும் வாமோ?-ஐயோ
எதற்குப் போலில் தொல்லை?

அழுவன்னியப்பா!

முரளி! தவறுதலாக உன் கைத்
தந்தைவீக்கும் படி ஆக்கிரமிப்பு!
இதை மறந்து விடு...
நினைவாகலாம்!

காதல், பழப்பு, பணம்,
மோசம் எல்லாம்
உபாசம்!

நினைவற்ற சமயத்தில் வந்தது
என் மானத் தந்தை காப்பாற்றித்
உதவிக்குறாம் மிகவும் கடமைப்
பட்டிருக்கிறேன்.

கொண்டிருக்கும் முரளிக்கும் பதறங்கத்
திருமணம் நடந்தேற்றியது.

இவ்வாறு நினைவற்ற தரத்தும்
மேலும் தன் மனை நினைவற்ற
இருக்க உதவினா?

அதுவே
நான் தந்தை?

காதல் காம்
என் மனம்?

முறிதலம்

பாலு பொல்லாதவன்!

சிவராமன் அவர்களுக்கு கருத்துச் சென்ற மூன்று வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன.

அவர் அவல் நாட்டுக்குச் செல்லும்போது அவர் குழந்தை பாதுகாக்கு ஒரு கவனிதான் பூர்த்தியாகி இருந்தது. இப்போது வெகு ஆவலுடன் திரும்பி வந்தார்.

ஆனால் அவருக்கு ஒரு பெரிய ஏமாற்றம் காத்திருந்தது. குழந்தை பாதுகாக்காததற்குப்பின் கொண்டான். 'இதுதான் உன் அப்பா' என்று அவர் மனைவி விமலா சொன்ன போது 'இது ஒன்றும் அப்பா இல்லை! அப்பா இதோ இருக்கா, பாடு' என்று சொல்லி விட்டுக் கை ஒதுக்கி போயிருந்த ஒரு பொம்மைகையைக் கொண்டு வந்து விட்டிருந்தான் பாது!

சிவராமன் குனிந்து விட்டு வந்து பார்த்த போது பாது அவருடைய கைவர செட்டை எடுத்து உபயோகிக்க முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தான். புத்தம் புதிய சிக்க லுட்டுகள் காண்கு கிழிந்து விடத்தான்.

சிவராமனுக்கு வந்த கோபத்தில் குழந்தையை காண்கு அடித்தவிட்டார். தடுப் பதற்கு வந்த விமலாவை, குழந்தையைச் சரியாக வளர்க்காததற்காகத் திட்டி அனுப்பினார்.

சிவராமன் மத்தியானம் களைத்துப் போய்த் தூங்கிக் கொண்டிருந்த போது பாது வகுசம் நீர்த்துக் கொண்டான்.

துணி உலர்த்தும் கொம்பை எடுத்துக் கொண்டு வந்து சிவராமன் மன்கையில் இரண்டு அடி கொடுத்தான். விமலாவுக்கும் பாதுவுக்கும்

மறுபடியும் பிரமதமாக அச்சினைபடந்தது!

மிறகான் காலை யில் சிவராமன் தூங்கி எழுந்த சிறு இறங்கி வந்தார். காசலில் ஏதோ களை எட்டுது கொண் டிருந்தது. 'இந்தப் பையன் மறுபடியும் களை செப்பிடுகிறே! அடியாத மாடு படியாது!' என்று எண்ணிக் கொண்டே காசலுக்கு வந்தார்.

தம்முடைய பெயர் அடிபடுவதைக் கேட்டுத் தயங்கி விள்குர் அவர். பக்கத்து வீட்டுப் பையன் கோபுவும் பாதுவும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"உங்க அப்பா அடிப்பாரா?" என்று கோபு கேட்டான்.

"ஓ அடிப்பாரே" என்றான் பாது.

"ஐய! எங்கப்பா அடிக்கவே மாட்டார். அவர்தான் எல்லவர், உங்கப்பா கெட்டவர்!" என்றான் கோபு.

உடனே பாது அவன் மீது பாய்ந்து சிறு தள்ளினான். அவன் மீது உட்கார்ந்து கொண்டான். 'என் அப்பாதான் எல்லவர் என்று சொல்லு' என்று உரக்கக் கத்தினான். கோபுவும் அப்படிச் சொல்லி விட்டு வேகமாக ஓடி விட்டான்.

இதை யெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சிவராமனுக்கு ஆனந்தம் பொங்கியது. அப்படியே பாதுவை அணைத்துக் கொண்டார். 'என்னைத் தொடாதே. நான் உன்னைடே' என்று சொல்லி விட்டுப் பாது அவர் காலில் ஒங்கி ஒரு

உதை கொடுத்தான். சிவராமன் அந்த உதையைப் பொருட் படுத்தவில்லை. மறு படியும் பாதுவைக் கட்டிக் கொண்டு முத்தமிட்டார். - தம்பி

ஜூன் 29 முதல்

சென்னை மற்றும்

தென்னாற்காங்கும்

புக்மினி பிக்சர்ஸாரின்

குங்கமகி பாகசியம்

வேடிக்கை விஜயத்தம் வியப்பு

சுத்தனையும் சிவனாக
ஒன்பாதுகளைச் சித்திரம்

ப.பி.கண்டர்

தயாரிப்பு & கட்டுப்பாடு
☆ B.R.புத்துலு

சினிமா திரைப்படம்
மலர்மணன்

சுப்பிர
ரேஷி

பாஸா
தொடர்
கதை

மாயப் பந்து

13. அவர்கள் தப்பினர்!

மலைக் குகைக்கு அருகில் மால்கோஷ் சென்றதும், தெரிய வாசலில் ஒரு பளபளப்பான கத்தி ஒன்று மலையின் மீது சாத்தப் பட்டிருந்தது. அதைப் பார்த்த மால்கோஷ் குகைக்குள் செல்லாமல் சற்றுப் பயந்து மெதவாக, "சூரியா! சூரியா!" என்று கூப்பிட்டான். அந்த இருட்டுக் குகையில் தனியாக நடுக்கத்துடன் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்த சூரியாவுக்குப் பாதி ராத்திரியிலே, தன்னை ஒரு புதிய குரல் பெய்ளர்ச்சொல்லிக் கூப்பிட்டதும் தூக்கிவாரிப் போட்டது போல் எழுந்திருந்து எட்டிப் பார்த்தான். நிலா வெளிச்சத்தில் அவளது அழகான முகத்தைப் பார்த்த மால்கோஷ் சற்று வியந்து நின்றான். பிறகு அவன் "சூரியா! உன்னை மந்திரவாடியிடமிருந்து திருப்பி அழைத்துப் போகவே மகாராஜா பட்டணத்திலிருந்து வந்திருக்கிறேன். என்னை? எம்பி என்னுடன் புறப்படுவா" என்றான்.

குதலில் மந்திரவாடியே ஒரு அழகிய வாலிபனைப் போல மாறுவேஷத்தில் வந்திருப்பானோ என்ற சந்தேகம் சூரியாவுக்கு வந்தது. பிறகு "எதற்காக அவன் மாறுவேஷத்தில் வரவேண்டும்? என்னதான் அவன் அடிகாரத்துக்குள் இருக்கிறேனோ, உண்மையாக இந்த வாலிபன் என்னைக் காப்பாற்றத்தான் வந்திருக்க வேண்டும்" என்று அவன் நினைத்தான்.

பிறகு மால்கோஷ், "சூரியா! நீ ஒன்றும் யோசிக்காமல் உடனே புறப்படு மந்திரவாதி இங்கு இல்லையே?" என்றான்.

"ஐயா, நீங்கள் என்னைக் காப்பாற்ற வந்ததற்கு மிகவும் சந்தோஷம். மந்திர

ராஜி

வாதி இப்பொழுது இவ்வு இக்லை. மந்தச் சமயத்திலும் அவன் வந்து வேறு ஏக்கே யாவது ஒரு இடத்திற்கு சைந்தத்தச சேக்கான். மன் இருப்பிடத்தை ஒய் கொளுதாலும் ஒய்கொரு இடத்தில் பதை துக்குத் தோன்றிடவு மாத்ற வகத்து விருகிருன். என் இங்கே வந்து கொஞ்ச வேற்தான் ஆகிறது. ஒரவர்டததிலும் என் அட்படக் கூடாது மன்பது அவன் எண்ணம். ஆனால் சீடகன் ம்ப்டடி என் இருப்பிடத்தைக் கண்டு பிடித்தீர்கள்?" என்று ருபியா கேட்டாள்.

உடனே மால்கோஷ், "ராஜகுமாரி! அதைப்பற்றி என் பிறகு சொக்துவிதேன். உடனே பறப்பட்டு என்னுடன் வா" என்று கூறினான்.

"ஐயா! உங்களைப் பார்த்தால் மிகவும் வல்லவர் போலத் தோன்றுகிறது. என் உங்களுடன் வர முடியாது. உங்களுக்கும் எனக்கும் எடுகியே ஒரு பண்பைப்பண பெரிய வான் இருக்கிறது. பார்த்தீர்களா? அதன் மந்திர சக்தி பிரமாதமாகும். மந்த மந்திரவாதிகள் தங்கள் மந்திரர்களை உபயோகிக்க மந்திரக் கோலை அவ்வகா வயத்தக் கொள்ளுகிறார்கள்? என்னைக் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மந்திர

வாதியோர் இந்தக் சத்தியைத்தான் உடயோகிட்டார்கள். இது கவரலிலும் இந்தக் சத்தி செக்திலுக்கும் மரயா ஜால வேலைகள் டல. இக் சத்திதான் மந்திரவாதிகள் உயிர் கலை. இந்தக் சத்தியையே என் பெருகட்டு

இரு அகத்து விட்டுப் போயிருக்கிறேன் என்றால் என்னைப் பற்றி எங்கையு ஜாக் கிரவதயாக இருக்கிறேன் என்கதை தெரிந்து கொள்ளுங்கள். தமது மந்திர சக்திக்குப் படன் படுத்தக் கூடிய கத்தியை என்ருக்குக் காடவாக வைத்து விட்டு என்னை என்

தகட்டையிடம் சேராத டடி செய்து கொண்டு வருகிறேன் என்று கூடைய மந்திரக் கோகர விட இந்தக் சத்தியைக் கவரலின் காவலில் வைத்து விட்டுப் போகிறேன். இந்தக் சத்தியைத் தாண்டி நீ குணக்கு கெளரியே போனாலும் சரி, அவ்வது கெளரியிலிருந்து

குணக்குள்யாராவது வந்தாலும் சரி, அவர்கள் இந்தக் சத்தியின் மந்திர சக்தியினால் கட்டுப்பட்டுப் டனறியாக மாறி இந்தக் காட்டில் திரியிகண்டியுததான். என் கெளரியே போயிருந்த சமயத்தில இந்தக் சத்தியை யாராவது தொடர்ந்தனென்றால் உடனே சத்தியிலுள்ள மந்திர சக்தியினால் என் அதிர்ந்து உடனே இங்கே வந்து விடுவேன். ஆகையால் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இரு. இக்காவிட்டால் உனக்கும், இக்குணக்கு அருகில் வந்து என் கியைத்தில் தலையிடுகிறவர்களுக்கும் ஆபத்து நேரிடும்" என்று சசசரிக்கை செய்கிறுக்கிருள் மந்திரவாதி!" என்ருள் ராஜகுமாரி ருபியா.

ருபியா சொக்திடதைக் கேட்ட மால் கோஷ் 'தறாதா' என்று கிரித்தான்.

"ஒரு பயங்கரமான சமரசாரத்தைக் கொள்ளுங்கள் நீங்கள் சத்தக்காக இப்படிக் கிரிக்கிறீர்கள்?"

"பயங்கரமான விஷயமா? யாருக்கு? எனக்கல்ல, என்னு தகட்டையின் ஆகி வாதமாக இந்த மாயப் பந்து என் கையில் இருக்கும் வகரையில் என்னை ஒரு மந்திரவாதியும் வேறுஉருவமாக மாற்றமுடியாது. உன்னுடைய மந்திரவாதிகள் சூழ்ச்சி என்னிடம் உகிக்காது. உன்னிடமும் பகிக் காதுபடி செயல்பட வேகிறேன்.

"சொக்திறேன் கேள். குணக்குள் வராமல் கெளரியில் இருந்தபடியே என் வலது கையை உக் பக்கம் நீட்டுகிறேன். நீ தயவ்வாயல் என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு குணக்கு கெளரியை வா. என் னிடம் மந்திரப் பந்து இருப்பதாலும் நீயும் என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பதி னாலும் என் இரண்டு பேரும் மந்திரவாதி க்கிண்பதுபோல்வேறு உருவமாக மாறாமல் தப்பித்தக் கொள்ளலாம்" என்று கூறி மால்கோஷ் தன் வலதுகையை நீட்டினான்.

ருபியா மால்கோஷின் கையைப் பிடித் துக் கொண்டு கெளரியை மிசவும் ஜாக்கிரதையாக சத்தியின்மீதுபடாமல் கந்தான். மால்கோஷ் சொன்னபடியே, மாயப் பந்தின் மகிசமயினால் இருவரும் உருவம் மாறவில்லை.

உடனே மால்கோஷ் குணகியில் மீது சாத்தி யிருந்த சத்தியை எடுக்கப் போனான். உடனே ருபியா அவனைத்

நடுத்த. 'அந்தக் கத்தியை எடுத்த வேண்டாம். நீங்கள் கத்தியைத் தொட்டதற்கு கணம் மந்திரவாதி ஒரு வந்து விடுவான். பிறகு கைப் தப்புவது முடியாத வாய்ப்பு ஆகிவிடும். அதனும்கூடப் பிறகு என் இரண்டு பேரையும் உயிரோடு வைக்க மாட்டான்' என்று

"இதற்காவது நீ பயப்பட வேண்டும்? இவ்வளவு பிரயாசைப்பட்டு இங்கே வந்த பிறகு என் இரு வந்ததற்கு அடடானதாக அந்தக் கத்தியை எடுத்துக்கொண்டு தான் போனேன். மந்திரவாதி வந்தால் அதுதான் கின்று போயிருவேன்" என்று சொல்லி விட்டுக் கத்தியைத் தனது ஒரு கையில் வைத்துக் கொண்டு மற்றொரு கையால் ரூபாவைப் பிடித்துக் கொண்டான் மாய்கோஷ்.

"ரூபா! என்னைப் பின்பொட்குது கொண்டு இந்த மாதிரிவீத வா. இது ஒரு மந்திர மரம். இந்த மரம் சென்ற உதயியாந்தான் என் இங்கே வந்தேன். இந்த மரத்தைத் தொட்குது போனால் கோரக் கூட தப்பலுர் இருக்கும் என் மனை வாழ்க்கைச் செல்லுமாம்" என்று மாய்கோஷ். அவன் சொல்லியதைக் கேட்டு ரூபாவுக்கு மிகவும் சந்தோஷம் தான். ஆனால் அவளுக்கு மாதிரி வழிபாடு போய்க் கொண்டிருக்கும் போழுது எங்கே மந்திரவாதி வந்துவிடப் போகிறாள் என்ற பயம்.

மாய்கோஷ் கத்தியை எடுத்த உடன் வாரோ கத்தியிடம் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை மந்திர கத்தியிலும் அறிந்த மந்திரவாதி வேகமாக ஓடி வந்தான். அப்போழுது குகையின் வாயின் இருக்க கத்தியைக் காணவில்லை; அவசரமாகக் குகைக்குள் இருந்த ரூபா இருக்கிறாள்

என்று பார்த்தான். அவரும் அங்கு இல்லை. ஆத்திரமடைந்து கத்தினான் கத்தி என்ன பிரயோசனம்? மாய்கோஷும், ரூபாவும் தான் மாதிரி உதயியைக் கொண்டு அரண்மனையை நோக்கிக் கத்தியுடன் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்களே?

ரூபா குகைக்கு வெளியில் இருக்கிறாள் என்று அவள் பக்கமும் ஓடிப் பார்த்தான். நடுவரும் அவள் கண்ணில் தென்படவில்லை. கோபமடைந்தான் 'என் மந்திர கத்தியைக்கத் கத்தியிலும் அவர்கள் காட்டுப் பணியாகத்தான் போயிருக்க வேண்டும்' என்று எண்ணி இரும் அங்குமாகப் போய் ஏதேனும் பணிகள் போய்ந்தனவா என்று பார்த்தான். திரைத் திவ் குறவன் பல பணிகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்தான் அங்கு போய் ஒவ்வொரு பணியாகப் பார்த்துத் தொடங்கித் தொடங்கியுடன் திரும்பினான். குகைக்கு எதிரில் புதிதாக வளர்ந்த மரத்தை அவன் பார்த்தான். புதிதாகத் திரைந்து இங்கே ஏது மரம்? இது ஏதோ மந்திர மரமாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று கிணத்த. மரம் எவ்வளவு தூரம் வளர்க் திருக்கிறது என்று பார்த்தான் அவளும் அதன் வளர்ச்சியை அப்பொழுது கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. ஆனால் வெறு தூரத்தில் அந்த மரத்தைப் பற்றிக் கொண்டு வேகமாகப் போகும் ரூபா அவளும், மாய்கோஷையும் பார்த்தான். அதுமூடைய பண்பாட்டான மந்திரக் கத்தி மாய்கோஷிடம் இருப்பதையும் கண்டான்.

"என் மந்திர கத்தி வாய்க்கத் கத்தியிடம் தப்பினார்களே? இவர்கள் இருவரும் எப்படிக்க காட்டுப் பணிகளாக மாறும் இரு தாக்கம்? என்று மிகவும் அநிசயப்பட்டான் அந்த மந்திரவாதி. (தொடருக)

செய்த மந்திரம் கொடுத்ததை

அரச குமாரி

ஆயிஷா

அடுத்த கல்கி கதையில்
அதிரும்பமாகிற்று

ஜாம்-பெக்
தசை உளைச்சல்களையும்,
வலிகளையும் உடனேயே
அகற்றுகிறது.

மூலிகைகளினாலான ஜாம்பெக்கை உங்கள் தசைகளில் தேயுங்கள். அதன் செழுமை வாய்ந்த ஓளவுத எண்ணெய்கள் உளைச்சல்களையும் வலிகளையும் போக்குவதால் நீங்கள் சுகமான உணர்ச்சியைப் பெறுகிறீர்கள். அற்புத சக்தி வாய்ந்த எண்ணெய்கள் சேர்த்த ஜாம்பெக் சருமத்திற்குள் உடனே புகுந்து, உங்கள் தசைகளை வலுவுடனும், மிருதுவாகவும் வைக்கிறது.

ஜாம்-பெக் உலகின்
மகோன்னதமான
சருமக் களிம்பு

கொழுப்புச் சத்து சேர்க்கப்படாதது
உயிர் மருத்து வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கும்.

சோம் ஏஜன்டுகள் :

தாதா அண்டு கம்பெனி
86, காவியப்ப நாயக் தெரு, சென்னை-3

காலமானார்

● அம்மையப்பன் & சௌகீ
கே. எஸ். பி. பாலகிருஷ்ணன் &
கோ., திருவாரூர் - சரஸ்வதி
ஜவுளி ஸ்டோர்ஸ் பங்குதாரரான
ஸ்ரீ என். வி. சூர், சென்னை
சென்ற 15-8-57-ந் தேதி எனிக்
மிறமை காலமானார் என்பதை
வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்
கொள்ளுகிறோம். அவருக்கு
வயது 45.

அவர் சென்னை மாகாண கைத்
தறி ஜவுளி வியாபாரிகள் சங்க
கௌரவ காரியதரிசியாகவும்
தென் இந்திய வர்த்தக சபை
கமிட்டி. மெம்பராகவும்
சௌராஷ்டிர மத்ய சபை உப
தலைவராகவும் இருந்தார்.

அவருடைய மனைவியும் 4
குமாரர்களும் 2 குமாரத்தியும்
எவ்வளவு உறவினர்களும்
தண்பர்களும் இவரது மறை
விலும் துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்
கின்றனர்.

K. S. வெங்கடசு செட்டியார்
-அம்ம

K. S. P. பாலகிருஷ்ணன் & கோ.,
அம்மையப்பன் & சௌகீ

மலைச்சாரல் மாதவி

அத்யாயம் 31

கருணாகரனின் ராஜினாமா

கருணாகரன் செய்த தவறுகளில் அன்று வேலாபுதத்தை வேலையப் பிட்டு நீக்கியது போன்ற தவறு வேறு ஒன்றும் இடையாது.

அதிலிருந்துதான் எத்தனை அனர்த்தங்கள் மூலக்க ஆரம்பித்தன?

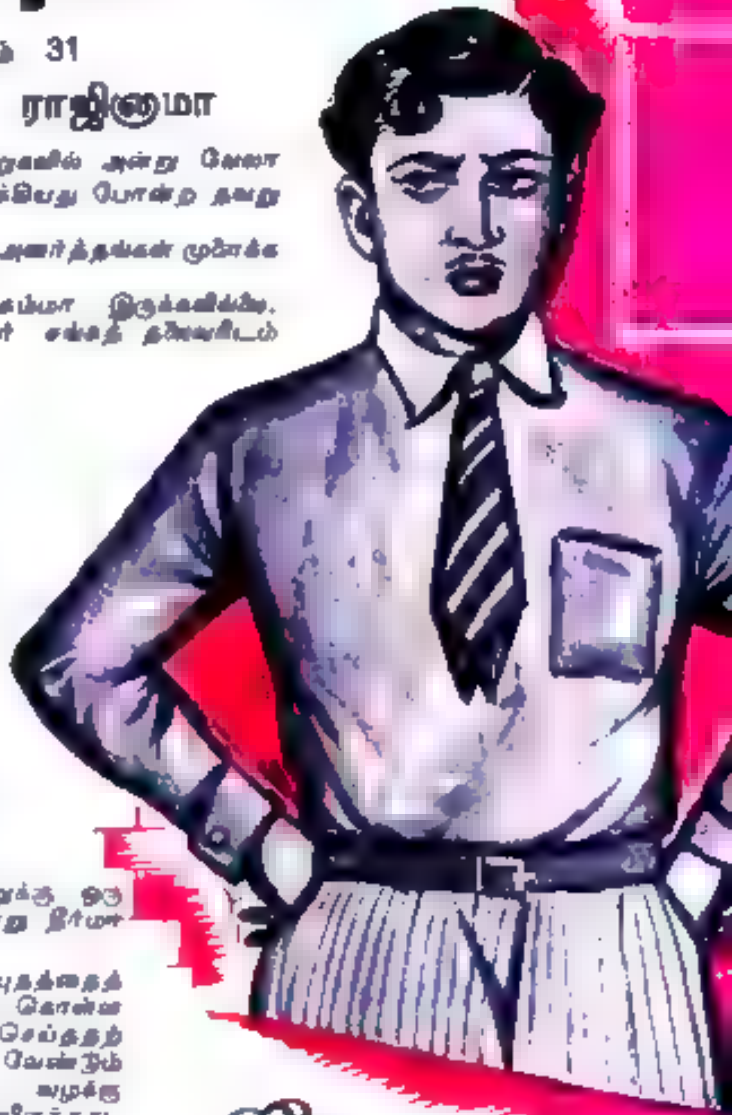
அடிபட்ட வேலாபுதம் கம்மா இருக்கவில்லை. ஆத்திரத்தோடு தொழிலாளர் சங்கத் தலைவரிடம் போய் முறையிட்டான்.

அவர் பொறுமையாகக் கேட்டுவிட்டு, வேலாபுதத் துடன் பேசிக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கும் விசாரித்தார். கருணாகரன் அடித்தது தவறுதான் என்பதை ஊர்ஜிதம் செய்து கொண்ட பிறகு மேலே செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யத் தொடங்கினார்.

தொழிலாளர் சங்கத்தில் அன்று காரகாரமான விவாதங்கள் நடைபெற்றன. சிலர் ஆலோசனை பிரசங்கம் செய்தார்கள். சிலர் வேலாபுதத்துக்குப் பரிந்து பேசினார்கள். இப்படி வேலாபுதம் வேகு தேரம் பொழுது போக்கிய பிறகு கருணாகரனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

அதில் உடனே வேலாபுதத்தைத் திரும்ப வேலையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும், ஊரினைச் செய்ததற்காக நஷ்டாடு கொடுக்க வேண்டும் என்றும், இவ்வாவிட்டால் வழக்கு தொடரப்படுமென்றும் எழுதியிருந்தது.

கருணாகரனுக்கு இந்தக் கடிதத்தைப் பார்த்ததும் ரௌத்திராகாரமான கோபம் வந்தது. ஆனால் வழக்குப் போட்டால் தான் ஜெயிப்பது எத்தேகத்தான் என்ற உண்மையும் தெரிந்திருந்தது. அதன்கேயே அவனுடைய கோபம் அடிகலித்தது. ஆனால் இப்பொழுது பிண்டவங்கினால் தன்னுடைய கௌரவம் என்ன ஆகுமோ என்று பயந்தான். தொழிலாளர்களிடம் ஒரு

ஆனந்தி

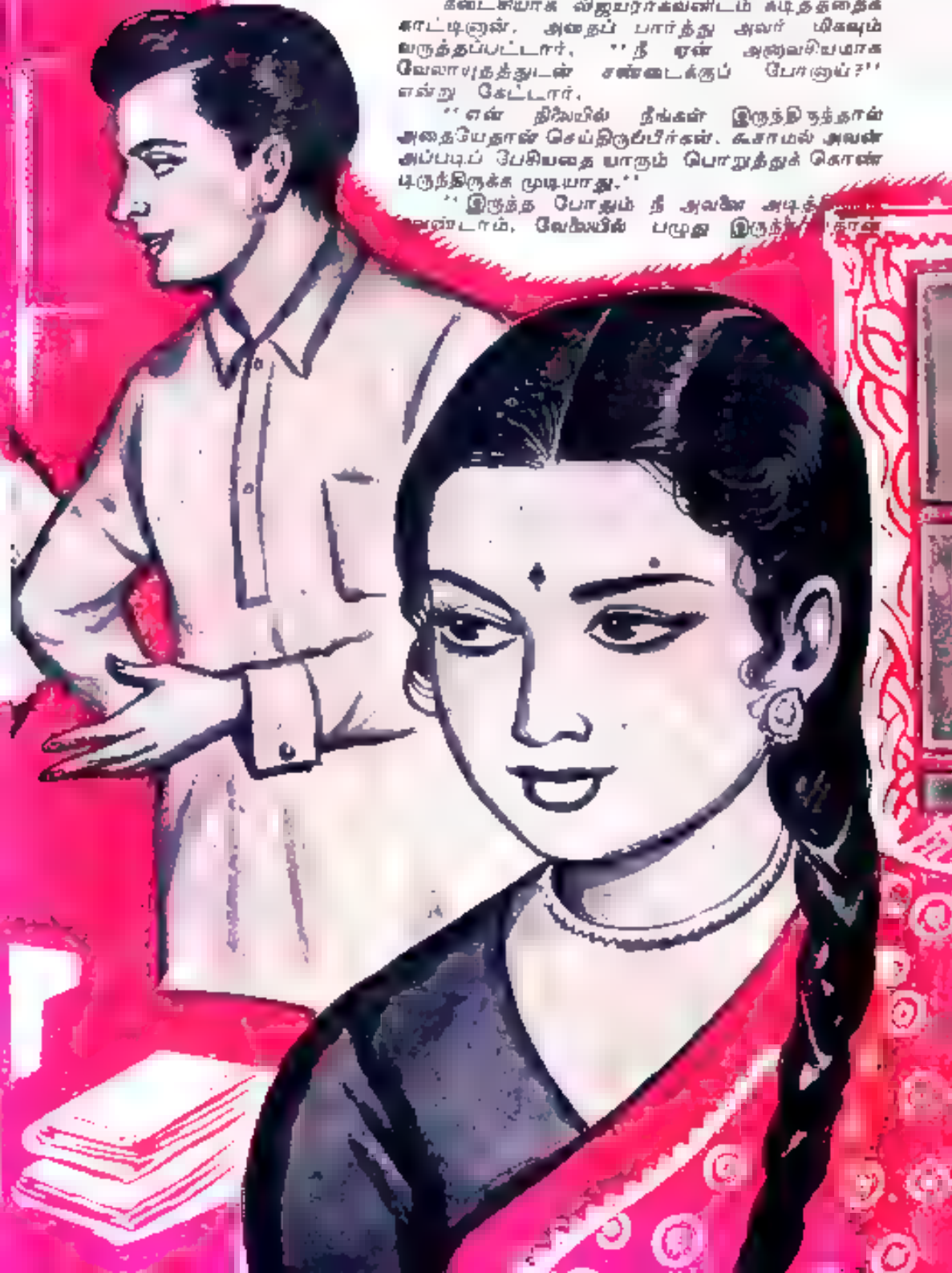
முறை தோற்றும் பிறகு அவர்கள் மிகுதி கொண்டு இருப்பார்கள். தலைதாக்க விடமாட்டார்கள். இதெல்லாம் விடக்க, எப்படி இந்தக் கடிதத்தை விஜயராகவனிடம் காட்டுவது என்று வேறு தவக்கமாக இருந்தது. அதே

சமயத்தில் வழக்கு நடந்தாலும் சிவசங்கரன் தனக்குப் பாதகமாகத் தீர்ப்பு சொல்ல மாட்டார் என்ற நம்பிக்கையும் எழுந்தது.

கடைசியாக விஜயராகவனிடம் கடிதத்தைக் காட்டினான். அதைப் பார்த்து அவர் மிகவும் வருத்தப்பட்டார். "நீ ஏன் அனாவசியமாக வேலாயுதத்துடன் சண்டைக்குப் போனாய்?" என்று கேட்டார்.

"என் நிலையில் நீங்கள் இருந்திருந்தால் அதையேதான் செய்திருப்பீர்கள். கூசாமல் அவன் அப்படிப் பேசியதை யாரும் பொறுத்துக் கொள்பிருந்திருக்க முடியாது."

"இருந்த போதும் நீ அவனை அடித்தாய் என்பதாம், வேலையில் பழுது இருந்தால் தான்

தாம் கண்டிக்கலாமே தவிர அவன் பேசும் வம்புகளை பெல்லாம் தாம் கண்டித்துச் சாத்தியப்படுமா? வேலாயுதத்தைத் திரும்ப வேலையில் எடுத்துக் கொண்டு விடலாம். அதனால் பல குழப்பங்கள் தீர்ந்து போகும். கவரத்தையென நினைத்துக் கொண்டு போவதில் எவர்க்கு விருப்பம் இல்லை" என்று விஜயராகவன்.

"அப்படியானால் நான் இப்பொழுதே ராஜினாமா செய்து விடுகிறேன். வேலாயுதத்தின் முகத்தில் இவியேன் என்னால் விழிக்க முடியாது!" என்று கூறிவிட்டு வெளியே போய் விட்டான் கருணாகரன். விஜயராகவன் திகைத்துப் போனார். இந்த முன்கொக்காரனை ஜயந்தியின்

எனவருகத் தேர்த்தெடுத்தோமே என்று கூட வருந்தினார்.

பிதிரைந்து நிமிஷத்துக்கெல்லாம் ஒரு ஆள் கருணாகரனின் ராஜினாமாக் கடிதத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுக்கவே அவருக்கு ரொம்பக் கவலையாகப் போயிற்று. தன் தந்தைக்கு மருந்து கொடுக்க வந்த ஜயந்தி அவர் கவலையோடு இருப்பதைப் பார்த்து விட்டு, "என்ன அப்பா சமாசாரம்? ஏன் கவலையாக இருக்கிறீர்கள்?" என்று விசாரித்தாள். அப்பொழுது கோலித்தனும் அங்கே வந்தார். இருவரிடமும் நடந்ததைக் கூறினார் விஜயராகவன். கருணாகரனின் ராஜினாமாக் கடிதத்தையும் காட்டினார். தன் தகப்பனார் கூறியதைக் கேட்டு ஜயந்தி மிகவும் துயரமடைந்தாள். தான்

போய்க்கருணாகரனைச் சமாதானப்படுத்தி அழைத்து வருவதாகச் சொன்னாள்.

கோலித்தனையும் ஜயந்தியின் கூடப் போகச் சொல்லிவிட்டு விஜயராகவன் நிரிது தேரம் சிந்தனை செய்தார். பிறகு தொழிலாளர் சங்கத் தலைவரையும் வேலாயுதத்தையும் தம் இயலாமைக்கு அழைத்து வரச் சொல்லி அவர்களுடன் சமரசமாகப் பேசினார்.

வேலாயுதத்திடம் "ஆயிரம் ரூபாய் தல்டு எடு கொடுக்கிறேன். வழக்கு போட வேண்டாம். உனக்கு வேறு எவ்வெவாவது வேலையும் செய்து வைக்கிறேன்" என்று பரிஷுடன் சொல்லிப் பார்த்தார்.

வேலாயுதம் இதற்குச் சம்மதித்திருப்பான். ஆயிரம் ரூபாய் தருவதாகச் சொன்னவுடனேயே அவனுக்கு உச்சி குளிர்த்து போய்விட்டது.

"ஆனால் சங்கத் தலைவர் குறுக்கிட்டு. "அது எப்படி ஒப்புக் கொள்ள முடியும்? நீங்கள் இறைத்த அநீதிக்குப் பரிசாரம் வேண்டுமே தவிர நாங்கள் பணம் கேட்க வில்லை. தேர்மையாக உழைத்து நாங்கள் சம்பாதித்துக் கொள்கிறோம். உங்களைப் போன்ற பெரிய மனிதர்கள் ஏழைகளை வஞ்சகம் வாங்கப் பழக்குவது மிகவும் தவறு" என்றார்.

இதைக் கேட்ட வேலாயுதத்தின் முகம் தொங்கிப் போய்விட்டது. "இவரை எதற்காக அழைத்து வந்தோம்?" என்று கூட வருந்தினான். ஆனால் சங்கத்துக்கு விரோதமாக அவனால் என்ன செய்ய முடியும்?

ஆயினும், "எதுமானிடம் நாம் சமாதானமாகப் போய் விடலாமே. இவர் தமக்கு ஒரு கெடுதலும் செய்ய வில்லையே?" என்று அவன் சொல்லிப் பார்த்தான்.

சங்கத் தலைவர் அவன் முறைத்துப் பார்த்து விட்டு, "வேலாயுதம்! பணம் பெற்றுக் கொண்டால் தொழிலாளிகள் குவத்தையே நீ அவமதித்தவருவாய். அத்தனை தொழிலாளர்களும் அதனால் வருத்தமடைவார்கள்" என்று தீர்மானமாகக் கூறி விட்டார்.

கடைசியில் இருவரும் விடைபெற்றுக் கொண்டு போனார்கள். விஜயராகவன் தம் முயற்சி விளைவை குறித்து அதிக ஏமாற்றமடைவதில்லை. அவர் ஒருவாறு இதை எதிர்பார்த்துத்தான் இருந்தார்.

கருணாகரன் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று பிடிவாதம் பிடித்தது தான் அவரைக் கொஞ்சம் வருத்தச் செய்தது. சாதாரணமாகப் பிறகுக்குச் செய்த உதவியை நினைத்துப் பார்த்து, அவர்கள் தம்மிடம் தந்தியோடு இல்

கியே என்று வகுத்தப்படும் கபாவம் விஜயராகவனுக்குக் கிடையாது. உதவி செய்வதோடு தம் கடமை தீர்த்தது என்று எண்ணும் உன்னத குணமுடையவர் அவர். ஆனால் அவர் கூட இன்று கருணாகரனுக்குத் தாம் செய்திருக்கும் பல உதவிகளையும், தம் மகனாகியே அவனுக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருப்பதையும், அவன் துடுக்காகப் பதில் சொல்லி விட்டுப் போனதையும் சேர்த்து நினைத்துப் பார்த்தார்.

ஆனால் உடனேயே தம் மனத்தைச் சமாதானமும் செய்து கொண்டார். 'ஜயந்தியின் மனத்துக்கு ஒத்தவனாக இருக்க வேண்டுமென்றுதானே ஆசைப் பட்டேன். அவரவர்களுடைய சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்களை ஆராய எனக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? ஜயந்தி அவனைவிரும்புகிறாள்! மனத்துகொள்ளப் போகிறாள். நான் என்னுடைய ஆசைகளை அவர்கள் மூலம் நிறைவேற்றிக் கொள்ள என்னுடைய தவறு' என்று பணவாறு யோசனை செய்து கொண்டே கண்ணயர்ந்தார்.

கோவிந்தனும் ஜயந்தியும் கருணாகரனைத் தேடிச் கொண்டு மலைச்சாரல் பங்களாவுக்குச் சென்றார்கள். போகும் போதே ஜயந்தி கோவிந்தனிடம் கருணாகரனின் தங்கமான கபாவத்தைப் பற்றியும், முன்கோபத்தில் அது பிரகாசிக்காமல் போய் விடுவது பற்றியும் சொல்லிக் கொண்டு வந்தாள்.

"அப்பாவுக்கு வேறு உடம்பு சரியில்லை. இந்தச் சமயத்தில் இவர் இப்படி ராஜினாமாச் செய்து அனுப்பி விட்டாரே என்றுதான் வகுத்தமாக இருக்கிறது. அப்பாவின் மனம் எவ்வளவு நேரமும் என்பதை நினைத்துப் பார்த்தாலே எனக்கு வகுத்தமாக இருக்கிறது. இன்னும் சின்னம்மாவுக்கு விஷயம் தெரியாது. தெரிந்தால் அவன் வேறு திட்டத் தொடங்குவான். 'நான் முன்னமேயே சொன்னேனே? கேட்டாயா?' என்று சொல்லிப் பிராணனை வாங்கிவிடுவான்" என்றாள் ஜயந்தி அழமாட்டாத குறையாக. அவளுக்குத் தன் மனத்தில் உள்ளதை யாரிடமாவது சொன்னால் தான் ஆறுதலாக இருக்கும் போலத் தோன்றியது.

கோவிந்தனும் அவளுக்கு ஆறுதலாக தாறுவார்த்தைகள் சொன்னார். "இம்மாதிரி யெல்லாம் சண்டை பூசங்கள் தடப்பது உலகத்தில் சர்வசாதாரணம் அம்மா! நீ கவலைப்படாதே. எல்லாம் தானாகச் சரியாகி விடும். இளம் வயதில் லாசியர்கள் அப்படித்தான் இருப்பார்கள். உலக அனுபவம் உண்டாக உன்

டாகத் தானாக அடங்கிப் போய் விடுவார்கள்" என்றார்.

"நீங்கள் அவளுக்குச் சொல்லிப் பாருங்கள். ராஜினாமாவை வரபல் வாங்கிக் கொண்டு, நானாவிரிந்து ஆலைக்குக் கட்டாயம் வரவேண்டும் என்று சொல்லுங்கள். நானும் சொல்விறேன். வேலாயுதத்தை வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ளப் பிடிக்கவில்லை யென்றால் அதற்கு இவர் ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமா?" என்றாள் ஜயந்தி.

"பொதுவாகவே மற்றவர்கள் பெரும் லம்புப் பெச்சக்கூட நாம் காறில் வாங்கிக் கொள்ளக் கூடாது. அதனால் தமக்குத்தான் வேதனையும் துன்பமும் உண்டாகும். இந்த உண்மையை இன்

னும் கருணாகரன் தெரிந்து கொள்ள வில்லை" என்று அவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது காரிமலைச்சாரல் பங்களாவின் முகப்பில் போய் நின்றது. வண்டியிலிருந்து கோவிந்தனும், ஜயந்தியும் இறங்குவதைப் பார்த்த உடனேயே கருணாகரனுக்கு முகம் கண்ணடைக் காவாகச் சுருங்கிப் போய் விட்டது. இருவரும் அருகில் வந்த பிறகு கூட அவன் 'வாருங்கள்' என்று சொல்லவில்லை.

மாதவி அப்போது விட்டில் இல்லை. விடு வெறிச்சென்று இருந்தது.

கோவிந்தன் கருணாகரன் முகத்தில் இருந்த கடுகுப்பைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தவில்லை. கருணாகரனின் தோளில் கையைப் போட்டு உள்ளே இழுத்துக்

1934

தீவிரப் போரிடப்பட்டது காரணத்தால் இங்குதான் கார். ஆட்டோ கண்டக்டர்
கிடைக்காததால், போலீஸ்தான் கார்டாகவே பயன்படுத்தப்பட்டது. அதன் ஒரு
பேர்துறையானதால் கார்டுவேலாய் முதலாளிகள் கிடைக்காத காரணத்தால்
கார்டாகவே.

ஹெர்குலிஸ் ஓர் ஸைக்கிள் மட்டும் அலை, வாழ்நாள் முழுதும் உழைக்கும் ஓர் நபர்தான்

இந்தியாவில் தயாரிப்பவர்கள்

டி. ஐ. ஸைக்கிள்ஸ் ஆப் இந்தியா லிமிடெட், சென்னை.

1934

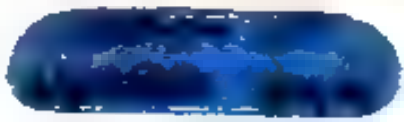
கொண்டு போனார். இதைக் கருணாகரன் எதிர்பார்க்காதபடியாகப் பேசாமல் அவர் உடல் சென்றான்.

"என்ன கருணாகரன்? நீங்கள் கூட இப்படிக் குழந்தை மாநிலி கோபித்துக் கொண்டு வரலாமா? விஜயராகவன் ரொம்ப வருத்தப்படுகிறார். ராஜினி மாவை அவர் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. பேசாமல் தாளை ஆஸ்கு நீங்கள் வர வேண்டும்!" என்று கோவித்தன் மிகவும் கஷ்டமாக.

ஜயந்திகடே அவர் அப்படிப் பேசியது சற்று விபம்மை அளித்தது. ரொம்ப நாள் பழையவர் போஸப் பேசுகிறாரே என்று ஆச்சரியப்பட்டான்.

"நீங்கள் இப்படிச் செய்தது உங்களுக்கிடே நியாயமாகப் படுகிறதா? அப்பாவுக்கு உடம்பு வேறு சரியாக இல்லாமல் இருக்கும் போது ராஜினிமாத் கடத்தம் எழுதிவந்துப்பி இருக்கிறீர்களே? இது சரியா?" என்று கேட்டான் ஜயந்தி.

"எனக்கு நியாய அநியாயத்தைப் பற்றி வாரும் உபதேசம் செய்ய வேண்டியதில்லை. மாணேஜரான என்னை விடத் தொழிலாளி வேலாயுதம் உயர்வாகப் போய் விட்ட பிறகு அந்த இடத்தில் எங்குள் ஒரு கைக் கூட வேலைக்கு இருக்கமுடியுமா?" என்று கருணாகரன்.

கீழ்க்கண்ட தொழிலாளர் சங்கம் வழக்கு தொடர்ந்தது.

வழக்கு மாஜிஸ்திரேட் விசைக்கரன் மூன்றாம் விசாரணைக்கு வந்தது.

விசைக்கரனின் தீர்மானம் மிகவும் தீர்ப்பு சங்கடமாக ஆயிற்று. மாதவியோ கருணாகரனோ அவரிடம் தெரிவிப்பதாக எதுவும் கூறவில்லை. ஆளுதல் இருவரும் கருணாகரனுக்குச் சாதகமாகத் தான் வழக்கு முடியும் என்று நம்புகிறார்கள் என்பது அவருக்குத் தெரிந்தது. ஆகவே உட்பலனாரியில் வழக்கு முடியும் வரை அவர்களைப் பார்க்கப் போவதில்லை என்றும், வழக்கு சம்பந்தமாக வாராவது பேசினால் அதைக் காதிக் வாகுவிக் கொள்வதில்லை என்றும் தீர்மானித்துக் கொண்டார்.

மாதவி தீர்ப்பு தன் தம்பியின் பக்கம்தான் இருக்கும் என்று நினைக்க நம்பினாள். வேலாயுதம் அன்று அவளுக்குப் பேசியது ரொம்பத் தவறு என்பது அவன் அபிப்பிராயம். கருணாகரனின் தீர்மானம் வேறு வார இருந்தா

"வேலாயுதம் உங்களைவிட உயர்வாகப் போய்விட்ட முடியுமா, கருணாகரன்? ஏன் அந்தமில்லாமல் பேசுகிறீர்கள்? என்ன சர்வஸ்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டாம் என்று விஜயராகவன் முயற்சி செய்தார். உங்களுக்கு விருப்பமில்லை என்றால் தெரிவிப்பதாகச் சொல்வதை விட்டு விட்டு இப்படிச் சொல்கிறதுக் கொள்வது கொஞ்சம் கூட நியாயமல்ல" என்று கோவித்தன்.

கருணாகரனின் முகத்திலிருந்து கடுமையான சிறிது குறைந்தது. ஜயந்தி அவனைப் பார்த்து. "தயவு செய்து தான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். அப்பாவிடம் தான் போய்ப் பதில் சொல்ல வேண்டும். தாளை நீங்கள் ஆஸ்கு வருவீர்கள் அல்லவா?" என்றான்.

"வருகிறேன்" என்று தலைவையாட்டினான் கருணாகரன்.

இருவரும் கருணாகரனிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டார்கள். காரில் ஏறித் கொஞ்ச தூரம் போனதும், "கருணாகரன் ஒரு வேடிக்கையான மனிதன் தான்" என்று கோவித்தன்.

மற்றவர்களுக்கு எதிரில் ஒரு மாநிலியும், தன்னிடம் தனியே பேசும் போது வேறு மாநிலியும் கருணாகரனைப் பற்றிக் கோவித்தன் பேசுவதைப் பார்த்து ஜயந்தி வருத்தமடைந்தான்.

தான் அப்படித்தான் செய்திருப்பார்களே என்று நினைத்தான். வம்பு பேசுதல், மற்றவர்களைப் பற்றிக் குறை கூறுதல் முதலியவைகள் எல்லாம் அவனுடைய எண்ணத்தின்படி மகத்தான தவறுகள்; மன்னிக்க முடியாத குற்றங்கள். ஆகவே வேலாயுதத்தை வேலைவை விட்டு நீக்கியது அவனுக்குத் தவறாகப் படவில்லை. கருணாகரன் நடத்தவதைவெல்லாம் சற்று மிகைப்படுத்தி அவனிடம் கூறியபோது அவனுக்கிடே வேலாயுதத்தின் மீது அவ்வற்ற கோபம் வந்தது.

மேலும் அவனுக்குக் கோரிட்டு விவகாரங்கள் எதுவும் தெரியாது. குற்றம் குறை ஆவதற்குச் சாட்சிகள் வேண்டும் என்பதும், வழக்கின் போக்கே சாட்சி வத்தில்தான் இருக்கிறதென்பதும் அவனுக்குத் தெரியாது.

"விசைக்கரனுக்குத்தான் தன் தம்பியைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியுமே. நடத்த விஷயங்களும் தெரியும். தம்பியின் பக்கம் தீர்ப்புக் கூற என்ன தடை?" என்று மாதவி நினைத்தாள்.

கருணாகரனுக்குத் தான் செய்த காரியம் சரியானது என்பதில் சந்தேகம் இருக்கவில்லை. அவ்வப்போது வழக்கு ஸ்பீக்ரமா என்ற கவிதை ஏற்பட்டாலும், சிவசங்கரன் ஒருநாளும் தங்கைக் கையில் மாட்டார் என்று திடமாக நம்பிக் கொண்டிருந்தான்.

விழக்கு மிகத் துரிதமாக நடைபெற்றது. கருணாகரன் வேலாயுதத்தை அடித்து தொறுக்கியதைக் கண்ணுள் பார்த்ததாக ஏழெட்டுப் பேர்கள் சாட்சி சொன்னார்கள். ஆனால் வேலாயுதம் அவதூறுகப் பெயிததாகச் சாட்சி கூற வாகுமே இல்லை.

வேலாயுதத்தின் தன்மை சாட்சி கூறிப்போது, தன்னிடம் வேலாயுதம் கருணாகரனுக்கு மாணேஜர் பதவி கொடுத்தது சரியல்ல என்றும் அவனுக்கு மெல் என்னிபர்க்களாக இருந்து போகன் இருக்கும் போது கருணாகரன் மாணேஜராகியது தவறென்றும் கூறியதாகச் சொன்னார். மற்றப்படி வேலாயுதம் கூறியது எதையும் அவன் சொல்லவில்லை. இதை ஒட்டுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்து விட்டுக் கருணாகரன் ஒடி வந்து அடித்ததாகவும் யாரும் தடுப்பதற்கு முன்னால் பல அடிகள் அடித்து விட்டதாகவும் சொன்னார்.

தொழிலாளர் சங்கத்தின் சார்பில் வக்கீல் மிகவும் சாமர்த்தியமாக வாதாடினார். தொழிலாளர்கள் தங்கள் மாணேஜரைப் பற்றியும், முதலாளியைப் பற்றியும், தங்களுக்குத் தென்றியவாறு பேசிக் கொண்டததான் செய்வார்கள். அவரவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை வெளியிடத் தான் செய்வார்கள். அதற்காகக் கருணாகரன் அவனை அடித்தோ அவ்வது டிண்டிஸ் செப்பதோ இருக்கக் கூடாது என்றும், அது மிகவும் தவறு என்றும் கூறினார்.

கருணாகரனுடைய வக்கீலுக்கு வேலாயுதம் கூறிய அவதூறுகளை நிரூபிக்க வழியில்லை. அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் கருணாகரனைத் தவிர வேறு யாரும் கேட்கவில்லை. ஆகவே வழக்கு ஸ்பீகர்தான் தம்முடைய அதிர்ஷ்டம்தான் என்ற எண்ணத்துடனேயே அவர் வழக்கை நடத்தினார்.

கடைசியில் சிவசங்கரன் நீர்ப்பூக்களும் கட்டம் வந்தது. வேலாயுதத்துக்கு உடனே வேலையைத் திரும்பத் தர வேண்டும் என்றும் வழக்கு நடத்த ஆக செலவைத் தொழிலாளர் சங்கத்தினுக்குக் கருணாகரன் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்றும், சிவசங்கரன் நீர்ப்பூக் கூறி விட்டார்.

இவ்வளவு சாதகமான முடிவைத் தொழிலாளிகளே எதிர்பார்க்கவில்லை. ஒருவாறு எல்லாருக்குமே சிவசங்கரனுக்கும் மாதவிக்ளும் இடையே இருந்த தொடர்பு பற்றித் தெரிந்து போயிருந்தது. ஆகவே வழக்கை அவர் நிச்சயம் டிண்டிஸ் செய்துவிடுவார் என்றுதான் எதிர்பார்த்தார்கள்.

ஆகவால் சிவசங்கரனின் கண்ணி யத்தைதவும், நேர்மைவையும் பற்றி அன்று கருமகலி முழுவதும் மனமாரப் பாராட்டிப் பேசினார்கள்.

விழக்கு முடிந்ததும் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர் சிவசங்கரனிடம் தம் முடைய தன்நிலைபத் தெரிவித்துக் கொண்டார். சிவசங்கரனுடைய மனம் மிகவும் வேதனையில் ஆழ்ந்திருந்தது. "என் உடமைமையத்தானே நான் செய் தேன்? யாருடைய தன்நிலையையும், வந்த வந்ததையும் தான் எதிர்பார்க்கவில்லை" என்று கூறிவிட்டு வேகமான விட்டுக்குப் போய் விட்டார்.

வழக்கின் முடிவு தெரிந்ததும் கருணாகரனும் அவையிலே முடியவில்லை. "சிவசங்கரன் ஓரோகம் செய்த விட்டார்" என்ற எண்ணத்தான் அவன் மனத்தில் திரும்பத் திரும்பத்தோன்றியது. அவன் உன்வந்தை அந்த வழக்கின் முடிவு பேசினும் பாதித்து விட்டது.

ஐயத்தியின் மூகத்தில் என்னமாய் விழிப்பது என்று வேதனப்பட்டான். தொழிலாளர் சங்கத்துக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணம் கட்ட தன்னிடம் இல்லை என்பதையும், அதை விஜயராக வந்தான் கட்ட வேண்டும் என்பதையும் நினைத்தபோது அவனுக்கு ஒரே அவமானமாக இருந்தது. ஐந்து நிமிஷம் மனத்துப் போய் உட்கார்ந்திருந்தவன், பிறகு வாகனில் நின்று விஜயராகவன் கூசில் ஏறிக் கொண்டான். கார் அவனை மலைச்சாரல் பங்காளாவுக்குக் கொண்டு போய் விட்டு விட்டுச் சென்றது.

மாதவி வாகனில் நின்று கொண்டிருந்த தான். அவனைப் பார்த்ததும் அவளுக்குத் திக் கொன்றது. ஒன்றும் பேசவே தாழ்ந் தில்லை. அவன் அவளை ஏறிட்டுக் கூடப் பார்க்காமல் தேரே உள்ளே சென்றதன் கட்டியின் மீது பொத்தென்று விழுந்தான். மாதவியின் கண்ணில் நீர் துணிந்தது. தன் தம்பி பரும் வேதனைமயக் கண்டு அவன் வருத்தமடைந்தான்.

சிவசங்கரன் எவ்வாறு தன் தம்பிக்கு விரோதமாகத் தீர்ப்பு கூறிவிடுகிற முடியும் என்பது அவளுக்குப் புரியவே இல்லை. கருணாகரனிடம் போய்க் கேட்கவும் மனம் வரவில்லை. அவனுக்குப் பேச

அழகப்ப செட்டியார் கவி புரம் புக் மாணாது திரு க. வி. என். மணியல் அவர்களின் விவரம் திரு விருதுநகரத்திலும் திருவிழை மகாநகரத்திலும் சென்னைக்கிரி பத்திக் திருமணம் நடந்ததென்பது

சென்னை போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆபீஸ் ரூபரீண்டென்ட் திரு கந்தசேய்யவர்கள் குமார் திரு மதி பத்மாவதி திரு விக்கவரதாஸ் மே மாதம் ஆளுத் தெதி மணம் புர்த்து கொண்டனர்.

வான். அப்போது தெரிந்து கொள்ள வான் என்று பேசாமல் இருந்தான்.

சிலசங்கரணுவது வாக்கடாதர என்று அவன் மனம் எங்கிவது.

சிலசங்கரணுவம் மிகவும் வேதனைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தார். "இது என்ன உத்தியோகம்?" என்று அவருக்குத் தம் வேலையில் மீதே சொபறும் வேறுபுயம் ஏற்பட்டன. ஆளுதும் உடையவைச் செய்தோம் என்ற திருப்பியும் அவருக்குக் கொஞ்சம் ஏற்பட்டது.

மாதலியின் மனம் புண்பட்டிருக்கும் என்று நினைத்தபோது அவருக்குக் கஷ்டமாக இருந்தது. நாளைக்குப் போய் அவனுக்கு விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லிச் சமாதானம் செய்து கொள்ளலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டார். அங் திரவு அவருக்கு சாப்பிட முடியவில்லை. தம் அண்ணையிடம் பசியில்லை என்று கூறி விட்டு, மொட்டை மாடியில் போய்ப் படுத்துக் கொண்டார்.

மாதலி அவர் மூன் விதம் விதமான உருவங்களில் வந்தான். ஒரு சமயம் புண் வகையுடன் தோன்றினான். ஒரு சமயம் கோபமாக நுக்கத்தை வைத்துக் கொண்டான். ஒரு சமயம் கண்ணில் கண்ணீருடன் "இப்படிச் செய்து விட்டார்களே! நியாயமா?" என்று கேட்டான்.

இவ்வாறெல்லாம் மாதலியைப் பவ வானு பவ தோற்றங்களில் கற்பனை செய்து கொண்டே இருந்தார் சில

சங்கரன், மாதலியைப் பற்றி நினைக்கும்போதே தம் இதயம் அப்படித் தேறுகத் தித்திப்பதை உணர்ந்து விடப் படைத்தார். அவனிடம் தமக்கு உண்டாகியிருக்கும் அன்பும், பாரமும் என் றென்றும் அழியாமல் நினைத்து திற்கும் என்ற உயிர்க்கை அவருக்கு ஏற்பட்டது. அவனும் தம்மிடம் அத்தகைய அன்பு வைத்திருப்பதாக இந்நகர் சர்தாரண உகக விவகாரங்களை செய்வான் அவ்வள வாகப் பொருட்படுத்த மாட்டான் என்று தம்பினார்.

அவ்வாறு மாட்டித்துக் கொஞ்ச நாட்க ளாகி விட்டதென்பது அவருக்கு ஞாபகம் வந்தது. அவனை உடனே பாரிக்க வேண்டும் என்ற தாயம் ஏற்பட்டது.

கண்ணயர்வதற்கு மூன்னால் 'நாளைக் காலைப் போய் மாதலியைப் பார்த்து விட்டுப் பிறகு மலை மீது ஏறிப் போக வேண்டும். உடனேயே ரொம்ப நாளை விட்டது' என்று தீர்மானம் செய்து கொண்டு தூங்கிப் போனார்.

காலைப் எழுந்தவுடனே அவருக்கு முதல் நாள் தாம் நினைத்துக் கொண்டதுதான் ஞாபகம் வந்தது. மாதலியைப் போய்ப் பாரிக்க வேண்டும் என்ற அவன் கடந்த மீதிக்கொண்டு எழுந்தது. உடனே ஸ்நானம் செய்து விட்டுத் துப்பாக்கியையும் கையோடு எடுத்துக் கொண்டு அவர் விளம்பினார்.

அன்று அப்படி செய்வான் நடக்கும் என்று அவர் எதிர்பார்த்திருந்தால் விளம்பி விருப்பாரா? (தொடரும்)

எமது வியாபாரம் பெற்று பேறு தங்கமான மனிதர்களின் ஆதரவே...

இத்தகைய நங்கமான மனிதர்களிடம்—ஆம், உங்களிடம் எங்கு
இதயாத்ரவமான பற்றுதல் உண்டு. நீங்கள் எதை விரும்புகிறீர்கள்,
எதை விருப்பமில்லை, வாங்குவதன் காரணம் என்ன—அவ்மது,
வாங்காத காரணம் என்ன என்பவையற்ற அறித்து கொள்ளும்
தேவகம்தோடு எமது மார்க்கெட் தீவிர இலாகா நீவிதமாக
முனைந்துகொள்க.

எமது பேட்டியாளர்களின் குழக்கம் நாடெங்கும் கற்றுப்போய்விட்டால்
செய்வீர்கள். ஆங்காங்கு நடரங்கினும் கொள்கையினும் உங்கள்
குறிப்புகளைப் பேட்டி காண்கின்றன; பேடுவெளும் உங்கள் தேவை
களையும் மறவிலும் உங்கள் சலுகையையும் குறித்துக் கொள்கின்றன.
ஏற்கனவே எமது சர்க்குடன் பற்பலவும் உங்கள் குடும்ப நாயகர்
களாக ஆயிரிடுக்கக்கூடும்; எமது பேட்டியாளர்கள் தொகுத்து
வரும் புள்ளிவிவரப்படங்களினும் அதிகமாக
களிலும் உதவியை நீங்கள் இடம்
பெற்று வருகிறீர்கள். புள்ளிவிவர ஏடு
கா நுகர்ப்புறங்கூடும். எங்களுக்கு
கூலியற்றிட முடியும், பண்டங்கு
முடியும் நீங்கள் கவனி எவ்வித
சொந்தகாரம் பேருட்படுத்தாமல்
உங்கள் தேவைக்கெற்ற வேலை
செய்கிற குறிக்கோளாக, தர
துறாத்தர சர்க்குளியே தவறு
மல கவனம். நீங்கள் கொடுக்கும்
பலாதிறிந்து உணர்ந்தான் முறை
மிக எடுத்துச் சென்றும் பாடு
வருவோம்.

குடும்பத்தோடும் கலந்தோடும்
உறவும் புதுவு

வெந்துஸ்தான் லீவர்

ELL-4729 TM

அனாதை அழகு

இதன் மூலம் 3-ம் தேதி கைத்தொடர் பாடல் தமிழ்த் தகவல்கள் திருவள்ளூர் திருநாள் கைத்தகவல்கள் திரு. பி. சா. சுவாமிநாதன் தலைமையில் கைத்தகவல்கள் தொடங்கப்பட்டன.

வனத்துவர் தத்த வாய்ப்புத் திருக்குறையில் தெய்விகத் தொல்பொருத் தமிழரகாராதாரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் திரு. கே. என். ராமன் அவர்கள் ஆக்கியதற்குக் கொற்பொழி வாந்தியை.

பேராதிபர் திரு ராதாநிக்கும் துயர் அவர்கள் பேசுவதை "வாழ்வின் எழும்புத துயர்த்தும்பும் விடையளித்த வாழ்வுத்த வழி காட்டும் பேரு தரு திருத்தும்" என்று கூறிப்பிட்டார்.

சங்கத் கார்ப்பதாரி நன்றி உதவி உட்பட இவ்வித முடிவாகிறது.

ஜெ. வி. க. மாநாடு 11-ம் தேதி நடைபெற்றது. தலைவர் கருத்தின்படி சார்பில் திரு. வி. எம். சாஸ்திரி அவர்கள் தலைமையில் "திருவள்ளூர் திருநாள்" கொண்டாட்டம் நடந்தது. அங்குள்ள திருவள்ளூர், தடையாளம், இரா. திருவள்ளூர், துரைநாள், தாமசுநாள், சி. சீனிவாசன், அருவிநாள் "வள்ளுவரும் குறளும்" என்ற பொருள் பற்றிச் சிறந்த முறையில் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். தலைவர் திருவள்ளூரில் தமிழர்கள் வாழவும் திருவள்ளூரை இலங்கையாகவும், அவர் அருளிச் செய்த திருக்குறளைத் தம்முடைய வாழ்க்கைப் போதலாகத் தோர் ஒவ்வொரு தாளும் ஒவ்வொரு குறையாகத் தெரிவிப்பெய்துமெனத் தோட்டுத் தோண்டார்.

பீகார் சிதாபித் கவுன்சில் தோண்டித்
கிடைக்கும் தேயில் வழங்கப்பட்டது. செய்
லாளர் தனது உதவக்குப் பீகார் தாட்துப்
பாடலுடன் சிதாபித் தலைநகரத்திலிருந்து

✱

விவரமாகப் பெருந்தகை அருள் செய்துத் திருநாள் விழாவை ஐந்தாம் மாநாடு 11ம் தேதி டெம்போ தமிழ்ச் சங்கத்தினர் ஸ்ரீமாதவிநாயக தரிசனமயிற் பெருநிதம் பாடல் சொல்லியார்கள். குறளின் கால வரலாறு பற்றியும், செங்கல், ஐந்தாம் பற்றியும் பாடல் பாடல் பேசினார்கள்.

transcribed into RNA

கேள்விகளைக் காரைக்காலத்தில் தமிழ் வளர்த்து வரும் கங்கைத் தமிழ் மையம், மலர்ச்சித் திட்டம் 86-9-57 முதல் 1-8-57 முதல் தரப்பட்டதும் ஆண்டு விதானியல் சிபாரிசு மூலமாகப் கொண்டுவரப்பட்டன.

பேராளியர் திரு. தி. ச. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கீழ்க்கு வினாக்கள் வினாக்கள்

சுவத்துகொண்டு பத்து நாட்கள் திட்டிக்கும்
செத்தமிழிக் தேன் மாதும் சொற்பொழி
வாற்றி வங்கம்வாழ் தமிழகப் பிளத் தமிழ்
கடிக் இங்கக் செத்தார்.

எவ்வதார பங்கிலும் கழகத் துணியைத்தரத் திரு. என். கே. சித்தாத்தா அவர்கள் விழா வைத்துவந்தி னவ்வதார வங்க மொழியிலே அங்களுக்கு வரவேற்பீதும் வாசித்தாலிக் கப்ப டட்டது. சித்தாத்தா உதவுகவரவீதும் "நமி தர்கள் எம் மொழியிலாவும் கலப்பமாகத் தந்துக் கொள்ளும் ஆற்றல் எடுத்துக் காட்டியது உங்கள் வரவேற்பீதும்" என்று மாராட்டி லுக், ஏ. வி. எம். க்டுபியோ அகிலமயாசா ராபிவ திரு. ஏ. வி. மேப்பயன் அவர்கள் மிகு உறுப்பினர்களுக்குப் புதுமை வளர் தலத்தி (Fellowship) வழங்கியது ஆதித் துப் மாராட்டிய் பேசிலுக், அவர்போல மதறவரும் இத்தத் துறையிற் பணி செய்வார் கெட்டுக் கொள்பார்.

தினாதினம் மேற்கு வங்கத்தில் இருக்கும் நேரேய தாசில் தலைவர் தலைவர் இரு பி. என். சோமைய்யர் அவர்களும். இந்திய பிரதானிய ரயில்வேயைச் சேர்ந்த இரு என். சாந்தன் பண்டித் அவர்களும் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

விழாநிகழ் நாள்களில் நாட்டின் பொருளியைப்
இனையதனாக அளக்கத் தயிர் குறையுமென
புலவர்கள் வாழ்த்துபவரின் திரு. வி. வை.
தாமோதரனார், பங்குதமனை எதிர்த்தார்.
ஆதாங்கியெனச் சிறுநீர், அவையாபுரிமார்,
பெரும் புலவர் திரு பரிதிமாத் தனையார்
குறையியாரின் திருவுருவப் படங்களைத்
திறந்து வைத்து அவர்கள் ஆற்றிய தமிழ்
தொகுதியை விளக்கினார்.

வினாக்கள் முதல் இரண்டு நாட்கள் திரு. கே. கே. கோஷ், திரு. ஜோஷி பிந்தா, திரு. பிரதாப் குமார், திரு. திரிமங்குலார் குந்திநர்வாசி வங்க இராஜ்யம், வாதியை இராஜ்யம், திரு. என். எம். அவத்யதாரதன் குந்திநர்வாசி தமிழ்நாட்டில் போற்றத்தக்க முதல் பிந்தா நாட்கள்.

RESEARCH LAYOUT

பீடபாசன அடுத்தகன் கல்யாணிக்
 ஸாழும் தென்சித்திய மக்கள் சென்ற 29
 ஆண்டுதொடர் வளர்த்து வருகிற தென் இ
 லை சைத்திதென் சார்பிக், ஸ்ரீ வானி வித்தியா
 சாஸ்பிக் 13-6-37 முதல் 8-6-57 வரை
 ஸ்ரீசித்திப்பூதநர் ஸ்ரீ இராமானுஜ அம்யல்
 வாரி செப்பருதிய ஸ்ரீராமாயணப் பிரவச்
 சம், இத்தூண் மலேசியப் பதாசப் படுத்தி
 வது. மேற்படி கல்யாணிக், ஸ்டமொழி தென்
 மொழிகளிக், சாஸ, கைஷ்ணய நூங்கலி
 கித்தூண் மேற்போன் கூறி ராமாயண தத்து
 வார்த்தைகளை உணர்த்தியது. மேற்பத்
 தக்கது, கல்யாணப் பகுதி ஸாஸிக், இதுவரை
 யிக் கண்டிராதபடி குழமி, உத்தாசத்துடன்
 8-6-57 ஸ்ரீராம பட்டாபி37க்கத்திக் கைத்து
 கொண்டு உண்மப் படுத்தினர்.

பஸ் நேரங் கழித்து வந்தது...

ஆவன் விசார்த்து பார்த்தான். கத்திலும் எங்கும் இதுண்டே போவதில் உயிரிழந்திருக்கிற மாதங்கையில் பஸ் நேரம் கழித்து வந்திருக்கிறதே மீது பின்னாலே பஸ் நேரம் கழித்து வந்தது. "இன்னொரு பஸ் வந்ததான் சேரலாம்" என்று சொல்லிக்கொண்டே அவன் கத்தினான்.

கோபால் என் லா கூறிய கடைசி வசத்தாகவே இருந்ததும், கடைசியில் பஸ் வந்துசேர்ந்தபொழுது, மாதந்திரமே மிளகல் தாக்கிவிடுவதே பஸ் விபத்தாகுமா என்று நினைத்துக்கொண்டான்.

சில மாதங்களுக்குப்பின், கோபாலின் தம்பனான சாண்டிய பாக்ஸ் வந்தான். "சாண்டிய ருசிம்பத்தில் கோபால் ஒருவர் தான் சம்பந்தத்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவன் இன்னொரு பாலினிகூட இப்பொழுது உபயோகமற்றுவிட்டது" என்று விருத்த மனச்சொல்லுடன் கூறினார். சாண்டிய கோபாலின் தம்பனாகவே புகட்டப்பட்டிருந்ததும், கடைசி நேரம் மீது பஸ் வந்தால், உடம்பம் விவசாயம் செய்து பெரிப்பவருக்கு ஆகவே, பாலினி லிசென்ஸாகக் காலாவதியாகி விடுகவேண்டும்.

இவ்வாறு எண்ணியபொழுது ஆகிரிபட்டத்தில் பகலாகிவிட்டது. கோபாலின் இருக்கையில் சாண்டிய ஒரு கோபால் புகட்டப்பட்டது. ஆதலால் பாலினியை பிளவும் அவர் விளக்கிவிட்டான். ஆனால் உணர்வுதான் அவர் அந்த கோபால் பகலாகவே புகட்டினார். சாண்டிய அப்படியிருந்தது. ஆதலால் சிலகாலத்திற்குப் பின்பு, கோபால் பாலினி புகட்டப்படும் நடவடிக்கையால் பாலினி அழகில் இருந்தபொழுது.

ஆகவே தாமதமாகிவிட்டது. பாலினி தொண்டை பாக்ஸ் புகட்டி விட்டுவிட்டு வந்துமேல் உதறும் கோபாலின் நடவடிக்கையாக இருக்க உட்கொண்ட பாலினித் தொண்டை புகட்டப்பட்டது. இதனால் இன்னொரு பாலினி புகட்டப்பட்டது. இதன் விளைவாக கோபால் பாக்ஸ் புகட்டப்பட்டது. இதன் விளைவாக கோபால் பாக்ஸ் புகட்டப்பட்டது. இதன் விளைவாக கோபால் பாக்ஸ் புகட்டப்பட்டது.

* இந்த கம்பவுதரில் சம்பந்தப்பட்டவர்களைப் பட்டியல் புகள் கட்டுப்பாடு செய்வதில் ஆகும் தந்த சம்பவம் உணர்ச்சியில் நடந்தது.

தமிழ் தின்னியூரன்ஸ் கர்ப்பப்பை உயிரிழந்தது ஆய் இந்தியா

அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட அம்பர் சர்க்காவுக்குப் பரிசு

• • •

இந்திய சர்க்கார் மூலப்படுத்த அகில இந்திய கைர், ரொமக் கைத்தொழித்கள் போரிடுதல் கைத்து ஆயோகிசெய்து, குடிசை நூற்று இயத்திரம் பூண்டு கண்டு பிடிப்பதில் வெற்றி பெறுவோருக்கு ரூ. 1,00,000 பரிசு அளிப்பதென்ற தகவலையுடைய தீர்மானத்தைச் செய்த ஐக்கிய மாதம் வெளியிட்டனர். அப்போது அறிவிக்கப் பட்டஅந்தப் பரிசு அளிப்பதன் உபத்தமான முக்கிய நிபந்தனையாகவன்:

1. கண்டு பிடிக்கப்படும் இயத்திரத்தின் தாக்கு அகவது மேற்பட்ட கைர்கள் கடிவ சர்க்கா இரூப்பதுடன் திறம்படத் திறப்பதற்கும் கத்தம் செய்வதற்கும், கற்றுயதற்குமான உபகரணங்கள் இருக்கவேண்டும்.
2. நூற்று இயத்திர செட்டு ரொமப் பகுதிகளில் மிகச் செல்வ குடிசைகளிலும் கைவாக் அகவது காளாக் வேலை செய்க்கடிவதாக இருக்கவேண்டும்.
3. மூல செட்டில் கிடை பெருவாசியாகத் தயாரிக்கப்படுமாயின் ரூ. 150/-க்கு மேல் போகக் கூடாது.
4. இந்திய பஞ்ச வகைகளான வசட், வீதுப், புரோத் வீதுப் (கொட்டைப் பஞ்சு) அகவது நாட்டியக் கழகமாயின் பரிசாகும் இதர பஞ்ச வகைகளாக் கொண்டு செட்டில் தூக் தூறக்கடிவ வசதி வீடுக்க வேண்டும்.
5. ■ முதல் ■ தேம்பர். 18 முதல் 20 தேம்பர், 20 முதல் 22 தேம்பர், 22 முதல் 40 தேம்பர் மற்றும் 40 முதல் 50 தேம்பர் நூல் வகைகளே செட்டு தூறக்க் கடிவதாக இருக்க வேண்டும். ஒரே மாதிரியான கனமும் முதல்கூட கொண்டு தூறக்க் கடிவதாகவும் கைத்தத் தவிர பஞ்ச இனமு தேம்பர் மாதமும், உறுதியில் கித்தியாகும், மற்றும் தீர்ணயிக்கப்பட்டக் கடிவ இதர சோதனைகளிலும் தெர்வு பெறக்கடிவதாக வீடுக்க வேண்டும்.
6. செட்டு மோத்தத்தின் 8 மணி நேர வேலை திவத்தின் குறைத்த பகவும் (பகுத்திவீடுத்து தூக்கவரை) கார்டுக் வேலைவின் மணி ஒன்றுக்கு 14 முதல் 15 நோகா குடிக்கக் கடிவதாகவும் கற்றுயதில் மணி ஒன்றுக்கு 5 முதல் 8 நோகா குடிக்கக் கடிவதாகவும் 15 கண்டு தூக் உற்பத்தி செய்க்கடிவ திறன் காய்க்கப் பெற்றிருக்க வேண்டும். மற்றும்,
7. செட்டு, ரொம்களின் குறிப்பாக அதின் வேலை செய்பவர்களையேயே அகவது ரொமத் தொழிலகங்களாக், பூட்டக்கடிவதாகவும், பழுது பாரக் கக் கடிவதாகவும், சர்க்கின் செய்க்கடிவதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

குடிசை நூற்று இயத்திரபூண்டியக் கிரும்பப்படுத திறுவின் கைத்தத் தித்திரங்கள், அது பற்றிய விவரக்கக் குறிப்புடன், அதன் உபத்தமான திட்டமான விவரங்கள், அதன் திறமைச் சோதனைகள் பற்றிய குறிப்புடன், அதன் உற்பத்திக்கு அவசியமான குகல் பொருள்கள் கெடக்குமிடம், அதன் கற்றுப்புகை கருவார்க்குவதற்குள்ள வசதிகள் முதலிய விவரங்கள் கைத்தக் கண்டு பிடிப்பவர்களிடமிருந்து கரவேறிகப்பட்டன. மாட்கள்க், திறுவங்கள், குறிப்புகள், மற்றும் அவசியமான தகவல்களைச் சமர்ப்பிக்கும், தேதி 1957 ஜூன் 30-ம் தேதியாக இருத்தது. ஏதனெவே, பக்ஷீரண்டு பேர் கனாக்கு மேல் பரிசுக்கான தகவல் கிண்ணப்புக்கி அனுப்பிவிட்டார்கள். தாங்கள் கண்டு பிடித்துள்ள மாட்கள்க், கருவங்கள், குறிப்புகள், மற்றும் அவசியமான தகவல்களை அனுப்ப கிண்புகுவோருக்குப் போதிய வசதி அளிப்பதற்காக மேற்படி தேதி 1957 ஜூன் மாதம் 31-த் தேதியாக தீக்கப்பம்வுக்குறித்தது. பரிசுத் திட்டம் உபத்தமான விவரமான கிண்புக் வேண்டுமார், Chief Executive Officer, Khadi and Village Industries Commission (Prize Scheme), Ministry Bhawan, Dushaw Wacha Road, Bombay-1. கைத் கிண்புத்துக்கு கட்டு அது அனுப்பி ஏறுத்து மூலம் கிண்புப்பம் செய்து கொள்ளலாம்.

DA-724 (1)

இருளின் வகத்தாலி

— துரோணன் —

“திரத்தா...”

“.....”

“ஏ, தாத்தாய்...”

இருளனின் உரத்த கூப்பாடுகளுக்குப் பதில் விடைக்கவில்லை. தலைக்கு நேர்மரத்திலிருந்து பறவைகள்தாம் பப்பபெனச் சிரித்த வண்ணம் ‘மிரீச்’மிட்டன. அப்பொழுது அந்தப் பொழுது முடித்து அரைநாழிகையாகியிருந்தது. நீட்டிய கையில் ரேகை மறைந்து விட்டது. அது பங்குரமான வேளை. சற்று நேரத்துக்குள்ளாகவே வெளியாகும் போட்டா னின் உறுமியும், ஆத்தையின் சீறையும் தவிர்த்து எப்பொழுதும் நிசப்தம் தான். ஆனால், இருளனுக்கு இந்த பெய்களும் பற்றி என்ன பயம்? அப்போது ஒரு மலகை குத் திரத்தானே!

மூன்றாம் மூன்றுவாசத் தாத்தாவைக் கூப்பிட வாயெடுத்ததன் திறத்தித் கொண்டான். அவன் நினைத்தபடி அவனது தாத்தா கைம தாகவிலியிலிருந்து வெகுப்பதைத் தெரிந்து கொண்டான். நெர்ப்பாறையைத் தாண்டித் திரும் பியதும், அங்கிருந்த நிலைமைகள் அவதூறுக்குத் தெரிந்தன. படுகை சரீரமாக இருந்த மட்டுக் கட்டைத்திரைகள் ஒரு சிலை எரிந்து கொண்டிருந்தது. சற்றுத் தூரத்திலிருந்த வெறும் வெளியிலும்—மற்றொரு சிலை எரிபு மன யிலாவாய் இவ்வாறான புகைகிறுத்துக் கொண்டிருந்தது! அவனது தாத்தாவும் அங்கேதான் காணப்பட்டான். பரவிக்கிடந்த எரி மூட்டை னின் முறித்து. சிலையின் மேலும் கீழ்மாகச் செருகுவதில் அவன் ஈடுபட்டிருந்தான்.

இருளன் காரித்து விட்டான். “என்ன, தாத்தாவுக்கு வரவரக் காதுகூட மத்தமடப் பூச்சுரா? நானு காட்டிக் கூப்பிட்டேனே தாத்தா...” என்றுச் சிறு நகைப்புடன்.

‘மெய்யன்’ சட்டென்று எழுந்தபடியே, “வடாடாப்பா மகாராஜா! நல்லவேளையாக இப்போதாவது வந்து சேர்த்தாயே. எங்கே பயலாகொப்பு பார்க்கப் பூட்டியோன்று நினைக்கட்டின். இத்தா—உன் சாதுவ எத்தை நீயே ஏற்றுக்கொள்பா—எனக்குப் போதும்! இந்த வரக்கிட கொள்!” என்று கூறித் தன் மடியை அழித்தது. அழிக்குந்த நாயகங்களை அங்கி இருள னின் கரங்களில் போட்டான்.

அவன் அகை எண்ணிப் பாரித்துவிட்டு, “ஏய்யப்பா! ஏது தாத்தா ஒரு குயாய்?”— என்றுச் ஆச்சரியப்பட்டான்.

“எனக்குத்தான் தொழிது மறந்த பூச்சு சிவடியே! ஏதோ—கட்டைத்திரை எரி புறி—அதற்கு அடிச்ச அடியிலே ஆறு குயாய் வந்துவிட்டேன். இவருத்தான். ஆவிரத் தேட்டு வழுக்கென்காய் பேசு, கிராட்டிக் என் வாய்கறத்துக்குள்ளே நவாக் குவீச்சேன்!”

“அதுதான், அமைப் பணக்காரப் பிணம்னு சொல்லுவோ? அது விவாகம் யாரு—இது யாரு?” என்றுச் சேட்டான் இருளன்.

“அது யாரோ—வடக்குத் தெருவு மிராக தாராம். இது—” மெய்யன் செத்திவைய முடிப்பதற்கு முன் இருமத் தொடக்கி விட்டான். முடியாக. “இது வன்மங்காரங்க ளிட்டுப் பெண்ணும். அது போகட்டும், இப்போதான் வந்திருக்கிறீங்கென்று முடியாக என்ன சொல்லுறே!” என்று.

“நீ வந்த சேதிக்கு என்ன? இப்பொழுதே எட்டைர மணி வண்டிக்கு நீ வந்துதான் போவ ளிடு. சந்தையிலேயிருந்து பாட்டிக்கூப் பிடித்த சாமாங்கெல்லாம் வாகவியாத்திருக்கேன். சேட்டுக்கடைப் பவாரம், வெட்டிவெரு, மருக்கொழுது—”

“எலோ! எம்மாம் விருத்திரமடா உங்களுக்கு. இப்போ எவ்வாற்தையும் விட்டுக் கிழங்குத் தான் வாழ்வு வந்திருக்குறோ? தான் வந்த சந்தை—கண்ணாள் சந்தைக்கு: நீ என்ன டாண்டுகு. என்னமோ அரட்டைக் கவி பெய்களாம் படிக்கிறேயே! இதோடு உன்விடம் தாணாவது நடவைய வந்திருக்கேன்!”

“தாத்தா—நீ தாவாவது காட்டி என்ன? தாவாயிரம் நடவைய வேணுமானாலும் வந்து போலித்தியேது. உனக்கு வேண்டியதெல்லாம் தான் செத்து வங்கித்திரன். ஆனால், மூக்கன் மலிச எனக்குக் கட்டி வைத்தே பெரிசை மாத்திரம் விட்டுகிறே—”

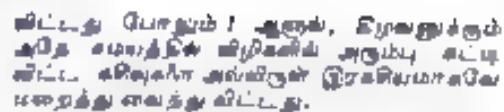
“அவங்க யாரு. தாம்ப யாரு? உன் அத்தை மகனும் பற்றித் தானேடா பேசுறேன்! உனக் கும் அவர்களுக்கும் இதோடு விட்டுப் போய் விட்டதா? ஏதோ, அப்போலிருக்க எதை நினைவு அவர்களுக்கும் புத்தி மாலிவிட்டது. அத்தனையும் போனே, கெடப்பூராளும் வந்து சேர்ந்தான். காகம் காகம் குக்குக் சேரவே பெற்றவனுக்கும் போதை ஏறி விட்டது. இவ்வளவுதானே?”

“தாத்தா, எனக்கு வேணும், அவர்கன் உறவு. அத்தை, அத்தை புருசன். ஆனால், உனக்கு மகன், மருமகன்தானே? நீ அப்போ இதை நீதி, சிவாயமென்காய் எடுத்துச் சொல்லுயா!”

“என்டா மடப்பயலே! தான் சொக் காமே இருப்பெதுடா? அத்தை கூட்டி—அழகாரியும் நீயும் எப்படி விருத்திக்கத்து எனக்குத் தெரியாது? என்டா போகையிலே முழுநிக் கிடக்கவர்களுக்கு யார் வார்த்தை தான் ஏறிக்க? ஏதோ கிழட்டுப் போனாய் பித்தறவிறது என்றுதானே என்னை அவர்கன் திக்கக்கேன்?”

“ஏன், இப்போ மாத்திரம்?”

“இப்போதான் போகைத் பெய்களாம் தெளித்து விட்டதே! நங்கவின்னயா, அந்தப் பெண்ணுக்குக் கழுத்திலே தாள் வேறுதிற

சற்று நேரத்துக்குப் பின், கிருஷ்ணன் தொண்டையாகக் கவிசாத்து விட்டுக் கொண்டான். “அதை வெவ்வுளம் பற்றி இப்போ என் தமிழ் பிடுங்குகிறது!” என்று சொன்னான் — உன்னிடம் நுழைவாகக் காட்டி நாயகக் கார்த்திகைக்கு, மகனாகக் கவிதையைத் தெய்வமாய்விடுக்க, இனிமேல் பாட்டு—இருளின் கவிதையாக இருமயத் தாளிதான்! நீ மனவசம் செய்து அகம்புகாதே!” அவனது கார்த்திகைகளில் பரிசு தினத்திடுகிறது.

[illegible][illegible]

தமிழ் மூலக்கூறுவே, அந்தத் திண்புழர் வேர்ப்
பலவிடக் கொண்டு போய் விட்டார்கள்! இது
வும் தம்பி துகடெய்தும் இடிவந்தான் காப்
பாந்திணும், இடிவந்தும் போனும், அது
கட்டித் தாவிப்போட கண்ணிரைத் தான்
திறக்கும் இப்போது... 70+

“இதெல்லாம் சொல்கிறீயே, அந்தப் பெண்
இவர்களுடைய அறிவு சான்ற போயிருந்தது.
அதற்கு மனச்சாட்சி இல்லை? நிகையூர்
சொல்லக் கடப்பாடில்லை. மதிமயக்கி
போய் விட்டார்களே!”

“ஏய் அந்தமாதிரி மாதிரம்—இன்னொரு தடவை திரைக்கடாத்தே. அந்தப் பொண்ணுக்கு அய்ய அடித்துப்போய் அய்ய திட்டஞ்சுந்து இருந்ததென்று, பாகம் அது என்னதான்டா சொல்லு? ஏதோ, டீயு கண்டிட்டாதும், வாகம் போகாமல் இருக்கிறப்போ—அந்தப் பொண்ணு மகன இன்றைய வசரக்கும் உட்குத்தோப்பா இருந்திருக்கு பாரு— அந்தத்தான் திரைக்கடாப் பரக்க வேணும், வரும் இப்போ அருகி விட்டது—”

“தாத்தா, நீ என்னைப் சொன்னாய் சொன்னதும் என் னை ஒத்துக்கொடு. என் ன் விருந்தாலும், பரிசும் போட்ட போன்று படைச்செடுத்துப் பணியாற்றத்தானே? நீ என் மருமகனின் மூச்சென்று உட்புகும் தீதென் னாதா. அவன் மூச்சுக்குள் அகலுக்குப் பிறத்த மகன் எப்படி விடுக்கும்? சேய்மை திக்குக் கட்டிவை தானென நின்போ இவனுக் கக் கட்டுவதெனாலுக்...” இவ்வளவு தன் மாரித்தைய வயதுக் குழவானைப் பருவச் செய்ததானே. அன்று தொண்டைக்குள் கட்டபொருதுவதென்கொன்று சிங்குகொன்று

வடிக்கெழும், தான் பொய்தென்—இனி இது விவையா தானும் உன்னிடம் வருவேன்று கையகடக் காணுதே! அப்படித் ஏதாச்சும் பெண் பாவம் வந்திருச்சிக்கு தான் பொறுப்பில்லே!” என்ற மிகுந்த மீறிக் காகக் கூறிவிட்டு, மறு கார்த்தை எதிர் பாராமலே கிளம்பி விட்டான் மிழவன். அவனது தடைபின் வேரெதிரும் என்னுமிலாத பதறிதரும், துடிப்பும் திணறித்திருந்தன.

★

உழிந்த வகுறும்! அது வகுற வகுறக்கை ஏம் முன்னதக்கு இருளனின் மனத்துக்கு ஆறு நிமிடங்கள் போகி கழித்தவை. அவரைவிட்டு வளர் வந்து, இந்த மயானத்துக்கு மண்ணைக் கொட்டிக் கொண்டது முதல் ஒப்பச் சும் ஒழி மிக்கிய, தானொன்றுக்குச் சராசரி இரண்டோ லுள்சேர் - அவனுக்குக் கொடுத்தன. வரும்பா லீதும் துறையிலும், ஒன்றுக்கொன்று, மார் வாரி பாங்கிலே அவனது போக்கிலுமெல் ளாம் முடங்கிக் கிடந்தது. இதுதவிர, வன்னை வச்சேரி தவணைச் சீட்டுகளுக்கு அவன் மத வானி. இவ்வளவுமிகுந்தும் ஒரு தலை தானா! மிழவனும் அவனுக்குத்? பொழுது விடிந் தாக் பொழுது போனது இந்தக் கடைபிக் கல்பாணங்களைத் தான் அவன் கண்ட வாழ்வு!

இத்தனைவ வாழ்க்கைகளையும் பற்றி இருள னுக்குச் சலிப்புமில்லை, சத்துண்டுகமில்லை. விருப்புகமில்லை, இவ் வகுப் புகமில்லை. எதை பாணது நினைத்துக் கொண்டால் தானே இப் படி ஏதாவது ஏற்படும்? மிழவன்விடப்பணுக்கு இருளன் மகன் வயிற்றுப் பேரன். அழகாய் மகன் வயிற்றுப் பேத்தி—அதாவது, இருள னுக்கு அவன் அத்தை மகன். இந்த நிலையில் மாமன் மகனுக்கும், அத்தை மகனுக்கும் முடி, போட்டுப் பேசுவது சர்வ சஜனம்தானே?

அழகாய் பண்பனவென்ட் பொக்மெலி புடன் பதினாறு வயதுக் குமரிவாசியுத்துக் குதுங்கினான். பண்பு நட்டபுகளும், ரூபகங் களும் ஒவ்வாச் கூடி, அவரானது கண்கள் வலுவடைபச் செய்து கொண்டிருந்தன. இப்படிச் சில மாதங்களுதான். அதன் பின்னர்கால் சிங்கப்பூர் மாடன் காதலுக்கு இவ் புருக வந்துசேர்ந்தான்!

மாடனின் மாடன ஸ்பாட்டன் காய் மெல்வான் மயானத்து வெட்டியப் பீலமுப்பி லேயே கழிந்த போதிதும், அவனது தடைப ணுடன் சிங்கப்பூரிலிருந்து விட்டு வந்த

வாழ்வுதான் அவனைப் பெரிய மனிதனாகவும், காகக்காரனாகவும் மெய்ப்பிரும்படி செய்தது. அவனுடைய தடைபுடைச்சலும், வகை வகை வாய் நாகரிகச் சாமான்களும் சேர்ந்து ஸ்க்கினையும் அவன் பென்னாதினையும் மதி முய்க்கி வைத்து விட்டன. ஏதக்கருதைய இரண்டு மாதப் பழக்கங்களுக்கள்ளாமலே மாடனுக்கு அழகாயிலைக் கட்டிக் கொடுத்த அவனை மருமகனுக்கெக் கொண்டிரு விருமனவுக்கு அவர்கள் நீர்மானித்து விட்டார்கள். ஆனால் அத்தனைவ மதிப்பு வாய்ந்த மாடன், போய்க்காரன் கண்கள் காணும்பொதெய் வாய் பதுங்கிக் கொண்டிருந்ததான் என்பதை அவர்கள் எப்படி அறிவார்கள்?

கடைபொக, அநேக வம்பு துப்புளென் ளாம் தட்டது ஒருவாருக் ஒத்தகை. வீரப்ப னின் மெட்டு உபதேசங்களுக்கோ, அழகாயி லின் அழுஞ்சாறுக்கோ வாய் மதிப்பு வைத் தார்கள்! குல தெய்வமான வீரபத்திரன், காட்டோர் காட்டொக அழகாயினை மாட னுக்குக் கட்டிக் கொடுத்து விடுவதற்கும்

பாக்கு வெந் திரில் வயத் தும் பவர்குண் னிலையிப்பரிசு மும் போட்டு விட்டார்கள். கால மெல் வாய்காத்துக் கிடத்த இரு ளன், கலக்கத் துடன் கிளம் பினும், அவ் திரவே பக் கத்து வகுக் குச் சென்ற அங்கிருந்த செவ்வந்தி வைக் கட்டிக் கொள் குவ தற்குப் பரிசு

நடம் போட்டு. மது எட்டாம் தானே அவளுக்குத் தானியம் முடிந்த விட்டாக. அவளும் அவளுக்கொரு வித்திலும் மூன்றாம் பெண்மூன்று அத்தை மகந்தான். தாயும் தந்தையும்தான் அவள். மாமன் வீட்டில் அந்நேரம் கொஞ்சம்கூடுகிறவையில் வளர்க்கப்பட்டு வந்தான். இருண்டிருந்த வாழ்க்கைப்பட்ட அவன். மகா பாக்கியவாளி தான். ஆனால் பாவம்! அவன் வாழ்வுக் கெதப்பட்ட மகாநிலை அனுபவிக்க முடியாத வரது செய்தி விட்டார் எப்பம் சிறுத்த உடலும். அவனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டபின் அவன் பத்தே நினைவாளுக்குள் விஷம் தீங்கிய நன் விளைவாக மரித்து விட்டான். இதன் பின்னர்—இருளானதுக்கு மேலு எல்லா அநீதிகளே வளரும்? வளரவும் வாழ்க்கை வாயும் வெறுத்து விட்டு ஒழுக்கவன் தான். எவ்வளவோ வளரிகளை வெங்காயம் வந்திவிட்டு, கடைசியாகத் தன் பழைய காலகால வந்து கொண்டி விட்டான்.

இவற்றுக்கிடையில், அழகாவியின் கழுத் தில் மலர்சன் சரகு பதுங்குதலை தாக்குதல்கள் மூலப்பாடுவோ, மட்டைப் போலிசார் தேடி வந்து அழைத்துப்போய் விட்டனர்! அவன், எங்கேயோ மட்டைத்துப் புரத்தின் நடத்த கொடியில் சம்பந்தப்பட்டான். கைத்துப், பன் மாதங்கொண்ட இங்கு வந்து பதுங்கி விருத்தவசன்கள் பதுங்கி வேட்ட வெண்கலமோடு விட்டது. இதன் விளைவாகவே, அழகு. விவாதிவக்தவெல்லாம் ஏதப்பட்டு, ஒக்கலின் கால பணங்கன் கைத்தாதுடன் அவன் மட்டும் நப்பிதான்.

இப்பொழுது ஆறு வருஷங்கள் முடிவிட்டன.

மேலும் இருக்கிடவே மகத்தது வெறு நேரம் வந்தவின் இருளன் அத்திரைவையே தொக்கியது. தன்ரு கொண்டிருந்தான். எடுத்கவ்வாகத் திரும்பியவன் — சந்தே திருத்திவிட்டான். மேலாட்டம் சொடுத்த போட்ட அவர்களைவாயம் குட்டகக் கவரிக் கிது கைத்தப்படுவோ விருத்தன். பாட்டன் வந்திவ இரண்டொரு வார்த்தைகள் அவன் நெருங்கி மூன்றாக உறுத்தத் தொடர் கின. "பென் பாவம்—பென் பாவம்" என்று அவனது வெளி புத்தகன் தாமராவே மூன்று வருஷத்தான். கைப் போட்டவன்களின் விவாட்டம் விருத்த மரிக்கொழுந்தின் மனம்—ஆறு வருஷங்களைமும் உடத்து அவனது நினைவு விளர் பின் பக்கத்துக்கு இழுத்தது.

அப்பொழுது பத்து வருஷங்களுக்குப் பின், இரண்டாம் தடவைபாக, அவன் காட்டுப் புத்தாக்கு வந்து கொண்டிருந்தான். தப்பி னும் தாயும் மகத்தது விட்ட துவரங்கன் ஒரு புத்திவிருத்த போலிதும். ஒரு அவர் திரை வளர்ச்சி அவன் உன்னத்துக்குள் ஏதப்பிபுருத் தது. கட்டுக் கொன்னாக வளவுகளைக் காணும் காணம் பருவமங்கவா அது?

பாட்டினத் தொடர்ந்து வந்த இருள னுக்கு மயானத்துக் குடிசையை நெருக்க தெருக்க வகைவந்திவாத உச்சமெடுத்தது. மேலும் மட்டிதும் சந்து வேலையாவே நடத்து. அந்நே திரும்புக்கையும்தான் தாண்டுக

குடிசையைச் சேர்ப்பித்து விட்டான். அவ னுக்குக் குட்டிகள் பரி!

கப்பிச் சாங்கைக் உடத்து மயானக் காட் டுக்குத் திரும்பும் குறுக்குப் பாதையில்—கடர்க்கிலவான இறுப்பைத் தொடர். மரத் தக் கிளையிருந்து கட்டியவிடப் பெற்றிருந்த ஒரு வயிற்றுஞ்சைக் கட்டொர்த்த ஒரு பெண் விசி விசி வாய்க்கொண்டிருந்தான். அவனது அவிழ்த்துவிடப் பெற்றிருந்த அகவாரம் பயிச் தொகையோம் நீண்டு, பூக்கியவும்த் தொடருக் கொண்டிருந்தது.

இருளனின் விதானில் திரைப்பு திரைத்த விட்டது. "அட! அனாவீ?" என்று குளரில தாக்குடன்.

அவன் அவன் விழங்கி விழந்து போந்து ஒருகையம் நோக்கினான். அடுத்தகையம் அவன் மூலம் ஆவம் பழமாகச் சிவந்து விட்டது.

அவன் நெருங்கி வந்து நின்று. "அனாவீ தானு நீ? தான் மோகினிப் பெண்ணென்று மிரண்டு விட்டேன்! ஐ, அப்பா ஆனே மாரி விட்டாயோ?" என்று.

"நீ உடத்தான் தொம்ப மாரி. அகட வானமே தெரியுக்கியோ?" என்று நெருக் கச்சத்திவிட்டான் அவன். அப்பொழுது தான், காற்றுவாக்கில் அவனது 'அயுக்கொன் கட்டிதான்' சொகுமிருந்த மருக் சொழுந்தின் மனம் அவனது தாக்கிவாதி நினைத்துவிட்டது!

அவன் ஏதோ நினைத்துக் கொண்டவன் போன்று தாண்டிபுத்தங்கையும் தொட்டிட்டு விட்டு. "ஏன்—அவன்—மே" என்று பெருக் குழப்பத்துடன் தொடங்கினான். அவன் உட் டென இடைமறித்து. "என்னது பெண்ணு? அன்னையாவது, வெண்ணையாவது?" என் னுள் பதரப்பான குரலில்.

அவன் முடிதின் குறுக்கை உத்தாடித்து! "இக்வே பிகவே... நீங்கள்—அத்தான்!" எனக் கூறிவிட்டு, அவன் அங்கிருந்து குட்டம் பிடித்து விட்டான்.

இதற்கு அவர் கைக்கொடுத்த குடக் சத்திபரின் அலுவலம். அப்புகம், தான்கட னில் அந்நே சம்பவங்களை.

ஒருதான் அத்திரேயம். எங்கேயோ போய்ச் சந்திவிட்டு, இருளன் வீட்டுக்குத் திரும் பிக் கொண்டிருந்தான். இறுப்பைத் தொடப் புத்தன் துறையாவின்—அப்பொழுதும் அவன் அக் வயிற்றுஞ்சைத் தான் இருந்தான். அச் சமயம் அவன் அந்த வருவாசென்கப்பத அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை. வெறுதாரத்தி லிருந்து வளித்த இருளனின் உன்னம் குறுகுறுத்தது! அவனது பின் பக்கமாயிவ அவன் சந்தடியில்தி வந்து, பீக்கெடுக்கி வந்து வளவுகிவ அப்படியே எண்பத்தி விட்டான். அடுத்த கையம், அவன் நெ கச்சிவ கிருத்த படியே மிரண்டு விட்டான். அவன் உடம் கிளிக்த்தது. அவன் 'உடகட' வென்று தகைத்தான்!

"அனாவீ, நீ பவந்துட்டியா? ஆமாம்... இவ்வளவு பவந்தாகக் கொள்ளிப் பெண்ணைக் கட்டிக்கிட்டு தான் எப்படிச் சாவத் தன்னு திரை? தாம்?"

"ஏன், வேணுமே!" அவனது நுதலில் வச்சையும் குறும்புத்தனமும் அப்பிவிருத்தன. அவன் 'வேறு'வோ தகைத்தான்.

"எங்கே வரணியோ உங்களைக் கத்திரிக் கிழை. குதம்பையம் உங்களைத் தேடிக்கிட்டுத் தான் வந்தேன். இப்போதும் — ஊர்ச் சைக்கிளப்போல உங்களைத் தேடிக்கிட்டுத் தான் வந்தேன்!"

"ஊர்ச் சைக்கிளப் போனோயா?"

"ஆமாம்! பணம் படைச்சவர்களும், படிசிறந்தவர்களும் கூடச் சைக்கிளம் உட்காவிடத்தானே வந்து வரணும்?"

"அவசியம்! நீ என்ன சொன்னே? ஒன்றுமே விளக்கவில்லையா?"

"விளக்கவில்லையா? சரிதான்! இப்போது தாவது நீங்கள் மனம் மாறி என்னை ஒத்துக் கொள்ள வருவீர்களோ காத்திருந்தேன். உங்கள் சைக்கிளச் சைக்கிளத்தான் விடை என்று காத்திருந்தேன். அது சைக்கிளம் செடலாகிவிட்டது. ஊர்ச் சைக்கிளம் போல, ஒரு சொத்து வீராட்டமும், ஒரு பொதி தெருப்பும் தானே சைக்கிளம் முடியு?"

"அவசியம்! அவசியம்..."

"ஆமாம்! ஊராகத் தான் வந்தேன் ஒன்? என் கழுத்துத் தாவி ஒருத்தருக்கும் தெரியாது. நான் சென்றேன்!"

"நீமென்றது எங்கிருந்தோ வெளியே வந்து விட்டது! அச்சிதையிலிருந்து பெண்ணின் உடம்பம் வன் விழித்துப் புன்னடை புரீத்தது!"

"இதென்ன? செல்வத்திலா? இதன் பின்னம்—"

"அவசியம்! அதுவா? இதற்குக் கொள்கை?"

"நீயோ அவசியம்! அவசியம்! வேறும், வேறும்—பெண் பாவம் எங்கே வேறும்! அவசியம்!"

அவளது தொண்டையைப் பிணத்து கொண்டு ஒளி வெளியாகி விட்டது. அவளது கைகள் தட்டி உராய்ந்த வண்ணம் பின்ன விட்டன. உடல் 'இறந்த' வென்ற ரக்க ராட்டியமாகக் கழிந்தது. ஒரு இமைப்பின் நேரத்துக்குள்ளாக, ஆதாரமற்ற நெருக்குவராகக் காலத்தான்! அடுத்த பின்னம் பொருளில், அவனுடைய தாக்கின் பிடிக்க, மந்திரை பூக்கிடம் எங்கிருந்தோ வந்து சேர்ந்தது!

சிலிரென்ற நீர் முகத்தின் வழித்தோடக் கண்ணின் திறந்தால் இருளன். அவனெதிரே செல்வத்திலுமிக்க, அழகாய்ப் பிடுங்கி! கட்டையான ஆள் நூல் தான் ஒலித்தது.

"அட பாவி மனித! தான் வந்திருக்கா விட்டால் இத்திரம்—அந்த எரிந்த பிணத்து மேலே விழுந்திருப்பாயே—" இவ்வார்த்தை உன் உதிரக் கொண்டு வலிவிருந்த நெருக்கின் தீவர அவன் வாயில் வடித்தான்—அவளது பாட்டையன் விட்டான்.

"தாத்தா! நீ இப்போ சைபு, எங்கே விருந்து வந்தே? அனகாவேக்கு—" வார்த்தையை முடிக்கத் தெரியாமல் பெரு மூக்கடல் திணறினான் இருளன்.

"எனவே! நீதான் ஏதோ—வாசிய இரத்தத் தியை தாறுமாறாகப் பேசிக்கொள்ளும். என் மனம் செஞ்ஞையா? ரவிதாக்கு டிக்கட்டு வரங்குறெவனாரக்கும், எனக்கும் ரோஷமாகத் தான் இருந்தது. அதற்காக—"

இருவருக்கும் பெரும் பரபரப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. "தாத்தா! நீ இப்போ என்ன சொன்னே? அனகாவே எங்கே விருந்து?" என்றான் பாட்டனின் தோன் உறுதியை

படிவே. மெய்விடப்பிடுத்து 'என்' காரத் துடன் தழுட்டு தான் வெளியாகிற்று.

"என! இப்போ உனக்குக் கொண்டுபோன விசயத்தை. அவர்கள் ஏதோ—அனகாவே உனக்குக் கட்டிக் கொடுக்கக் கெடுக்கிட்டு இருக்கிறது போலவும், உன்னைப் தம்பிக்கிட்டு இருக்கிறது போலவும் நீ எண்ணிக்கிட்டு இருக்காய். விசயம் அப்படியே தம்பி! அவர் களுக்கு உன்னைப் பற்றிய கருத்தே விடையா? எத்தன் புயலாக—வெளியூரானும் அவரையுடையப் போட்டியை வந்து காத்தும் கிப்புருக்காணும் தெரியுமா? அதற்குத் தகுந்தாப்பிணகாக அவன் அப்பனும் நடந்து கொண்டு வருகிறான். கம்மாவாது தான் உன்னைத் தாக்காது தடையாக வந்துவிடும். அதன் பெண்ணின் மனம். பரிதாபமும் தாண்டா என்னை இங்கே இருந்துக் கொண்டு வந்தது. உன் வார்த்தைக்கு ரோஷப்பட்டு, தான் கனக்குத் திரும்பி விருத்தாக என்ன ஆகும் தெரியுமா? தானக்குக் காண்பிக்கவே அதன் பெண்ணு உயிரை காப்பாற்றுகிறது."

இருளன் பதைத்த வண்ணம், "நீயோ!—" என் உதிரக் கொண்டு வந்துவிடப் போத்திக் கொண்டான். உறு நேரத்துக்குப் பின், "தாத்தா! இதற்குக் கட்டிக் கொடுத்த மட்டும் ஒரு பைக் தொல் தனித்து வந்து அனகாவைத் தொட்டுத் தான் கட்டி வருவா? இருளன் கைதாவி தான் அவன் கழுத் துக்கு இருப்பதாவி!" என்றான் ஆமெ மான உணர்ச்சி பெருக்கடன்.

"என! இந்த மான அவராகியும் இப்போதிலேயே வந்திருக்கிறா? அதுவும்—செல்வத்திலிருந்து உனக்குப் புத்தி கொண்டு விருந்தாவிட்டான்..." மெய்க் தன் வார்த்தை கை முடிக்காமல் தடைத்தான்.

"தாத்தா, தாத்தா! அதென்னாய் உனக்கு எப்படித் தெரிந்தது?"—அவளது அவசரக் கேள்வியின் விடையும் வெட்கமும் ஒன்றாகப் பிணத்து வெளியாயின.

"எனக்கு எப்படித் தெரிந்தது? அதை வெண்ணம் அப்படியாகக் கொண்டுபோனே—" என்று உதிரக் கொண்டு மெய்க் பரபரப் பாடினாது, அச்சிதையினாலே வந்தான்.

ஒரு பாக்குக் கடிக்கும் நேரம்—மெய்க் கருக்கல் பரமமாகக் கழிந்தான். தாறுமாறாக் கிடத்த எரி முட்டைகள் ஒன்றாகக் குவித்தன. வேறும் வெளியே கிடத்த அப்பெண் உடம்பம் கிடைக்கும் மகத்தது கொட்டைத் தீயாக எரிந்தது!

பாவம்! அவ்வேளையே பிணம்—இருளன் ஸரட்டு உக்காந்துக் கட்டியும் மாறு தன்மும், புதுமைவாசர்களையும் அளித்த விடையில் அவனது பாட்டனின் குதையும் உக்காந்துக்கும் அவன்—செல்வத்திலானே தோன்றி, பெருத்த கோதண்டம் வந்ததையும், அதன் விளைவாகவே ஆரம்பத்தில் அவனும் மல்கிக் கிடத்தானென்பதையும் இருளன் எப்படி வறிவான்? மெய்க்கு அனகா உற விருப்பமில்லை! ஆனால், தாக்கு தடையானால் பேரண்டம் காணிக் முடியாத செயல் அன்மெய்க்குப் பிணம் காணிக் முடியாத பற்றி அவனுடைய இதயம் தீததையாகக் கொண்டிருந்தது!

நான்தான் அடிப்போஸர்

செளக்கியமா ?

தங்கள் எண்ணெய்ப்பதி ஒருமொழிதான் வேண்டுமென்பதிலிருந்து
உள்ளும் உங்களுக்கும் என் வந்ததென்கிறதும் வேண்டு
மிறேன் வங்குக்கொன்றான வங்குக்குக்குள்ளும் தான் சிறந்ததென
தருதென்கிறீர். அதுவே போதும் என்கிறீர்களென்ற
இரவுகளும், பூங்கொண்டங்களுக்கும் என்ன பூங்கொண்டம்
இப்படி அங்குமிப்பேனாவதும், இறுதியில் சிறந்தவொன்றை
பொருள் உள்வந்திருந்து அதனால் தான்—அங்குமேயன்றி
அங்குமிதான் அங்குமென வந்தால் திறந்துண்டு உருவோ
துதிருதிவோ வந்தவெனில் தங்கவோ அங்கத்து வந்த
தொ தங்குமிதான் வே இருக்கும் பரந்தவொன்றோ
சுந்திரவாசியெனப் பெருளும்படி தான் இவ்வாசியி
ருந்தவொரு முறையே 111-வரிய வந்ததென தங்கு
மொருதுவான தொத்திவிருந்து இவ்வக தந்ததன் வன
வன வந்ததுவொன்றெனக் வந்தவென்கிறது. இவ்வ
வந்தவொரு [குந்தி] பெருவொன்றும், பெருகு வந்து வந்த
வந்தவொன்றும் இவ் இவ் பெருவொன்றை வந்ததன் வந்த
திறந்த பெருவொன்றும்—வந்தவொன்றை வந்த அங்கு
வந்தவொன்றும் வந்தவொன்றும் வந்தது பூங்கொண்ட
வந்தவொன்றும் வந்தவொன்றும் இவ் வந்ததன் தான் இவ்
வந்ததன்

உணர்வுகளையும் திறந்ததும் இதர உயர்ந்த நாகரிக உணர்வுகளையும் தூண்டுதல் பற்றியும் கருத்துக்களையும் அடிப்படையில்.

ஸ்டான்லாக் - வாரிசுக்களோடு தந்தை மரம்.

வினாக்கள்: கார்த்திக், ஆதித்யா கம்பெனி-யுடன் ௪ மீ. இரகசியப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை எவ்வாறு கையாண்டுள்ளது?

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

“பிரானோ கொண்டு பாலில்
செய்வதற்கு முன்னால், பித்தலை
இவ்வளவு பளபளப்பாக இருக்
கும் என்று எனக்குத் தெரியாது”

பித்தலை மீதும் தாபிர
சுமரணனைப் பாலில்
செய்ய பிரானோவிற்கு
கிக் ஒன்றுமில்லை. பிரா
னோ சந்தம் செய்க
துடன் பளபளப்பாகவும்
செய்கிறது — அதுவும்
விவரமாக. எனினும்
மிருதுவாக.

திராயம் அல்லது பாகை

பிரானோ

மெட்டர் பாலில்

உங்கள் வீட்டிற்கும் பிரகாசத்தைத்
கொண்டு வருகிறது

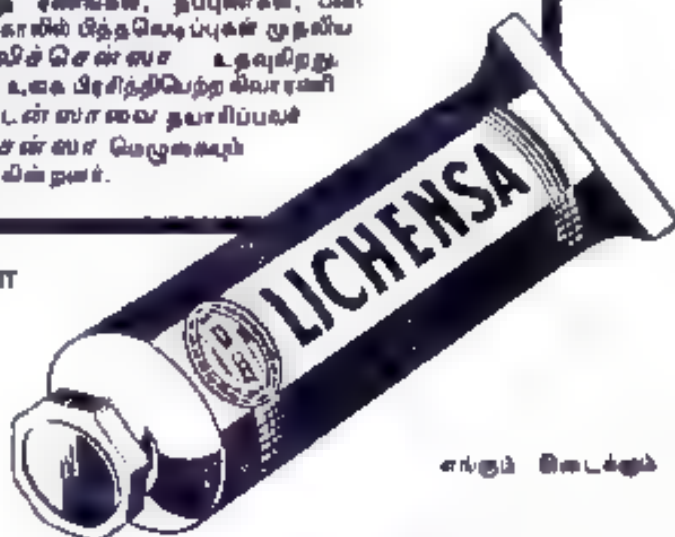
அருமையான (மெட்டர்) மிமிடேட்
(இந்தியாவின் இலக்கப் பெற்று)

உலகப் பிரசித்தி பெற்றது

லிச் சென்ஸா உருவப்படுத்தியிருந்த உலக
சுரும நோய்களிலும் எய்வித ஹாஸ்பிஸினி மிகுது
கூட குணம் தருகிறது. செக்ரிஸ்படைகள், டீச்
நாமகர, சிராய்ப்புகள், கொடிப்புகள், கரிசுண்டி
டும் கைவித உணவுகள், தீப்புகள், பனி
கொடிப்புகள், காலில் பித்தகொடிப்புகள் முதலிய
இனங்களில் லிச் சென்ஸா உதவுகிறது.
மூலநோய்க்கு உலகப் பிரசித்திபெற்ற லிசாசனா
லாசிய பெறுடன் ஸாஸை தயாரிப்பவர்
கனே லிச் சென்ஸா மெழுகையும்
உற்பத்தி செய்கின்றனர்.

லிச் சென்ஸா

மெர்மனியில்
தயாரிக்கப்பட்டது

எங்கும் இடைக்கூட

பக்க 3

லிசோன் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்கள் மலர்ந்து உருப்படுத்தியிருக்கிறார். 15, பெய்க்குத் தெரு, மலர்ந்து.

முருகன் படத்துக்குப் பஸ்சென்று துடைத்துச் சத்தம் போட்டிட்டு, அதன் மேல் குந்தும் பொட்டிட்டுப் பட்டிடித்தது. அதன்மீது போலீஸ் போடப் பட்டிருந்தது. காவிரியப் பட்டி அங்கக் கொல்கென் தடுவே குத்து விளக்கு ஏற்றி வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு தாட்டில் மூன்று ரோஜா மாலைகள், ஒன்றை எடுத்து முருகன் படத்துக்கு அணி வித்தான் தங்கம். ஒன்றைத் தன் எதிரே திடுக்கும் சத்திர லின் கழுத்தில் பூட்டினான். மற்றொன்றை அவன் தொக் கியபோது சத்திரன் தொடி யில் எடுத்து அணிவித்த ஷடம் அவன் தலையில் குளித்துகொண்டான். தட்டி விடுத்த மரங்கல்பச் சாட்டள எடுத்து தவன் கழுத் தில் அணிவித்தான் சத்திரன். எங்கிருந்தோ கோயில் மணிபோலச் 'ஜாம் ஜாம்' என முழங்கியது.

அடுத்த நெடுவில் வாடுத் துக் கொண்டிருந்த மேளம் 'இம், இம்' என முழங்கியது. சத்திரனுக்குங்கூடும் முருகன் படத்துக்கு நமஸ்காரம் செய்தாகன. சத்திரனும் தங்கமும் கணலம் -- மூலையி பாடு விட்டனர்.

தங்கத்தின் கண்களில் ஆவநதம் கண்ணீர் துளித் தது. குத்து விளக்கொளியில் இரு புத்துகளான அமை மிளிர்ந்தன. சத்திரனின்

காங்கள் அவன் கண்ணைத் துடைத்தான். அங்கக் காவலரின் இடமான ஸ்பரிசும் அவனுது இவைய நேருக்களையத் துடைக்கும் எவ்வதை அவன் அறிவான்.

தங்கத்துக்கு என்ன குணமு? அவன் குணம் லாகமே எண்ணியிருந்தான். அரண்மனை தன்ருக் கிண்குத அக்கன்று அழிகமென்று அவன் மனத்தில் ஓங்கித்துக் கொண்டிருந்தது.

சத்திரன் அந்த எண்ணத்தையத் போக்கப் பகத அவளின் ஈரவள்ளம். எல்லோரும் அறிய மணம் பூரித்து கொண்டான் சம் அத்தன்னை அவன் அனைத்து விடுவான் என்று பலர் அறிய மணத்து கொண்டான். எவ்விதம் தங்கத்துக் குப் பழைய நினைவு மாறவில்லை.

பொங்கல் கறிக்க மறுதான். கடினமான கனையுக்குப் பிறகு அன்று ஒரு தினம் சத்திரனுக்கு அவன் மேல் சென்று வந்த ஜவுளிகளை மறதளாயி விடுவதை அறிந்தான். தலையணை அகற்றுத்து நித்திரனை வந்த தவிர பொருத்து போகவில்லை. அன்று தாங்கித் துவிப்பிப் பார்த்தும் போகுது போகவில்லை.

இரவு எட்டரை மணிக்கு மேல் இரண்டாவது காட்டு போன்றுக் கத் விளம்பினான். இரத்தாயிரம் அடிகள் கொண்ட அத்தப் படம் முடிவடைந்து அவன் வீடு திரும்பும்போது மணி இரண்டாய் விட்டது. திரும்பும்போது தங்கத்தின் அவன் கண்டிருப்பான் என்ன நினைக்கிறேன், இரண்டு நறுகலான நெருக்கல் மேலும் இடத்தில் அவன் வந்து கொண்டிருந்தான். எல்லோருடைய விட்டிலும் இரன் அங்கே இருந்தது. ஒரு மாதத்தின்கு விளக்குது 'அம்மா, திடீர், திடீர்' என்று காரோ அபயக் குரல் எழுப்புவது அரை நுறையாகச் சத்திரனின் காடுகள் விளங்குது. பெண்களாக அது தென்பட்டே சத்தம் வந்த இக்கை நோக்கி விரைத்தான்.

தங்கம் நாட்டின் பெயரில் கிடுகிடுகுத் தான். அவன் கண்ட கிடுகிடுகு குரல் எழா வண்ணம் நாட்டின் ஒருவன் துணிபைய அடைக்க முயன்று கொண்டிருந்தான். சத்திரன் விளக்குது வ நவனத் கண்ட அந்த நாட்டின் யோகமாக ஓடி விட்டனர். தங்கம் விடுத்து விதித்து அறு வண்ணம் கட்டம் நடுக்க நின்று கொண்டிருந்தான்.

அந்த மங்கிய விளக்கொளியில் தங்கத்தால்
சத்திரம் ஒரு முறை தோக்கினான். வறுமை
யின் சிவங்கமாக அவன் திகழ்ந்தாலும்,
அதற்கும் பருவத்துக்கேற்ற தோற்றமும்
அவனிடம் திளைத்திருந்தன. தோள்களில்
'டக் டக்' என்று புடல் ஒலியுடன் கூதல்
செத்தத்துடன் கூர்ச்சா ஒருவன் வந்து கொண்ட
யிருந்தான்.

"சரி, சரி! இங்கே நிதம் வேண்டாம்.
சங்கீதப் போகணும்! உங்களை அங்கே கொண்டு
விட்டுச் செல்விடுவன். கூர்ச்சா இங்கே வந்தான்
என்றையும் சந்தேகிக்கப் போகிறான்" என்று
அவசரப்பட்டான் சத்திரன்.

"அப்படியெல்லாம் சொல்வாங்கேன். உக்
கைப் போய் தங்கவரல்களை ஒரு சந்தேகிக்கப்
போகிறான்" என்று கூறிக் சத்திரனைப் பின்
தொடர்ந்தான் தங்கம்.

தடுத்து செத்துப்போது தன் வரலாற்றைக்
கூறி வரலாறாகத் தங்கம்.

"நான் ஒரு அழகைத் தங்கம். எனக்கு அப்பா,
அம்மா வாரியர்கள். இப்படியேதான் நான்
இரவும் பகலும் பிச்சைக்கெடுத்துச் சாப்பிடு
கிறேன். இரவு பத்து மணிமறையின் பிச்சை
எடுத்த பிறகு இத்தப் பக்கமாகக் கொஞ்ச
தூரம் போனால் ஒரு லாசும் இருக்கிறதே.
அங்கே ஒரு ஆயா இருக்கிறார். அங்கேதான்
போய்ப் படுத்துக் கொள்கிறேன். அந்த ஆயா
நான் எனக்குத் தாயும், தந்தையும். அவள்
எனக்கு ஆறுதல் கூறிக் காப்பாற்றுகிட்டாள்
நான் எங்கைத்தோ செத்துப் போயிருப்பேன்.
இவ்வாறு என்னைக் காணாது காண்கூடச்
செல்கின்றேன். எங்கெங்கோ அங்கு விட்டு
வருகிற போதுதான் இப்படி நோந்து
விட்டது" என்று தங்கம் கூறிவரும் போது
சத்திரன் இடைவேடி நிறுத்திட்டான்.

"ஆமாம்! இப்படியே நீ எவ்வளவு நாட்
களுக்கு இருக்க முடியும்? நாம்....சங்கீத
இருக்கின்றோ சொன்னே! அந்தக் குகைக்கு
அருகே?" — சத்திரன் எங்கோ போன
வாகக் கேட்டான். அவன் விடும் அங்கியே
தான் இருந்தது.

தங்கத்தை அந்தக் குகையிலே விட்டுவிட்டுச்
சத்திரன் போய் விட்டான். சத்திரனுக்கு இர
கெடுதலும் உதக்கமில்லை.

தங்கத்தை அதற்குப் பிறகு இரண்டு
மூன்று முறைகள் சத்தித்து விட்டான். அவ
னுடைய பிடியாதமாக போனவர்களைப்போல

தங்கம் பிச்சை எடுக்கப்
போவதை விட்டு விட்டான்.
சத்திரனின் அறைமுகச் செ
தல் செல்லது. தன்னிடம்
இருந்ததுக் கொடுப்பது,
தொட்டிலில் போய்ச் சாப்
பாடு. சாப்பி
வாங்கி வருவது
போன்ற வேலை
களைச் செய்து
வரலாறாக.

தங்கத்தை
இதன் தன்மை
காரணம் காரண

மிகிது. சத்திரன்
அவனைத் தேடிச்
சென்று சென்
றான். தங்கம்
துக்கமே வயசு
மாக உட்கார்ந்
திருந்தான்.
அவன் இதனை
காப்பாற்றி
வந்த ஆயா இர
ந்துவிட்டான்.
தங்கம் கிடையாது:

"இது நான் என்ன
செய்
வேன்? இதுவரை
என்னைக்
குழந்தையோலக்
காப்பாற்றினேன்

ஆயா செத்துப் போய் விட்டாள். எங்கெங்கோ
செல்லும் ஆயாநான் கடைசிக் காவத்தின்
காப்பாற்றினேன். அவன் செத்துப் போகிறப்போ
என்னை ஆயாவிடமிருந்து அம்மா கைப்பிடித்
துக் கொடுத்தான். இனிமேல் நான் என்ன
செய்யவேன்!" என்று தங்கம் அழுதான்.

சத்திரன் பணிதங்கமில் ஆறுதல் கூறினான்.
கடைசியாகக் கூறினான்: "தங்கம்! நீ ஒன்றும்
தங்கம் திணக்கமும் இருந்தால் ஒன்று
செய்கிறேன். கேட்கிறாயா!" என்று.

தங்கம் அவன் நிமிர்ந்து கேட்கிறான்.
"தங்கம்! எனக்குப் ஆறாவு இல்லை. ஏன்
தாம் இரண்டு பீரூம் கவிதாவும் செய்து
கொடுக்கக் கூடாது!"

தங்கத்தின் மூலம் குழிதான் விவத்தது.
அவன் தங்கமே குளித்து கொண்டான்.
பெரிய அவன் தொண்டையிலிருந்து வெளி
வரவில்லை. வெகு நேரம் வரலாயிற் இருவரும்
மெல்லமாக விருந்தார்கள். தங்கம் சரிசெய்த
பதற்கு அடலாசனாகத் தங்கம் அகாத்
தான். தங்கம் தானிக் அவர்களை இருவரும்
மணந்து கொண்டனர்.

சத்திரன் காமியின் மிகக் கெடுதலில் கைக்
கொழுத்து வெண் பார்த்து வந்தான். அந்தக்
கைமையின் முதுகாழ்க்கக் கை அருகிலேயே
விட. சத்திரன் அவருக்கு மிகவும் பிடித்
திருந்தது. தன் விட்டியெயில் ஒரு அறை
கொடுப்பதன் அவர் பன் தடவைகள் கூறியும்
சத்திரன் சரிசெய்த பதில் கூறவில்லை. முதுகாழ்
காரணத்தினால்தான் சத்திரன்மேல் பிரியமா
யிருந்தார். அவருடைய மூக்குவது பெண்
தீமா பிறவியிலேயே ஒரு கைக்
கைமையுடையது. சத்திர
னுக்கு மேலு ஆறாவு இல்லாத
படியாகத் தீவாமைச் சத்திர

ரோம்ப நாட்களாக, உங்கள் என்னுடைய மருமகனாகத் கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம்" என்று.

சத்திரன் திடுக்கிட்டான். எப்படியோ மெய்யுறு விழுங்கி, "என! என்னை மன்னிக் களும். எனக்கு ஓரம்பை கல்யாணமாகி விட்டது" என்று கூறினான்.

முதலாளியின் மூலம் கண்டபலது. சத்திரன் பலருக்கும் தெரியாமல் கவிவாணம் செய்து கொண்டான் என்ற செய்தி அவரைத் திடுக்கிடச் செய்தது. தம் மன விவரத்தை வெளிக்குக் காட்டி விரும்பாமல் அடக்கு

றுக்கு மனம் புரிந்துவிட அவர் திட்டமிட்டார். பல நாளை அவர் தம் எண்ணத்தைச் சத்திரனிடம் வெளிவி. எண்ணியும் அத்துமேல்மேல் அவர் எடுக்கமுடியாதபடி சத்திரன்பை ஏற்பட்டு வந்தது.

அன்று முகலாயன் சத்திரனை விட்டுக்குச் சாப்பிட்டு, அழைத்திருந்தார். பிரமாதமான விருந்து. விருந்துக்கு வேறு எவ்வும அழைக்கப்படவில்லை. சத்திரனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. சத்திரன் திவ்யம்மை முதலாளி தெனியை வலத்தார். அடக்கு சீர்ப்புடனும், "இன்னதற்கு நீளானின் பிரத்த நான். அதன் சாக்கை வைத்துக்கொண்டு உங்களைச் சாப்பிட்டு அழைத்தேன். மகன் விட்டுக் கூறினேனே.

சீர்ப்பு சீர்த்த வண்ணம் திவ்யம்மைவிட சீர்த்த கொண்டார். என்னதும் அவருக்கு ஏதாவது உதிர்த்து அடங்கவில்லை.

அவருக்கு இரவேகளும் உறக்கமெய்யில்லை. மறு நாள் சத்திரன் கடைக்கு வந்ததும் அவ ிகத் உயிர் அழைத்தல் போல் உயிர்தன் கொண் டுயிர்ப்பித்தார்.

"சத்திரா! உயிர்தன் எனக்கு அமாதியான சீர்ப்பை ஏற்பட்டுவிட்டது. அதனுத்தான் என் மனை உடைத்துக் கல்யாணம் செய்து கொடுக்கத் திட்டமிட்டேன். தீஞ்சு காப்போ தெரி ளாதவர்க்க கவிவாணம் செய்து கொண்டு விட்டேன் என்கிறேன். அதெல்லாம் கல்யாண மாருமா? ஏதோ சத்திரதாய் — ஆகவே

பட்டால், அங்குமேதான். தூணும்தான் உங்களுக்கு இருக்கும்போது ஒரு பெண் தான் காதுவித்தேன். தகப்பனுக்கு விவரம் தெரிந்தது. அவர் புத்திமதி எவளுக்குச் சிறந்ததாகப் பட்டது. நல்ல சொத்துள்ள இடத்தில் வரன் சொடுத்தது. காதுச் சத்தத்தின் காதலாவது காது? என்னைப் பருவத்தில் சொன்னதான். இவ்வாறு பெண்மையின் மறந்து விடு. அந்தப் பெண்ணுக்கு பெண்ணு மூன்று மூன்று மொத்தத்திடலாம். அப்படித் தான் நான் காதுவித்த பெண் ரொம்பப் பெரியதாக வாழட்ட வந்தான். மூன்று மொட்டை விடுவதில், என்னை நினைத்தாலோ என்னவோ, அவன் அந்தமும் திருப்பிப் பார்க்காமல் போய் விட்டான். நீயும்...." அவர் முடிக்கவில்லை.

"ஹா!" என்று கூவியது சத்திரன். "எனக்கு உங்கள் உபதேசம் நெகவலிவது. நீங்கள் ஒரு அபிமானம் ஏமாற்றிவிடுகிறீர்கள். அந்தக் தூணும் பெரிய பெண்ணும் எப்பது நிலையங்கள். இப்பே பெண்ணும் நீங்கள் சொல்வது அந்தமங்கள். என்னிடம் இனிமேல் இந்த விஷயமாகப் போவோண்டாம்" என்று கூறிவிட்டு வேகமாகச் சென்று விட்டான்.

அவமானமும், அத்திரமும் தீவரத்துடன் வேதனைபுடல் சென்ற ஸ்தலமாகிவிட்டது. இவ்வாறு தொடர்ந்து. சத்திரன் மயக்கிய அந்தப் பிரணவகாரப் பெண்ணிடமே போய் அவன் மனத்தை மாற்றி அங்கு மிரட்டி ஒட்டி விட்டான்...

தீவரத்தடை உடனே முடிக்கச் செய்திருந்தான். தங்கம் படத்துக்குப் பூ தொடுத்தல் கொள்வதுக்குதான். யாரோ சைவத்திட்டு வந்தது வேட்கை சைவத்திட்டு திறந்தான். ஸ்தலமாகி தங்கம் இவ்வாறு என்று அத்திரன் பருத்திக் கொண்டவுடன் தங்கத்தின் பர பரப்பு அதிகமாகிற்று. "ஹாஹ் ஹாஹ், உட்காருங்கள்!" என்று உட்காருவதில் வேகமாகிவிட்டான்.

முதலாளி முதலில் அமைதியுடன் பேசத் தொடங்கினார்: "சத்திரன் நீ சத்திரன் அவன் உன்னுடையவனாக ஆகிக் கொண்டு விட்டான். சத்திரனுக்கு விடப்பட இருந்த அறிவுடன்தான் இவன் மூலம் நீ கொடுத்த விட்டான். அவன் என் மனை மனப்பதான முப்பே வாகத்திட்டு கொடுத்தான். டாக், உன்னுடைய பொத்தினியைப் பேசுகிறான் இப்போது மறுக்கிறது. நீசைக்காரப் பெண்ணை என் கையாணம் கொண்டு என்று அவனுக்கு விளக்க என்னை அந்நேரமாகிறது. என் குழுவும் என்னிடம் சொல்லி விட்டுச் சென்றதைச் சொல்வது உத்தமம்...." என்ற பீடிக்க உடல் தொடங்கிய வாகத்தையாக் கொடுத்த தங்கம் திருக்கப்பட்டான்.

"ஹா, இவ்வாறு நீ வந்து வந்தே இருக்கும் பெண்ணிடம் பேசியிருக்கிறீர்கள் கூடாது. என் கையாணம் முத்திரை என்னிறப்புவான் மரியாதை அளிக்கிறேன். நீங்கள் என்னுடைய படி நான் பிரணவகாரியன். நான் விதி வசமாக ஏற்பட்டது அது. நீங்கள் இப்போதுதான் உதும் வேளையாகப் போக என் தாயாரைக் காதுவித்தவனுக்கும் யாரோ கூறி விடுகிறீர்கள். என் தாயாரை மயக்கிப்

பேசி, என்னைக்காவோ கூறி நான் வந்திருக்க இருக்கும்போது விட்டு விட்டு ஒழுகிட்டான், அவன் குழுவைக் குட்டிக்கொண்டான் என்னை தன்னாலே வாழ்விக்கும். ஆனால் என்னவது தெய்வம் அங்குக்குத் தங்கமே தராமல் இராது. அதைப்போல் என் கையாணம் தங்கம் தங்கம் மாற்றி வந்தே மறந்து விட்டுவிட்ட வேளையே கூறினது நான் இதை உலகம் வாழ் வேன் என்று என்ன சொன்னான். என் வாழ்வையே முடித்துக் கொடுத்தான். அந்தப் பாயிரை உலகமேதும், என் கையாணமும் மறந்து கொள்ளும்" என்று ஆவசம் உத்தமன் போல் கூறினான் தங்கம்.

முதலாளி பதிக் கூறவில்லை. பெண்களாகத் திரும்பி விட்டான்.

இவ்வாறு ஒன்றும் புரியாமல் உட்கார்ந்து விட்டான். அவன் கண்ணெதிரே இருந்தான் காட்சியளித்தது. சத்திரன் வந்து அவன் எதிரே தீவரம் தங்கம் தங்கம் என்று பன குழைக்கப்பட்டிருந்தான் அவனுக்கு நினைவு வந்தது. சத்திரன் உண்டவுடன் அவன் விட்டி விட்டி வருவான். நடந்தவற்றைக் கூறினான். சத்திரன் சிரித்தான். "எது தோத்தாவும் நீ அந்த வேண்டாம். இதை யார் என் தாஜிமுமாக் கடிதம். முதலாளி வீல் மிரட்டினாருப் பண்பட மாட்டேன்" என்று கூறி கொண்டு வரும்போது 'டப்' பென்று ஸ்தலம் வழியே வந்தமொன்று வந்து விழுந்தது. சத்திரன் திருக்கிட்டு அதை எடுத்துப் பிச்சித் தரப் படித்தான். அங்குமே தங்கத்துக்கு.

ஒருமணி நேரத்தில் எப்போதுமே மனம் மாறி விட்டது என்று ஆச்சரியம் வருவது. உலகம் வந்து சத்திரனுக்கு உன் மனமேதோ மனமான முதலாளி மாற்ற முயல்வதன், பணத்தாரத்தையும் உபயோகிக்க என்ன விரும்புது. ஆனால் உலகம் உண்டவுடனேயே நான் திருக்கிட்டேன். நீ உன் தாயார் மரகத்தையே உருவெடுத்துப் பிறந்திருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் மரகதம் எப்படி இருந்தாலோ, அப்படியே நீ காட்சியளித்தவுடன் திருக்கிட்டேன். அந்தக் காலத்தில் போல் நீ கூறி வரவாறு என் சத்திரனின் வாகத்திட்டுச் சென்று விட்டது. நீ மரகத்தின் மகன். என் குழுவும் கூவிடப்பட்ட மரகத்தின் மகன். என் மகன். உன் வாழ்வில் குழுவில்தான் வந்தது என்னைவு மகத்தான தவறு? என் மனை வாகத்தையக் கொடுத்த முயல்வதன் பாயிரைக்கார? என்னை மனமித்து விடு. நீயும் சத்திரனும் செவ்வியமாக வாழுவதன், சத்திரனுக்குத் தனியே துடிக்கிடைவதற்குக் கொஞ்சம் ஏற்பாடு செய்துக்கொள்! உன் தாயாருடன் மனமிப்புக் கொள் முயல்கின்றேன். என் மனைமம் மனமிப்பு கொள்வதற்குமே பிரணவகாரம் செய்து கொண்டுதான் மனமான மகனிடமே, நீ செவ்வியமாக வாழ முயல்வது அருமட்டும்.

இப்படிக்கு உன் தங்கம். புரமலிவன். வந்ததைப் படித்து முடித்து தங்கம் 'அப்பா' என்று பாசத்திலும் அவருடன். சத்திரன் கண்ணிலும் நீ தளும்பியது.

நல்லவர்களின் செயல்

கனவுகள். மனிதர் இவ்வருங்குமே பொழுது விடிந்து பொழுது போனால் அங்குமே பொழுதை எப்படியும் போக்குவது என்ற மிகச் சிறந்த அபிமானம் போகின்றது இத்தகைய.

இவ்வாறானால் இவ்வாறுதான் உயர்ந்த அபிமானம் பாடு இவ்வாறு மிகக்

கவனம் காப்ப பொருள் நாம். உறுதியுடன் மிகக் கவனமாக இருப்பதும் நன்றாகப் பிடிபடாமல். "இவ்வாறு மனிதர் அனைத்து மனிதர் தலைப் போடவும் கடைப்பிடிக்கிறது. இவ்வாறுதான் உயர்ந்த அபிமானம் கொண்டு எத்தனை மனிதர் பிடிபடும் என்பது மிகவும்" என்று கவனம் இருக்கிக் கவனம் கொண்டு எப்போது இவ்வாறுதான் உயர்ந்த அபிமானம் காப்பது மிகவும்.

"என்ன மரகதம்! என்ன ஒன்றும் புரியவில்லை. ஆடம் பரமமா? மரபின்மையால் ஒரு வாரத்துக்கு ஒருமுறை மரபு வளர்த்தாகி விட்டது. அங்கு அங்கு இருந்த இவ்வாறு தந்தை தாய்களிடம் இருப்பேன். என் மரகதம்! கவனம் கொள்ளப்படுவே செய்கு விட்டிருமா?"

"தாராளமாகச் செய்குமேனம். கடைசிக் கவனத்தில் குத்தவதற்குக் குத்தும். அப்படி பதற்குக் கருவியாகக் கிடைக்காத கவிதா உங்கும். இப்படியும் பவத்து பவத்து வாலும்போலுதே இவ்வாறு வேதனை. இவ்வாறு தவறாமல் நாம். இவ்வாறு இவ்வாறு கவிதாக்கள் வேறு வேதனை. ..."

"பொதும்.. பொதும். தந்தை.."

வேதனை குழிவிட மிகத்தெளிவாக உயிர் மனிதன் பிடிக்கக் குறித்துப் புறமின் கவனத்தார் வேதனையே. பாபம்! அவரும்தான் எனவே வேதனை! அவருக்கு வினா தெரிந்தவிடத்து இத்தனை தான் வரை ஒருநாளாகத் தப்பிவர இருத்தார் என்று சொல்ல முடியாது. அவருக்கு மனம் அமைதியாக இருக்கும் அவருடைய குழிவிடம் குறித்துப் பங்கெடுத்துக் கொண்டான்.

அந்த உறுப்பி பெருமக்களின் உதவியைப் பொன்னாக்கியிருந்தாரென, ஆறாம் சத்தர்ப் பர் கழிநீர் அவரை எதுவும் செய்யத் தாண்டியது. ஆழ்கடலில் தத்தளிக்கும் ஒரு வன் மகத்தின் மிகத்து செய்யும் சிறு துருப்பைக் கூடக் தெப்பமாகப் பயன்படுத்தி எண்ணியான் அகவகா!

பொன்னாக்கியும் அதுபொன்ற தீயனின் தாள் இருந்தார். அவருக்குக் கூறப்பட்ட பொருள் பாவமாக, அந்நியை இருத்தாலும் அகத்த தவிர அவருக்கு வேறு வழி ஒன்றும் புலப்படவில்லை.

★

பொன்னாக்கியிருக்க முத்தமதச் செய்வத் தவறக் குறை ஒன்றும் தொடரது. ஆறாம் அத்தரிசையும், பிறந்து நிரந்தர குத்தி கொண்டு பொன்னாகவே இருக்கை.

வல்லவரோ இன்னமக்களுக்கெட்டிய குழந் தைகளே வளர்த்து வரவாங்கி, வறுமையில் பிறந்தாலும் அந்தக் குழந்தைகளுக்குத் துறை ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. எடக்கா குழந்தைகளே மூக்கும் விழியுமாய், வண் ணுகூ திறமாய், பரிபாலகராய் பரவாய் அளிக்கக் கூடியவையாக இருக்கை.

முத்தவன் ச.குத்தகா, அந்நிக அவன் ச குத்தி அரக சொறுத்தவது, அந்நிக நல்ல பண்பும்

சொரமக் கண்ணத்தின் பொன்னியை சித்தவார கன்? 'ஆனிலு அது போறும்' அமை மழிப் பாசியார் இடக்கொடுக்கன்?

ஒருவரும் இப்பே வந்துதான் கொல்வத் தொன்றார். அன்றும் சில விசிக்கொமான வர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். பல ஓட்டிக்கொடு தடுவிய் ஒரு அந்நிகன் விசுத்திர மாயவன காசே. எக்கொடொ பேர்க்கு ஒதுக்கித் தன்னிய பொன்னாக்கியின் மகனை அன்னொடு அணைத்து ஆறதம் கூறுவதற்கு வந்தான் ஒருவன்.

'வந்தான் ஒருவன்' என்றும் அவன் சாமர லீயப் பட்டவன் அகல் அழகன் பெரிய ஆக்காரம். ஊரார் விவர்ப்பில் அழ்த்தது. மரகதப் பட்டுச்செயில் புழங்கித் தத்தளித்தான். பொன்னாக்கியிருக்க மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டாலும் அறுபவம் மிக்க அவரை உன்னுணர்வு, 'காதுக்குக் கந்தக் கொடுப்பு அன்னவா அளவிய வேண்டுமீ? உம் ததடுக்கம் அவர்கள் தகுமிக் குர் ஒளி எவகத்தாலும் எட்டாடுக...' என்று தான் வணங்கியது.

ஆறாம் அவர்கள் தீயன்கூறு போல் எதுவும் நடக்க விட்டா. பணத்தெதும், படிப்பிலும் மிகுக்க தொடரவன் ஒரு கபிலாக கபறிதை தீய் கொடார் வுழ்த்து, பெருநீரார் கன் கொதலாக கொள்ள, மயங்க மார்கள் மலர் மாறி பொழியக்

கூட அவனிடம் அபர் திறமாக திணுத்திருந் தன். ஆறாம், பணம்?...

மருவ வயதார் அடைந்து பல ஆண்டுகள் ஆகியும் தொறுதொம்பிசெந்தித் கனிக்து திமத்தகான் வேண்டி இருக்கது. காணம் பணர்தான், காதாரணம், சவாகன் கூட கனெக்டர் மகனாகவும், இடந் மகனாகவும் தேடிக்க கொண்டிருக்கும் பொழுது, கணகம்!

கட்டிடுவோன் சருத்தலாயின் கருத்திடு வாரணைப் புட்டிருந்.

கோபாலன கருத்தலாயின் கவர்த்த உத்தி போகம் பார்த்து வந்தான். கருத்தலாயி னேயை திரத்தலாயை வேலை ஏற்பட்டு விட்ட தான் அவாறுதலாய் பெருநீரர்க்கும் அவன் கூட்டிய வுசித்து வந்தவன்.

பொய்யானவர்களைத் தந்தை ஒரு பெரும் பொய்யான மனிதர். நடப்பு உலகம் தனது உயர்ந்தவர். அவருடைய பூர்வீகச் சொத்து முழு வதும் தகுதாவை அடுத்த ஸ்க்கிபுரம் பிராமத்தியர்கள் இருந்தது. ஆகவே ஒரு குறை கூங்கத்தானிக்குத் தட்டிவிட்டுத் தனது வந்து குத்தகைத் தொகையை வசூலித்துக் கொண்டு போவார். கங்கத்தானின் சொந்த மானிகளையும் வசூலி விடுத்தார்.

எப்படியோ அவருக்குப் பொன்னுராயினிப் புத்திரியைப் பத்திய செய்தி விடைத்தது. பணத்தைப் பிரதானமாக நினைக்கவில்லை. அதிலும் அடக்கமும் வாய்ந்த குடும்பத்துக்கு நேற்ற நேரத் பெண்ணை எடுத்தவராவை அவருக்குப் பிடித்து விட்டது. உடனே மகனின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டார் தந்தை. தையலும் தந்தையின் அபிப்பிராயத்தை ஆராய்ந்தார்.

"வருகிறீர்கள்" என்று பேசிக்கே இடம் வைக்கவில்லை பொய்யானவர்களைத் தந்தை. மனம் மனங்கூடும் எதற்கு நீரும் வசிகளையும் வேண்டாம் என்று கூறி விட்டார். ஆனால் கையின் தாபார் "பெண்ணுக்கு ஒரு கைர தேடு வேல் போட வேண்டும்" என்று கூறினார். அதையும் கண்டித்துக் கூறவில்லை. ஒருவித ஆகையோடு கூறினார். "மருமகன் கொண்டு வந்தது" என்று பெருமித்தோடு பார்த்துக் கூற அவருக்கு ஆகும்.

சம்பந்தி அம்மனின் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டே அடுத்துப் பொய்யான பொன்னுராயினி, இருந்தாலும் எதிர்த்துக் கொண்டு "உன்" என்று கூறி விட்டார். அப்போது அவர் அவ்வளவு தொகைக்கு எவ்வளவு போவது என்பதைப் பற்றி என்னும் போசிக்கவே இல்லை.

இப்பொழுதுதான் வந்ததைத் தெரிவித்தது. கையாணத்தில் இரண்டு வாகனம் போட்டு எப்படியோ ஒப்பிபற்றி விட்டார். தன் தோய்விற்கு வரும் பொழுது தயாராக வைத்தவர்களை வாகனம் வைத்திருப்பதால் மகனிடம் சமீபமாகக் கூறி விடுத்தார். சம்பந்தினிடமும் உறுதி கூறி விடுத்தார்.

தீவிர தோய்விலும் வந்து விட்டது. மனமும் மருமகனும் கங்கத்தானிக்குத் வந்தது ஆகி விட்டது. இன்னும் என்னி தந்த நாட்கள் தான் தோய்விற்கு இருக்கிற தன். தோய்விற்கு மறதான மருமகன் வரும்பு புறப்பட்டு விடுவான். அதற்குத் தயாராக வைக்கும்.

பொன்னுராயினி கங்கத்தோ தயாராக அளித்தார். குடும்ப இருக்கிற விடத்தைத் தவிர, நெரு குறி தீவிரத்தினை எழிபற்ற அவரை நம்பி எவருமே உடன் கொடுக்க முன்வரவில்லை. விட்டது கூடுதல் வந்ததும் பணம் வாகனங்கள் வரும் அதன் பேரிலும் கையாணச் செயல்களைத் தந்தது ரூபாய் மூன்றே வாகனம் இருந்தார்.

அந்த ரூபாயைக் கொடுத்தவர் தலாணம், கொடை வகைகள் என்று தனம் சொற்களின் எதிர்த் சொற்களை ஒருங்கே பெற்றிருக்கும் தத்துவாயி கவுண்டராவார், சமீபக்கமதரவர்.

மேலு எழிபற்ற பொன்னுராயினி பித்திர இரவு தத்துவாயி கவுண்டரிடம் சொன்னார். அவர் காவின் விழை குறைபாடு, "...எல்லா

வாத்திரும் பெரிய மகன் வயிற்று தந்தது ரூபாய் கொடுத்தோன். அதைக் கொண்டு முடிந்தவரை நெருப்பாக நடத்தினான். இப்பொழுதும் உங்கல் உதவியை நாடித்தான் வந்திருக்கிறேன். என் மகனும் என் மகனின் வாய்க்கும் உங்கல் உதவியைத் தருகின்றன. விட்டு அடைமாவதற்குப் போய்விடே நேற்ற கொண்டு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தான்..." என்று இருந்தார்.

அவர் கேட்டதற்குத் தாமதம், உடனேயே தத்துவாயி கவுண்டர், "ஆயிரம் என்னவென்று? இன்னும் ஆயிரம் கொண்டுமாளானும் இது மாதிரி தருகிறேன். ஆனால்..." என்று.

அந்த "ஆனால்" தானே அவரைப் படுத்தி விட்டது ஏதேனோ சமீபமாகக் கூறிய தத்துவாயி கவுண்டர் கவுண்டரிடம், "என்ன வேய்! அந்தரீகம் படுகிறதா? அவர்கள் என்ன தேடிச் சம்பாதித்தனர்! அவ்வளவு பணத்தைச் சொத்தார் எங்களைச் சொத்து. இதுவரைக்கும் அவர்கள் அனுபவித்தது பொதுமேல். இவ்வளவு பணம் புதுமையாக இருப்பேயெனில், எதைத்தான் ஆராத எந்தவதால் ஆரும் வேய். தனது பொருள்தான் பணமும் இதை. தான் சொன்னபடி செய்து முடித்துவிட்டால் இதுவரை ஆயிரம் தருகிறேன். பணம் உடனே புக்கீர் தர வேண்டும்...முடியுமா ஆயிரம்!" என்று அவர் கூறினார்.

பொன்னுராயினி உங்கல் பெற்றிருந்தது. அதில் மயங்கிபது, அடுத்த வணம் "து...உன் பணமும் தீயும். பணத்துக்காகப் பாவத்தை மனமவற்று பெய்யவன் என்று என்னவா நினைத்தாய்?" என்றுதான் சொல்ல நினைத்தார். ஆனால் அவர் மகனின் முன்னால் அவருடைய அருமை மகன் எடுத்தவராவின் அழகிய வதனம் பரிதாபமாகக் காட்டி அளித்தது.

இவ்வாறு அந்த நினைதும் பொழுதி பொன்னுராயினி உங்கல் தருகிறபது, உங்கல் பெற்றவருத்தது. "தனப்பம் வந்தால் அருகிருக்கையத்தான் வரும் பொழுதும். என்னை இதைவா உன் நினைதம்" என்று நினைத்தவராக "நான்கு வருகிறேன்" என்று தத்துவாயி கவுண்டரிடம் ஏதோ கூறிவிட்டு அவர் வீடு நிறுப்பினார்.

இரவு முழுதும் என்னவென பொருத்தம் அவருக்கு ஒரு வாய்ப்பு புலப்படவில்லை. கவுண்டர் சொல்லியபடி செய்து விட்டான். அதில் கவுண்டர் இல்லை. ஆனால் மகனிடமிருந்து இருக்கிறதோ கவுண்டரிடம் மகனிடமிருந்து திராசுவரண அவர் நடப்பதற்குத் தீர்மானித்து விட்டார்.

அவர் செல்லப் பொருள் காரியம் எந்தவா தந்தி செட்டது என்பதும் அவருக்குத் தெரியும். தத்துவாயி கவுண்டரிடம் கவுண்டரிடம் அடுத்தது எந்தவா அவருடன் புறப்போகும் தீரம் இருக்கிறது. போட்டிருக்கிறபது இருக்க அதை வெட்டிச் சீர்திருத்தி, அத்தும் மனமும் கவராத உறைத்துப் பொன் கிளையும் பூரிவாய் செய்துதான் சில உழவர்கள். இயல்பினைத் தனம் மனமும் என்னவெனிடம் இருக்கிறது கொண்ட பொன்னுராயினி. அந்த உழவர் களுக்கு அரோகங்காராக தீவிர விவையாத படிபண உதவிகள் செய்து வந்தார். அந்த தந்தி உங்கல் உழவர் பெருமகனும் பொன்னு

பாருங்கள்! உம் அரை நிவலை ஸன்லைட் தான்
கிவ்வளவு சலவையும் செய்து
முடித்தது!

அதன் அதிகப்படியான வாகரவ
கித திவ்வளவற்றியது!

பலிச்சென்று வெண்மைப்பாக
வெகுப்பது ஸன்லைட் சோப்

ச. 200-20 200

எனினும் இவ்வாறு மறையாகத் தக்கனாக இயன்ற அளவு உதவி வருகின்றனர்.

நம்முடைய கவுண்டர் தம் கழனினைப் பார்த்து இப்பொழுது பக்கத்திலுள்ள உழவர்களின் கழனினைவும் பார்த்துவிடுவார். அப்பொழுது அவர் உணர்ந்ததும் பொருமைவும் பேராசையும் தங்கிவிட்டது தான்கூடவும் புரியும். "இந்த நிலத்தை எப்படியும் ஒன் னிக்குத்தோ இனித்து விடுகிறேன்" என்று தமக்குள் சபதம் புரிந்து கொள்வார். அதை இவ்று நினைவிறதும் ஞாபத்து விட்டார். அதற்குப்பொய்ந்துசாமிசைவக் கவுண்டரை வாகவும் தவாரி செய்து விட்டார்.

கிடித்ததும் மனவிட்டும் விஷவத்தைக் கறிஞர் போக்குறாயி. மரகதம் பூவி லாயித் தீறினும், அவருக்கு உண் பரவியும் னாம் 'பாவ எரிவதெனச் செய்தால் மேலும் மேலும் தெய்வம் வரட்டி வசதக்குமே' என்பதுதான். அதையும் தவிர இவ்றுவகையிற் தவறி விவசாயத்தோடு நடத்து கொள்தும் ஏழை உழவர்களின் வயிற்றில் மயங்கிப் போடுவதை மாபாதகமாகவும் நினைத்தான்.

மரகதம் அந்தக் காரியத்தைச் செய்யக் கூடாது என்று கறிஞனை தவிர. மேலு உபாயம் கூற அவனால் முடியவில்லை. போக்குறாயியும் ஒன்றும் புரியாது தவி யாயித் தவித்தார். கடைசியில் நம்முடைய கவுண்டரின் எண்ணப்படியே புறம் போக்கு நிலத்தை அவர் பெருக்கு மாற்றி வைத்து விடுவது என்று தீர்க்கமான முடிவு செய்து கொண்டு படுக்கைக்குச் சென்றார். மரகதம் இங் பேச்சை அவர் சட்டை செய்வதில்லை.

சூக்கம் கிணவதற்குஞ்ஞானிவ போக்கு ளாயி தம்முடைய கவுண்டரின் வீட்டை அடைந்த அவரைப் படுக்கையில் எழுப்பினார்.

"காரியத்தைக் கவிரதமாக முடித்துவிடுகிறேன். தோவனி போகட்டும். இப்பொழுது பணம் தருகங்கள்..."

போக்குறாயி சொக்கி முடிப்பதற்குள் னாக, "என்னியம், செய்வாய்க்கிறதையும் அதுவுமா பணத்தைப் பேசுகிறீர்! தான்கு வாரும்! நீர் சேட்ட கூடத் தொகையைத் தருகிறேன்" என்று.

"கடன் தொகையா? தான் கேட்டதா?" ஆச்சரியம் சொப்பனிக்கக் கேட்டார் போக்குறாயி.

"என்னவெய்! அப்படி வாயைப் பிளக்கிறீர்! காரியம் முடிவதற்குஞ்ஞானிவ எந்த ஓட்டாளாவது இளம் தொகையைத் தரு வானு! சரி சரி, தான் வாரும். வீட்டில் அடைமானத்திலுப்பெரிச் நீர் கேட்ட தொகையைத் தருகிறேன். காரியம் முடித்து விட்டால் நீர் கூடத் திருப்பித் தரவேண்டாம்!"

கவுண்டரின் எமாத்தியத்தை எண்ணி விவதப்படியே வீட்டுக்குத் திரும்பினார் போக்குறாயி.

போக்குறாயி வீட்டு வாசலை அடைவதற்கும், "எனக்கு பார்த்திடு! னாம்... ஒட்டிடை வண்டியை..." என்ற ஆக்காரமான குரல் ஒலியோடு பக்கத்த வீட்டு முகத்தைவாயிற் சந்த வண்டி மின்னல் வேகத்தில் புறம்பு வதற்கும் சரியாக இருந்தது.

"வண்டியில் போவது யார்? யார் போவது? அட யான்கொ! உதவாக்கு என்ன

பேசுவார்— தன் தகைத்த அளவுக்கு இந்த வயதின் சைவடா துக்கம் உதக்கு!...

தன் உரைத்தவர்— இந்த வயதின்மேல் இப்படி தகைத்திறை எகிற துக்கம் தக்க!...

வந்தது 'யார் என்ன செய்தாரென்?' என்ற கேட்கிறும், வாரைப் பேசுகிறும் என்று ஒன்றுத் தெரிவாதவராய் உகிளம் படபடக்க, தாய்புகள் புடைக்க உகினை நுழைத்தார். "அடியே, அடியே, சீக்கிரம் சொல்லு. என்ன நடந்தது? தான் போய் சமாதானப்படுத்தி அழைத்து வருகிறேன்" என்று இரைத்தார்.

"தான் சொல்கிறேன், அப்பா, அக்காவும் அத்திம்பிரும் கூடுக்கும் போகாதப் பற்றித் தானே கேட்கிறாய்?..." என்று கேட்டான் காவத்தி.

"ஆமாம். சீக்கிரம் சொல்லித் தொன், அம்மா."

"அப்பா! தாய் ஏழைகளை அப்பா?"

"ஆமாம், அதுதான் பரம ஏழைகள்!"

"அப்படி என்னும் தம் வீட்டுப் பக்காரை எப்படி இருக்கும்?"

"என்ன பறிச் வேண்டி இருக்கிறது. தம் வீட்டுப் பக்காரம் தம் நினைமகமென்பத தான் இருக்கும்."

"இத ஏன் அத்தாறுக்குத்தெரியவில்லை?..."

அதற்குக் கருக்கிவாயிற் அழுது சொல் றுக்குத் மரகதம், "ஏழை செய்த பக்காரம் ஏதென?" "பெரிய இடம்" "பெரிய இடம்" என்று புரீத்திரைக். இவ்வைக்கு எகவாய் புரிந்த விட்டது. எப்பகூடவும், மேற்காரும் புட்டும் வீடு முழுவதும் சிதறிச் சிப்பப்பதைப் பார்த்திரைக் இவ்வா? என்று.

"என்ன, பார்த்திரைக் இவ்வா என் னெய்? விவரமாகச் சொன்னாய் தோட்டித் துப் பேசினும்.... ஆக்கிரம்தான் மூலமெனது."

"எனக்கும் அதிலும் தெரியாது. எத்தொழை மாகத்தான் பக்காரத்தை எடுத்துக்கொண்டு போனும். ஏற்று நேரத்திற் அதைவிட ஒழி

ரகசியம். தட்டும் தாம்பாளமும் கடத்திப்
வந்து விழுந்தன. அதைத் தொடர்ந்து 'பல
காரணம் உன் முகம் கட்டையும்' என்ற வாத
வியம் என் காதலையில் விழுந்தன. அவ்வளவு
தான். படுக்கையும் பெட்டியும் தெருவுக்கு
உந்தின. பக்கத்து வீட்டு முத்தையன் சமா
நிக்குச் சிவபிரகக் கொண்டிருந்தான். அது
ரொம்பத் தொதாய் போய்விட்டது. மகிஷ
இழைத்துக் கொண்டு போய்விட்டார்...

மரகதம் மேற்கொண்டு சொல்வ முடியாத
வீதி விக்கி அழகாக...

பொன்னுராமியின் உள்ளம் கத்தக் கூற
லாய் போகவிடது. எரிமலையாகக் குழறினது.
"ஓ! அவளும் ஒரு மனிதனு! பணம் இருந்து
படிப்பிருந்து பயன் என்ன! பண்பாடு இவ்வா
தவன். ஒழுகுகிறது என்றுகூறுகிறாள்.
ஏன் செய் பண்பாடுமெல்லாம் அவ்வளவு
இலக்காரமா? அப்படிப்பட்டவன் அல்லவா
அவ்வளவு விவீட்டுப் போயிருக்க வேண்டும்?
அவளும் ஏன் வீட்டுப் பண்பாடும்தான்...
போய்த் தொகையுடனும், கவனி இல்லை...
எங்கிருந்துதான் அவ்வளவு ஆத்மீகம்
வந்ததோ அவளுக்கு! வாய்க்கிட்டே பணமாகத்
கத்தினா பொன்னுராமியே.

அந்தச் சமயத்தில் 'ஹரி!' என்ற அடக்
களும் அன்பும் கூடாத பல குரல்கள் தெருவில்
கேட்கவே... 'ஹரி அது...' என்று குறைபாடு
கேட்டுக் கொண்டே வெளியே வந்தார்.

பல அண்டுகளாக தத்துராமியைத் தவிர்த்துப்
பக்கத்தில் இருக்கும் புறம்போக்கு நிலத்தை
அனுபவித்து வரும் குழாய் பெரும்களின்
கட்டம் தின்று கொண்டிருந்தது.

அவர்களாக கண்ட பொன்னுராமியின்
இரத்தம் துற்றிநாறு புகி கஷ்டம் திவைய
கண்டதையோக் கொடுத்தது. "தத்துராமியே
கஷ்டப்பட்டுச் சோத்துகொண்டு நான் செய்
வும் சிறி இவர்களுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?"
என்று எண்ணிய அவர் உள்ளம் துண்டிக்குந்
தது. ஆத்திரத்தில் ஏதாவதுசெய்து விட்
டார்—? இருந்தாலும் சமாளித்துக்கொண்டு.
"என்னப்பா, என் இப்படிப்பட்டமாய் வந்
திருக்கிறீர்கள்? ஹரி என்ன சொன்னார்கள்
அந்த மிஸ்தாயம்..." என்று கேட்டார்.

"என்னக்க எம்மான், இதெல்லாம்
கொக்கியா தெரியுமா?" கட்டத்தில்
ஒருவன் கூறினான்.

பொன்னுராமியை உயிராடு பணிப்பாணை
வியமுதத்து விட்டதுபோல் இருந்தது. அவ
ருடைய ஒவ்வொரு உரோமக் காய்களும்
குத்திட்டு தின்றன.

"ஓ அப்படித்தான் இருக்கட்டும். என்ன
செய்யப் போகிறீர்கள்?" என்று அவர் கடு
கடுப்பாகக் கேட்டார்.

"ஓதோ எங்களைக் முடித்ததைச் செய்
வோம். இத்தனை வருஷமும் அனுபவித்ததற்
காகச் செய்வதற்கான வேண்டும்."

.....

"நீங்கள் சிரமப்பட்டுப் போகுது நாகக்
பாத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டோம்.
நீங்கள் ஹரி யாரிடமோ சென்று கொஞ்சி
இருக்க வேண்டியதில்லை. போனது போகட்
டும். இனிமேல் அதுபோன்ற நிலை இருக்கும்
படி நாகங்கள் அவர்கள் மாட்டோம். ஆளுக்குக்
கொஞ்சம் போட்டு ஐயெம் சேர்த்து விட்
டோம்... எம்மான், பெரிய மனம் வைத்து
அதைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்."

பொன்னுராமியை இதைத் துண்டிட்டார். வானம்
போன்ற மழையாகச் சொரிந்தாலும், ஆம்
கடல் முழுதும் பாறையாகக் கூறுதும்,
தாரகை வல்லாம் கத்தினால் மாரிதானும்
அவளுக்கு அவ்வளவு திளையாய் இருந்திருக்
காது. ஏதோ இயற்கையில் நிலி என்ன
சான்றானமாய் போய் விடுவார். ஆனால்
அரும் பெரும் உள்ளம் படைத்த உறவரி
களின் செய்கை, துறிய மறவாக அந்த தயை
வர்களின் செயல் அவரைக் கிணறியவைத்தது.
ஆதலால் திராடா அழகையையும் அவர்களுக்கு
அளித்தது. பாருக்கும் திராடா தெரு செய்வ
எண்ணிறாரா அவர்களையே அவருக்கு
உதவி விடைத்தது.

★

திராவணியைத் திறந்த மதுரை கவுரமாரி
போடு கங்கத்தாலுக்குச் சென்று, மருமகன்
முத்தித் திரித்தாமல் மகனின் கழுத்தில்

"கல்கி" ஜூலை மாதச் சிறுகதைப் போட்டி பரிசு ரூபாய் நூறு

மாதத்தோறும் நடக்கும் இந்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் எழுத்தாளர்கள் எல்
லோரும் கைத்து கொள்ளலாம். எழுத்தாளர்கள் சோதனையாகவே கதைகள் புனைந்து
அனுப்ப வேண்டும். போட்டிக்கு ஒருவர் எத்தனை கதைகள் வேண்டுமானாலும்
அனுப்பலாம். கதைகள் "கல்கி"யில் ஆறு பக்கத்திலிருந்து எட்டு பக்கத்துக்குள் இருக்க
வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் அந்தத் மாதப்போட்டிக்கு வந்த கதைகளில் சிறந்த
தற்கு நூறு ரூபாய் பரிசு வழங்கப்படும்.

முத்திய மாதப் பரிசுக் கதை அடுத்த மாத நன்றாவது வாரத்தில் வெளியாகும்.
பிரசுரத்துக்குத் தகுதியுள்ள மற்றக் கதைகளை "கல்கி"யில் பிரசுரமாகும். கதைகள்
அந்தத் மாதம் 20-ல் தேதிக்குள் "கல்கி" காரியாலயத்துக்கு வந்து விடவேண்டும்.

கதைகளைத் திரும்பப் பெற விரும்பும் எழுத்தாளர்கள் கதைகளுடன்
போதிய தபால் தலைகள் வைத்து அனுப்ப வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.
தேர்ந்தெடுத்த கதைகளைத் திருத்துவதற்கும், குறைத்து வெளியிடுவதற்
கும் ஆசிரியருக்குப் பூரண உரிமை உண்டு.

ரஸ்தா

விபத்துகள்

சகஜம்

■ தமிழகமும் முறை
எயிபது

வருமூன் காப்பது கலை

■ கடந்து கவனித்து
ஒட்டவும்

■ அதிக வேகத்தால் பயனில்லை
அபாயம் நேரிடலாம்

தி மதராஸ் மோட்டார்
இன்ஷூரன்ஸ் கோ., லிட்
(சு. வி. எஸ். ஸ்தாபனம்)
சென்னை

பண்பாட்டால் விபத்தை விளக்கி பயனடைவதாம்

மனைவி— என்ன!... இந்த மகன் என்பதைத் தவிரவதை ஒரு தெக்கமே.....

புருஷன்— போக போ..... தனையை வாங்கிட்டுப் போது அதற்கு தகை வரி வேறே என்னுடன் கொடுக்க முடியாது!

புட்டி அழகு பார்த்துவிட்டு வருவது என்று நினைத்திருந்தார் பொன்னுசாமி.

கூக்குக் கிளம்பிக் கொண்டு குத்த பொன்னுசாமியின் காதில் 'சார்' என்ற தபாங்காராகத் தூரக் கிழிய வேளியே வந்து தபாவி வாங்கினார். அதில் போடப்பட்டிருந்த முத்திரை பம்பாய் என்று தெளிவாகக் காட்டியது. அங்கிருந்து யார் எழுதி இருக்கக்கூடும் என்று எண்ணியவராய் உறைதையப் பிசித்துப் படித்தார். ஆரம்பமே அவருக்கு ஆச்சரியத்தை அளித்தது.

"உயர்திரு மாமா அவர்களுக்குக் கோபா மன் கொடி கொடி வணக்கம் புரிந்து எழுதிக் கொண்டது.

பணம் - நிதியையும் தேர்வையையும் அடி போடு அழிக்கும் சக்தி வாய்ந்தது என்பதை நான் அங்கிருந்தபோழுது நன்கு அறிந்து கொண்டேன். நல்லவர்களையும் அது பொல் தாதுவர்களாகக் கி விடுகிறது.

"ஹரமாயியோடு மகன் அனுப்பா விட்டான் என்ற தெருமோ? அவன் வாழ்வு எப்படி ஆகுமோ?" என்று நீங்கள் ஆசை ஆற்றிச் செலவழிப்பதும் அருமை மாமி போடு ஆசைகளே புரிந்ததும் நான் கேட்ட காமம் இருக்கிறதாய் எவ்வளவு விபரீதங்கள் தேர்ந்திருக்கிறோம்!

நான் ஒட்டுக் கேட்டது தவறுதான். ஆனால் அந்தத் தவறு ஒரு தன்மைக்கு உபயோகிப் பட்டதென்றால் மன்னித்து விட்டவராய் அல்லவா? ஆதலின் என்னைவும் நீங்கள் மன்னித்து விடுங்கள்.

நான் அங்கிருந்துகொண்டே ஹரமாயி வேண்டாம். விட்டால் மீது மேலும் உடல் வாங்க வேண்டாம். பாவி நல்லாசாயி கவுண்ட் ஸ்கூலாக நல்ல உழவர்களுக்குத் தீங்கெழக்க வேண்டாம் என்று கூறி இருந்தால் நீங்கள் கேட்டிருப்பீர்களா? கேட்டிருக்கவே மாட்டீர்கள். எப்படியும் கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்ற ஹரமாயிக்குப் பணம் திரட்டத்தான் முயற்சியுப்பீர்கள்.

ஆனால் என் மனம் உங்கள் துன்பத்தைக் காணப் போறுக்கையிலே, உங்கள் சிரமத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே அந்த வழியை நான் கையாண்டேன். உங்கள் உள்மனம் புன்படும் என்று தெரிந்தும் அந்த வழியைத் தவிர வேறு வழிஎனக்குப் புலப்படவில்லை. எனவே தான் துன்பத்துக்குப்பின் நீண்ட இன்பம் இருக்கிறது என்பதை அறிந்துதான் சூத்திரவாசன அப்படி அடி அடி அடித்துக் கொண்டு வந்தேன்.

சூத்திரவாசனுக்கும் இன்னு வந்த பிறகுதான் உன்மைக் காரணத்தைக் கூறினேன். அங்கிருக்கும் பொழுதே கூறி இருந்தால் என் திட்டம் தொல்விபத்திற்குக்கும், நாங்கள் கூலுக்குப் புறப்படும்பொழுது நிச்சயம் ஹரமாயியோடுதான் புறப்படுவோம். மூத்தவன் மட்டும் என்ன அப்படி உயர்த்தவன்? அவனுக்குத் தக்கவ லுவர் இருப்பதை நீங்கள் மறந்து போய் விட்டீர்களா?

"கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்ற முடியாத படி இதைப் பையன் அடங்கு காரியம் செய்து விட்டானே" என்று திணக்க வேண்டாம். உங்கள் வாக்குறுதியை நான் காப்பாற்றிவிடுவேன். உங்களுக்கு ஒரு மகன் இருந்து அவன் சம்பாதித்த பணத்திலிருந்து சூத்திரவாசனுக்கு ஒரு ஹரமாயி வாங்கிப் போட்டால் நீங்கள் வேறு வாங்கிப் போட வேண்டும்! இப்பொழுது சூத்திரவாசின் கழுத்தை அறுகாது ஹரமாயி ஒன்று பறிக்க கொண்டிருக்கிறது. நான் சம்பாதித்த பணத்திலிருந்து வாங்கிய மாமி அது. அதை யார் வேண்டுமானாலும் வாங்கியதாக நான் கூறலாம். என் மாமா வாங்கினார் என்றும் கூறலாம்.

என் தம்பனின் விட்டிருந்த கங்கத்தா சென்றதும் கடிதம் எழுதியேன். வருகிற ஆண்டு தீபாவளியை 'ஜாம் ஜாம்' என்று குதிரைமாத் எங்கோரும் ஒன்று கடிக்க கொண்டாடி விடுவோம்.

— கோபாலன்."

கடிதத்தை மட மடவென்று படித்து முடித்தார். பொன்னுசாமியின் உள்மனம் பொக்கும் புணர்வியற்று. அவர் அடைத்த ஆனந்தத்தைக் கொண்டும் திறமை மொழிக்குக் கிடையாது; அவர் அப்படிக்குதாக்கித்தார்.

கோபாலன் அவர் கண்களுக்கு 'அந்த'க் கோபாலனையே தோன்றினான். 'ஆபத்திக் உதவ' 'அவன்' தேரைக் கரமட்டான். ஆனால் உவடுமேயே உள்மனம் போராக வருவான்" என்று எண்ணியது அவர் மனம். 'ஆபத்தி மாத்தவராய் நீ யார் யார் உருவிய வந்து எனக்கு உதவி, உன்மனம் பொருளையும் உணர்ந்திச் சென்றுக்காய்!' என்றும் அவர் உள்மனம் எண்ணி விவத்தது.

**சூரேக்கியமான குழந்தைகள் தலமுல் ஹெய்ஸ் நான்
உபயோகித்துக் குளிக்கின்றேன்
-அன்றாட அமுக்கிலுள்ள கிருமிகளை அது
கழுவிக்கொள்கிறது!**

"நினைச்சுக் கொண்டு வருவது அழகியதான விதிகளை வாழ்க்கைக்காக ஒவ்வொருவரும் தெரிந்து கொள் - உபத்தியோகம் ஆனவர்களுக்கு. அதன் காரணமாகவே, ஆரோக்கியமான பல் விதங்களாக உள்ளவாறு நோய் உபயோகித்து அழகியதான விதிகளை வளர் குழந்தைகளைத் தந்தல்-ஆரோக்கியமானதாய் வருது. காத்தல் நோய்களினதால்-ஆரோக்கியமான குழந்தையை உருவாக்கினால் அது அனிகிறது!

